

Mr. II
410

CALENDARUL ROMÂNULUI

PE ANUL COMUN DELA HRISTOS

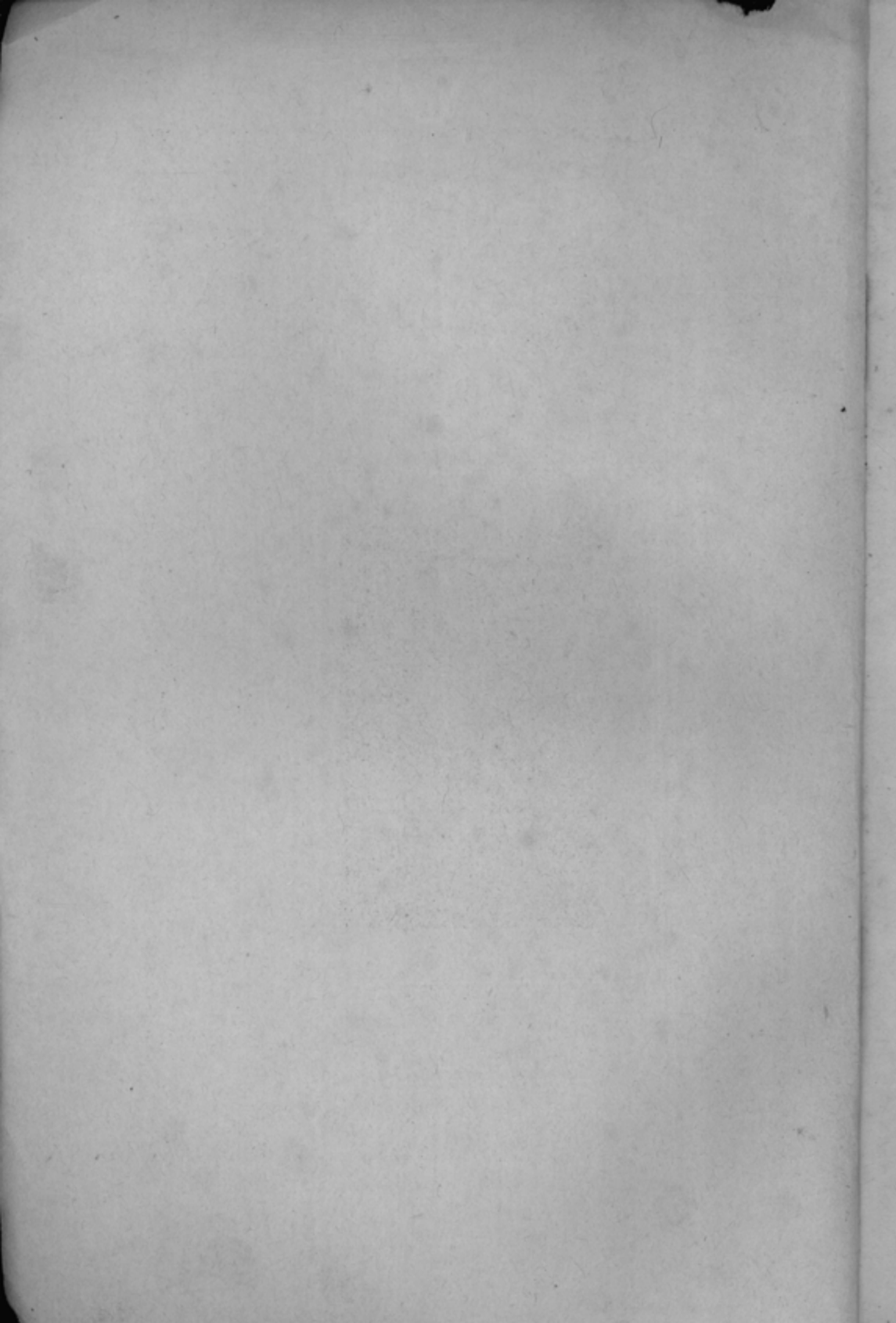
◆ 1942 ◆

ANUL AL LIV-LEA

□ TIPARUL TIPOGRAFIEI DIECEZANE, CARANSEBES □

Prețul 35 Lei

1038 III 9

PS. II. 40

CALENDARUL ROMÂNULUI

PE ANUL COMUN DELA HRISTOS

◆ 1942 ◆

ANUL AL LIV-LEA

□ TIPARUL, TIPOGRAFIEI DIECEZANE, CARANSEBES □

PM 8791

9.10.2003

CRONOLOGIE

PE ANUL 1942

	Anul
Dela facerea lumii după socoteala bisericii noastre	7450
Dela facerea lumii după socoteala bisericii apusene (romano-catolice)	6655
După c. v. al evreilor (4005 înainte de Hristos)	5946
După calculul comun	5925
După calculul nou al evreilor	5702
Dela fondarea Romei (după Varro 24 Aprilie 753 înainte de Hristos)	2700
Dela moartea lui Alexandru cel Mare	2278
Dela îndreptarea calendarului Iulian prin Sosigene (1 Ianuarie 45 înainte de Hristos)	1987
Dela nașterea Domnului nostru Iisus Hristos	1942
Dela risipirea Ierusalimului prin Romani (1 Sept. 69 d. Hr.)	1873
Dela descălecarea Romanilor în Dacia sub împ. Traian . . .	1837
Dela cel dintâiu sinod a toată lumea din Nicea	1617
Dela căderea imperiului roman de apus (după ce a viat 1231 de ani, întâmplată în 476 după Hristos)	1465
Dela desbinarea bisericii apusene de cea răsăriteană	889
Dela întemeierea Țării românești prin Radu-Negru-Basarab, Domnul Făgărașului	652
Dela întemeierea Moldovei prin Bogdan Dragoș	597
Dela înființarea mitropoliei Moldovei de Iuga Vodă	541
Dela moartea lui Ștefan cel mare	538
Dela aflarea artei tipografice	500
Dela luarea Constantinopolului de Turci	486
Dela descoperirea Americii (11 Octomvrie 1492)	450
Dela reforma lui Luther	424
Dela desrobirea limbii române de cea slavonă prin întâia carte română	371
Dela moartea lui Mihai Viteazul	342

Dela aflarea mașinilor cu abure	243
Dela trecerea Transilvaniei sub casa austriacă	242
Dela răpirea Bucovinei	167
Dela întâia răpire a Basarabiei	130
Dela revoluția lui Tudor Vladimirescu	121
Dela ștergerea iobăgiei în Ardeal, Dumineca tuturor sântilor 6/18 Iunie 1848	94
Dela unirea principatelor române	83
Dela împrăștierea țăranilor	78
Dela reînființarea mitropoliei noastre gr. or. române (12/24 Decemvrie 1864)	78
Dela reînființarea episcopiei noastre din Caransebeș (12/24 De- cemvrie 1864)	78
Dela abdicarea principelui Alexandru Ioan Cuza	76
Dela întemeierea dinastiei de Hohenzollern în România prin urcarea pe tron a principelui, mai târziu regelui <i>Carol I.</i>	76
Dela sancționarea Statutului organic (16/28 Maiu 1869) . .	73
Dela moartea arhiepiscopului și mitropolitului Andreiu Baron de Șaguna (16 Iunie 1873)	69
Dela proclamarea independenței României	65
Dela răpirea din nou a Basarabiei	64
Dela realipirea Dobrogei	64
Dela recunoașterea independenței României de către puteri.	63
Dela proclamarea regatului român sub întâiul rege Carol I la 14 Martie 1881	62
Dela încoronarea regelui României Carol I (10 Mai 1881) .	62
Dela proclamarea unirii Basarabiei cu România (27 Martie 1918)	24
Dela proclamarea Unirii Bucovinei cu România (15 Noem- vrie 1918)	24
Dela adunarea din Alba-Iulia a poporului român, când s'a ho- tărât alipirea Românilor din Ungaria și Transilvania la România (18 Novemvrie, 1 Decemvrie 1918)	24
Dela împreunarea tuturor teritoriilor române într'un stat (Ro- mânia mare)	24
Dela încoronarea Majestăților Lor, Regelui Ferdinand I și Reginei Maria, în Alba Iulia, ca Rege și Regină a României întregite (2/15. Octomvrie 1922)	20
Dela introducerea calendarului Iulian <i>îndreptat</i> (1/14 Octomvrie 1924)	18
Dela înființarea Patriarhatului român (investit 1/IX 1924) .	18

REGENTUL ANULUI 1942.

MERCUR.

Regentul anului 1942 este *Mercur*.

În Astronomie Mercur este planeta cea mai apropiată de Soare. Distanța sa mijlocie de Soare este de 57 milioane kilometri. Se mișcă în jurul Soarelui cu o iuțeală de 46 km. pe secundă, întrebuițând 93 zile ca să facă o învârtire completă. Mărimea lui Mercur este socotită ca $\frac{1}{18}$ din aceea a Pământului, iar densitatea (desimea) sa este aproape ca a planetei noastre. Observat cu lupa sau cu telescopul, Mercur ne arată faze ca și Luna, după pozițiile în care se găsește față de Soare. El trece, când în dreapta, când în stânga Soarelui și nu se depărtează mai mult de 28 grade cerești de astrul zilei; de aceea se vede pe cer când seara după apusul Soarelui, când dimineța înainte de răsăritul Soarelui. La un interval de 7, urmat de altul de 46 ani, Mercur se vede trecând ca un punct negru pe discul Soarelui. Aceste fenomene se numesc de astronomi „tranzitele (tregerile) lui Mercur”, dintre cari unul a fost observat în anul 1927.

În astrologie Mercur fiind unul dintre planetele cele bune, anul va fi roditor, mai ales în grâne. Va fi un an bun pentru negustori și pentru producători. Inceputul iernii va fi cu ploi, apoi răceli și mulți oameni se vor îmbolnăvi; mijlocul iernii va fi măsurat, iar cătră sfârșit vânturos și uscat. Primăvara va fi buna și prielnică semănăturilor. Vara începe cu ploi mari și pe alocuri inundații, apoi timp bun în epoca secerișului; către sfârșit, vara va fi uscată și vor fi călduri mari. Toamna târzie, va ploioasă și rece, iar către sfârșit bună, dar rece și brumoasă.

Copiii ce se vor naște sub stăpânirea acestei planete vor fi viteji, vor pricepe ușor orice învățături, vor fi pricepuți în meșteșuguri, negoț și matematici, vor fi buni gospodari, dar vor avea mare dragoste de averi mari și cămătărie.

Fetele vor fi bune gospodine și se vor pricepe la tot felul de lucrări casnice.

CELE PATRU ANOTIMPURI.

Primăvara începe în 21 Martie.

Vara începe în 21 Iunie.

Toamna începe în 23 Septemvrie.

Iarna începe în 22 Decemvrie.

ECLIPSE (INTUNECIMI)

in 1942.

În anul 1942, vor fi trei eclipse de soare și două de lună. Eclipsele de soare va avea loc la 16—17 Martie, la 12 August și la 10 Septembrie.

Eclipsele de lună vor fi la 2—3 Martie și 26 August.

Prima eclipsă de soare dela 16—17 Martie va fi parțială, fiind vizibilă în regiunile antartice, în sudul oceanului Indian și în sudul oceanului Pacific.

A doua eclipsă dela 12 August, va fi aproape imperceptibilă și va putea fi observată numai într-o mică porțiune a oceanului înghețat de sud.

A treia eclipsă de soare dela 10 Septembrie, va fi vizibilă și în România. Va putea fi observată în Alasca, în nordul oceanului Atlantic, Europa, Asia-Mică, sfârșind în coasta de nord a Africei, în Libia.

Fazele eclipsei parțiale de soare la București 10 Sept. 1942.

Eclipsa începe la orele 17.48 m. 1, primul contact având loc în punctul cu unghiul la pol $p = 332^\circ$ (unghiul la zenit 288°).

Faza maximă are loc la ora 18.33 m. 6, fiind la București de mărimea $i = 0.32$. Soarele apune la București la ora 18.34 m. restul eclipsei fiind invizibilă.

Amândouă eclipsele de lună vor fi totale și vor avea loc la 2—3 Martie și la 26 August.

Ambele eclipse vor putea fi văzute în România, având următoarele faze:

I. Martie	2. Intrarea lunii în penumbră la orele	23.28 m.
"	3. Mijlocul eclipsei	" " 2.22 "
"	3. Eșirea lunii din penumbră	" " 5.15 "

*

II. August 26.	Intrarea lunii în penumbră la orele	3.2 m.
	Mijlocul eclipsei	" " 5.48 "
	Eșirea lunii din penumbră	" " 8.34 "

*

Luna răsare la 2 Martie la 17 h. 37 m., trece la meridian în ziua de 3 Martie la 0 h. 24 m. și apune la 7 h. 2 m. Eclipsa va fi vizibilă în întregime, mijlocul ei având loc odată cu trecerea lunii la meridian.

La 25 August, luna răsare la 18 h. 44 m., trece la meridian la 26 August 0 h. 5 m. și apune la 26 August la 5 h. 33 m. Ca atare la București eclipsa nu se vede decât până la momentul eșirii din umbră.

SEMNELE CERESTI ȘI CARACTERUL LOR:

Soarele și celelalte planete		Douăsprezece zodii ale ceriului	
Soarele	☉	Berbecule	♈
Mercurie	☿	Taurul	♉
Vinerea	♀	Gemenii	♊
Pământul	♁	Racul	♋
Marte	♂	Leul	♌
Vesta	♁	Fecioara	♍
Junone	♁	Cumpăna	♎
Palade	♁	Scorpio	♏
Cerere	♁	Săgetătorul	♐
Joie	♁	Căpriorul	♑
Saturn	♄	Udătorul	♒
Urania	♅	Peștii	♓

SĂRBĂTORILE ȘI ALTE ZILE SCHIMBĂTOARE DE PESTE AN.

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, Vineri.

Triodul începe în 25 Ianuarie.

Lăsatul de carne în 8 Februarie.

„ „ brânză în 15 Februarie.

Bunavestire, Miercuri, a 6-a săptămână din Post.

Sfintele Paști, în 5 și 6 Aprilie.

Înălțarea Domnului, în 14 Mai.

Dumineca Rusaliilor, în 24 Mai.

Postul SS. Apostoli Petru și Pavel 28 zile (lăsatul de carne în 1 Iunie)
ziua lor Luni.

SĂRBĂTORI NAȚIONALE.

24 Ianuarie, aniversarea Unirii Principatelor române (1859).

10 Maiu, Proclamarea independenței României (1877).

14 Maiu Înălțarea Domnului, Ziua Eroilor.

6 Septemvrie. Urcarea pe tron a Majestății Sale Regelui Mihai I.

25 Octomvrie, ziua nașterii Majestății Sale Regelui Mihai I.)

8 Noemvrie, ziua numelui Majestății Sale Regelui Mihai I.

1 Decemvrie. Unirea Transilvaniei, Banatului și părților ungurene (Maramurăș, Crișana) (1918) cu Patria Mamă.

*) Se serbează odată cu ziua numelui M. Sale în 8 Noemvrie.

SĂRBĂTORILE

prevăzute în Legea Repausului Dominecal și Decretele Regale.

1. Toate duminicile de peste an.
2. Anul nou, 1 Ianuarie.
3. Botezul Domnului, 6 Ianuarie.
4. Unirea Țărilor Românești, 24 Ianuarie.
5. Paștile 2 zile, 5 și 6 Aprilie.
6. Sf. M. M. Gheorghe, 23 Aprilie.
7. Independența României, 10 Maiu.
8. Înălțarea Domnului, Ziua Eroilor Neamului Românesc, 14 Mai.
9. Adormirea Maicii Domnului, 15 August.
10. Urcarea pe tron a Majestății Sale Regelui Mihai I. 6 Septemvrie.
11. Nașterea Domnului (Crăciunul) 2 zile, 25 și 26 Decemvrie.

ZILE MARI ALE NEAMULUI ROMÂNESC*).

- 11/24 Iulie, Bătălia dela Mărăști (1917).
6/19 August, Bătălia dela Mărășești (1917).
14/27 August, Întrarea României în Războiul pentru întregirea
Neamului (1916).
12/25 Octombrie, Marea Bătălie dela Oituz (1916).
18 Novembrie (1 Decemvrie) Proclamarea Unirii Transilvaniei,
Banatului și părților ungurene (Maramurăș, Crișana) cu România
(vechiul Regat), săvârșită în marea Adunare din Alba Iulia. (1918)

POSTURILE ÎN BISERICA RĂSĂRITEANĂ DREPTMĂRITOARE.

1. Zilele de Mercuri și Vineri de peste an.
2. Ajunul Botezului 5 Ianuarie.
3. Postul Paștilor din 16 Februarie până în 5 Aprilie.
4. Postul SS. Apostoli Petru și Pavel din 1 până în 28 Iunie.
5. Postul Sânta-Măriei 1—14 August.
6. Tăierea capului Sf. Ioan 29 August.
7. Ziua Crucii 14 Septemvrie.
8. Postul Crăciunului din 15 Noemvrie până în 24 Decemvrie.

*) Se folosesc și datele calendaristice vechi din punct de vedere istoric al trecutului.

DESLEGAREA POSTULUI.

Vineri 2 Ianuarie	Vineri 10 Aprilie
Miercuri 11 Februarie	Miercuri 27 Mai
Vineri 13 Februarie	Vineri 29 Mai
Miercuri 8 Aprilie	Miercuri 30 Decembrie

Săptămâna brânzei: 9—15 Februarie; deci deslegare la ouă, unt, brânză: Miercuri în 11 și Vineri în 13 Februarie.

ÎNSEMNAȚI. S. însemnează Sfânt; SS. Sfinții; P. sau Par. Părinte; PP. Părinți; C. Cuvios; Ca Cuvioasa; CC. PP. Cuvioșii Părinți; Ca m. Cuvioasa maică; M. Martir (Mucenic); Ma Martira (Mucenița); Ap. Apostol; SS. Ap. Sfinții Apostoli; Arhep. Aep. Arhiepiscop; Ep. Episcop; Arhid. Arhidiacon; Pat. Patriarh; MM. Marele Martir (Mucenic); MMă. Marea Martiră (Muceniță); Mii Martirii (Mucenic); Mle Martirele (Mucenițele); Pr. Profet (Proroc); Ev. Evangelist; Mat. Mateiu; c. M. cel Mare; f. d. m. făcătorul de minuni; Ad. m. Aducerea moaștelor; G. d. a. Gură de aur; inv. învierii; gl. glas; c. cap.; v. vers; Sf. A. (la șematism) sfințită de Arhiepiscop.

Lună nouă ☾	Lună plină ☀
Pătrarul întâi ☾	Pătrarul din urmă ☀

Zilele săpt. Zilele săptămânii.

Vezi: Sărbătorile cele însemnate cu (+) roșie sunt sărbători împărătești, iar cele cu (+) neagră sunt sărbători bisericești.

SPRE ȘTIREA TUTUROR PREOȚILOR

Nu se oficiază fără dispensă arhierescă sf. Taină a Cununiei în timpul dela Nașterea până la Botezul Domnului; totașa, în săptămâna luminată.

Nu se face pomenirea morților la sf. liturghie în timpul dela Nașterea Domnului până la Botez și nici în săptămâna luminată.

Ianuarie.

are 31 zile

Ziua are 10 și noaptea 14 ore

Gerar.

Zilele săpt.	Data	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Data	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele răsare	apune
Joi	1	(+) Tăierea impr. Vasile	1	(+) Anul nou		7.42	4.24
Vin.	2	S. P. Silvestru (harți) ☿	2	Macarie		7.42	4.25
Sâm.	3	Pr. Malachia; M. Gordie	3	Genoveva		7.42	4.26

Duminea înaintea Botezului. Gl. 5. Inv. 8. Ap.: Fiule Timotei, priveghează întru toate. II Tim. 4, 5-8. Ev.: Inceperea evangheliei lui Iisus Hristos. Marcu 1, 1-8.

Dum.	4	Sob. celor 70 Ap.; C. P. Teoctist	4	Titu		7.42	4.28
Luni	5	SS. Mi Teopent și Teona; Ca Sincl.	5	Telesfor		7.42	4.29
Marți	6	(+) Botezul Domnului n. Iisus Hristos	6	(+) Gel trei Regi		7.42	4.30
Merc.	7	(+) Sob. S. Ioan Botezătorul	7	Valentin		7.42	4.31
Joi	8	Cm. Domnica: Eli P. George Emilian m.	8	Severin		7.41	4.33
Vin.	9	S. M. Polieuct	9	Iulian		7.41	4.34
Sâm.	10	S. P. Grig. Ep. Nistrei; Cil Dom. Ep. M. ☿	10	Pavel Pustn.		7.41	4.35

Duminea după Botez. Gl. 6. Inv. 9. Ap.: Fraților, fectăruia din noi s'a dat harul Ef. 4, 7-13. Ev.: În vremea aceea auzind Iisus că Ioan a fost prins. Matei 4, 12-17.

Dum.	11	C. P. Teodosie	11	Higin		7.40	4.36
Luni	12	Ma Tațiana	12	Ernest		7.40	4.37
Marți	13	SS. Mi Ermil și Stratonic	13	Ilarie		7.40	4.38
Merc.	14	CC.PP. uciși în Sinai și Rait	14	Felix		7.40	4.38
Joi	15	CC.PP. Pavel Tebeul, Ioan Colibașul	15	Maurus		7.40	4.39
Vin.	16	Inchinarea cinst. lant al Ap. Petru ☿	16	Marcel		7.39	4.40
Sâm.	17	C. P. Antonie cel Mare ☿	17	Antonie pustn.		7.38	4.41

Duminea lui Zacheu. Gl. 7. Inv. 10. Ap.: Fiule Timotei, credincios este cuvântul. II Tim. 4, 9-15. Ev.: În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și iată un om anume Zahau. Luca 19, 1-10.

Dum.	18	PP. Atanasie și Chiril Aep. Alexand.	18	Prisca		7.37	4.42
Luni	19	CC. PP. Macarie și Arsenie	19	Canut		7.36	4.44
Marți	20	C. P. Eutimie cel mare	20	Fab. și Seb.		7.36	4.46
Merc.	21	C. P. Macsim măr; M. Neofit	21	Agnes		7.35	4.47
Joi	22	S. Ap. Timoteiu; M. Anastasie	22	Vincentiu		7.35	4.48
Vin.	23	SS. Mi Climent și Agatangel	23	Logod. Mariei		7.34	4.49
Sâm.	24	Ca maică Xenia ☿	24	Timoteiu		7.33	4.50

Tridul. Duminea Vameșului și a Fariseului. Gl. 8. Inv. 11. Ap.: Fiule Timotei, urmat-a învățaturii mele. II Tim. 3, 10-15. Ev.: Zis-a Domnul pilda aceasta: doi oameni au intra în biserică să se roage. Luca 18, 10-14.

Dum.	25	(+) Grig. Teol. Aep. Const.	25	Întorcerea lui Pavel		7.32	4.52
Luni	26	C. P. Xenofon	26	Policarp		7.31	4.53
Marți	27	(+) Ad. m. S. Ioan Chrisostom	27	Ioan Chrisost.		7.30	4.55
Merc.	28	C. P. Efreim Sirul	28	Carol cel Mare		7.29	4.57
Joi	29	Aduc. moașt. S. M. Ignatie	29	Francisc Sal.		7.28	4.58
Vin.	30	(+) SS. Trei Ierarhi Vas. Grig. Ioan	30	Martina		7.27	5.00
Sâm.	31	SS. fără de arg. f. d. m. Chir și Ioan	31	Petru N.		7.26	5.02

Ianuarie.

Povețe economice.

Cară gunoiu, că locurile altcum sărăcesc și nu-ți răspîlesc munca. Drege unelte de economie, căci acum avînd timp, poți să stai lângă măestru, ca să-ți facă un lucru de treabă. Vitelor dă nutreț învrăstat, că-l mănîncă și mistue mai bine. Numără săptămânile până la Sân-George și vezi cum stai. Curățește pomii de mușchiu, coajă bătrână, crengi uscate și pe timp umed de iască. Unge ranele cu o amestecătură de balebă, pămînt cleios și păr de bou tăiat mărunt. Adună neaua cu lopata grămezi în jurul pomilor. Astfel umpli pămîntul de umezeală și faci pomii să întîrzie cu înflorirea, prin ce-i scapi de brumă. Din pivniță depărtează legumele putrede.

Prevestirea timpului.

Din 1 până în 5 frig; 6—13 zăpadă și frig; 14—18 timp moale, întunecos; din 19—26 frig; 26—31 ploaie și întunecos.

Notițe:

1. Anul nou. Liturgia Sf. Vasile.
5. Ajunul Botezului. Liturgia Sf. Vasile.
6. Botezul Domnului. Liturgia Sf. Vasile.
24. Unirea tuturor Românilor. Doxologie.
25. Incepe Triodul.

„Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați luat și le veți avea”. (Marcu 11, 24.)

Februarie,

are 28 zile

Ziua are 11 și noaptea 13 ore

Faur.

Zilele săpt.	Data	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Data	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele răsare apune
-----------------	------	---	------	------------------------------------	-------	---------------------------

Duminica fiului răscit. Gl. 1. Inv. 1. Ap.: Fraților, toate imi sunt îngăduite. 1 Cor. 6, 12—20.
Ev.: Zis-a Domnul pilda aceasta: un om avea doi feciori. Luca 15, 11—32.

Dum.	1	S. M. Trifon	1	Ignat		7.24 5.03
Luni	2	+) Intâmpinarea Domnului	2	+) Int. Domnului		7.23 5.05
Mărti	3	Sf. și dreptul Simeon Pr. Ana	3	Blasius		7.22 5.06
Merc.	4	C. P. Isidor	4	Veronica		7.21 5.07
Joi	5	S. Ma Agata	5	Agata		7.20 5.03
Vin.	6	C. P. Vucol Ep. Smirnei	6	Dorotea		7.19 5.10
Sâm.	7	C. P. Partenie Ep. Lampsac.	7	Romuald		7.17 5.11

Duminica lăsatului de carne. Gl. 2. Inv. 2. Ap.: Fraților, mâncarea nu ne va pune pe noi înaintea lui Dumnezeu. 1 Cor. 8, 8—9, 2. Ev.: Zis-a Domnul: când va veni Fiul omului întru mărirea sa. Matei 25, 31—46.

Dum.	8	M. M. Teodor Stratilat, Pr. Zaharia	8	Ioan		7.16 5.13
Luni	9	S. M. Nichifor	9	Apolonia		7.15 5.15
Mărti	10	S. M. M. Haralampie (harți)	10	Scholastica		7.13 5.17
Merc.	11	S. Sfințitul M. Vlasie	11	Desideriu		7.12 5.18
Joi	12	C. P. Mel. Aep. Ant. m. Crâstea	12	Eulalia		7.11 5.19
Vin.	13	C. P. Martinian (harți)	13	Ecaterina		7.09 5.21
Sâm.	14	C. P. Auxentie	14	Valentin		7.07 5.22

Duminica lăsatului de brânză. Gl. 3. Inv. 3. Ap.: Fraților, mai aproape este nouă mântuirea. Rom. 13, 11—14, 4. Ev.: Zis-a Domnul: de veți ierta oamenilor greșalele lor. Matei 6, 14—21.

Dum.	15	S. Apost. Onisim	15	Faustin		7.06 5.24
Luni	16	M. M. Pamfilie: Mii Ier. Sam. Isaia	16	Iuliana		7.04 5.26
Mărti	17	M. M. Teodor Tiron	17	Constanția		7.01 5.28
Merc.	18	S. P. Leon	18	Flavian		7.00 5.29
Joi	19	S. Apostol Archip	19	Conrad		6.58 5.31
Vin.	20	C. Păr. Visarion și Leon	20	Eleuteriu		6.57 5.33
Sâm.	21	C. P. Timot. și Eustație	21	Eleonora		6.55 5.34

Duminica 1-a din Post, a Ortodoxiei. Gl. 4. Inv. 4. Ap.: Fraților, prin credință Moisi mare făcându-se. Evrei 11, 24—26, 32—33. Ev.: În vremea aceea voia Iisus să meargă în Galileea. Ioan 1, 43—51.

Dum.	22	Afl. moart. SS. Mii d. Eug.	22	Petru C.		6.53 5.36
Luni	23	S. S. M. Policarp Ep. Smirnei	23	Romana		6.53 5.39
Mărti	24	(+) Afl. c. S. Ioan Botez.	24	Matia ap.		6.48 5.41
Merc.	25	C. P. Tarasie Aep. Const.	25	Valburga		6.46 5.42
Joi	26	S. P. Porfirie Ep. Gaziei.	26	Alexandru		6.44 5.44
Vin.	27	C. P. mărt. Procopie Decapoliul	27	Leandru		6.43 5.44
Sâm.	28	C. P. Vasile mărturisitorul	28	Romanus		6.42 5.45

Februarie.

Povețe economice.

Cerne bucatele de sămânță. Cară încă și împrăștie gunoiu, ca pe când se desgheață, zama lui să intre în pământ. Când timpul e frumos, poți începe aratul. De n'ai făcut, în Ianuarie, adună acum neaua împrejurul pomilor. Curățește livezile de mușinoaic petri și mărăcini, și pe unde locul e pleș samănă iarbă. Lasă berbecii la oile ce vrei să fete în Iulie și le păzește să nu bea apă de pe neauă, căci cele de a fâta pier mielul, — iar celor fătate li să strică laptele. Taie mlădiță de altoit din partea despre mează-zi a pomilor, le implântă în nisip ori pământ umed, până la folosință. Sfârșește curățirea pomilor de omide, și când timpul e frumos poți sădi pomi. Curățește altoii mai tineri de cregile netrebnice, ca să crească frumee. Fă răsadniță și samănă țelur, ceapă, salată, călărare, crastaveji și altele, pe cari le vei apăra prin un acoperământ în contra gerului.

Prevestirea timpului.

1—3 vânt și ploaie; 4—10 întunecos și vânt; 11—17 zăpadă, frig; 18—20 ploaie, întunecos; 21—28 timp plăcut.

Roțițe:

2. Stretenia.
7. Sâmbăta morților.
14. Lăsatul secului.
15. Incepe Postul Părese-milor.
- 18, 20, 25, 27. Lit. Darurilor înainte sfințite.
- 21, 28. Liturghia Sf. Ioan Gură de aur.
22. Liturghia Sf. Vasile.

„Tot ce-mi dă Tatăl, la mine vine, și pe cel ce vine la mine, nu-l voi scoate afară”. (Ioan 6, 37.)

Martie,

are 31 zile

Ziua are 12 și noaptea 12 ore

Germenar

Zilele săpt.	Data	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Data	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele răsare apune
-----------------	------	---	------	------------------------------------	-------	-------------------------

Duminică 2-a din Post, a lui Grigore Palama. Gl. 5. Inv. 5. Ap.: Intru început tu Doamne.
Evrei 1, 10-2, 1-3. Ev. în vremea aceea intrat-a Iisus în Capernaum. Marcu 2, 1-12.

Dum.	1	Ca Mă Eudochia	1	Albin		6.33 5.47
Luni	2	S. M. Teodot Ep. Chirinei	2	Simpliciu		6.38 5.48
Mărti	3	S. Mi Eutropie. Cleonic, Vasilisc	3	Cunigunda		6.37 5.49
Merc.	4	G. P. Gherasim	4	Casimir		6.35 5.51
Joi	5	S. M. Conon	5	Eusebiu		6.31 5.52
Vin.	6	SS. 42 M. din Amorea	6	Frideric		6.29 5.54
Sâm.	7	Mii Vasil, Efrem, Capit., Eug., Eterie	7	Toma Acuin.		6.27 5.55

Duminică 3-a din Post, a Crucii. Gl. 6. Inv. 6. Ap.: Fraților, având Arhiereu mare. Evrei 4,
14-5, 1-6. Ev.: Zis-a Domnul: cea ce voește să vină după mine. Marcu 8, 34-38.

Dum.	8	C. P. Teofilact mărturis.	8	Ioan		6.25 5.57
Luni	9	(†) SS. 40 M. din Seb.	9	Francisca		6.24 5.58
Mărti	10	S. M. Codrat	10	Cei 40 mart.		6.22 5.59
Merc.	11	S. P. Sofr. Patr. Ier.	11	Eracliu		6.21 5.59
Joi	12	C. P. Teofan mărturisit.	12	Grigorie		6.19 6.00
Vin.	13	Ad. m. s. Nichifor Pat. Const.	13	Rosina		6.18 6.02
Sâm.	14	C. P. Benedict, M. Alexandru	14	Matilda		6.16 6.03

Duminică 4-a din Post, a sf. Ioan Scărarul. Gl. 7. Inv. 7. Ap.: Fraților, lui Avram făgăduindu-se
Dumnezeu. Evrei 6, 13-20. Ev.: În vremea aceea, venit-a un om la Iisus. Marcu 9, 17-32.

Dum.	15	S. M. Agapie	15	Longin		6.14 6.04
Luni	16	S. M. Sabin și Papie	16	Herbert		6.12 6.06
Mărti	17	C. Al. omul lui D-zeu	17	Gertrude		6.10 6.00
Merc.	18	P. Ciril Aep. Ierusal. (Denie)	18	Eduard		6.09 6.07
Joi	19	S. S. Mi Chrisant și Daria	19	Iosif		6.07 6.11
Vin.	20	CC. PP. ucși în măn. s. Sava (Denie)	20	Nichita		6.05 6.13
Sâm.	21	G. P. Iacob mărtur. Ep. Cataniei	21	Benedict		6.02 6.14

Duminică 5-a din Post, a Mariei Egipteanca. Gl. 8. Inv. 8. Ap.: Fraților, Hristos venind Arhiereu.
Evrei 9, 11-14. Ev.: În vremea aceea, luând Iisus pe cei doisprezece. Marcu 10, 33-45.

Dum.	22	S. M. Vasile preotul din Anechira	22	Octavia		6.00 6.15
Luni	23	C. M. Nicon și învățatei lui	23	Victoria		5.58 6.16
Mărti	24	C. P. Zaharie	24	(†) Gavril arh.		5.57 6.18
Merc.	25	(†) Bunavestire	25	(†) Bunavestire		5.55 6.18
Joi	26	Sob. mai mar. voev. Gavriil	26	Emanuil		5.53 6.19
Vin.	27	S. Maică Matrona din Tesalonic	27	Rupert		5.51 6.21
Sâm.	28	G. Stefan f. d. m. Ilarion cel nou	28	Guntran		5.49 6.22

Duminică Florilor. Toate ale Praznicului.

Dum.	29	(†) Florile	29	Eustasiu		5.47 6.24
Luni	30	C. P. și f. d. m. Ipatie Ep. Gang.	30	Cuirin		5.45 6.26
Mărti	31	C. Ioan Scărarul	31	Amos pr.		5.44 6.26

Martie.

Povețe economice.

Samănă grâu de primăvară, apoi orz, ovăs, mazere, mazărică și lucernă. Grăpeză locurile de lucernă și trifoiu sămănat din alți ani, ca să crească mai bine. Printre sămănăturile tomatice, ce au eșit rari, aruncă sămânță de trifoiu. Sădește legumile me-nite pentru sămânță. Ca să le aperi în contra omizilor, pune în apropiere câteva sămânțe de cânepă. Mirosul acesteia alungă fluturii. Cartofii înghețați ferbe-i și scurge apa de pe ei, apoi îi dă la vite, altcum se vor bolnăvi, că-s otrăvi-cioși. Macină bucate pe timp mai îndelungat. Fă altoirea pomilor, gătește straturi pentru legume și le samănă.

Prevestirea timpului.

1—5 frig; 6—8 cald; 9—13 ploaie, apoi timp frumos; 14—19 timp plăcut; 20—21 timp aspru, zăpadă, îngheț și rece.

Roțițe:

- 1, 8, 15, 22. Liturhia Sf. Vasile.
- 4, 6, 11, 13, 18, 20, 27. Liturghia Darurilor în-a-
inte sfințite.
- 7, 14, 21, 28, 29. Lit. Sf. Ioan Gură de aur.
- 25. Bunavestire (desleg. Je
pește) Liturghia Sf. Ioan
Gură de aur.

„Nu judecați după înfățișare, ci judecați după dreapta judecată”. (Ioan 7, 24.)

Aprilie,

are 30 zile

Ziua are 13 și noaptea 11 ore

Prier.

Zilele săpt.	Datul	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Datul	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele	
						răsare	apune
Merc.	1	C. Mă Maria Egipteanca ☸	1	Hugo	♈	5.42	6.27
Joi	2	C. P. Tit f. d. m.	2	Francisc	♈	5.40	6.28
Vin.	3	(+) Vinerea Patimilor	3	(+) Vin. Patimilor	♈	5.38	6.30
Sâm.	4	C. P. Iosif scriit. de cânt.	4	Isidor	♈	5.36	6.31

Dumineca Paștilor. Toate ale Praznicului.

Dum.	5	(+) Sfintele Paști	5	(+) Sf. Paști	♈	5.34	6.32
Luni	6	(+) Luniă Paștilor	6	(+) L. Paștilor	♈	5.32	6.33
Mărți	7	(+) Mărți Paștilor	7	Hermann	♈	5.31	6.34
Merc.	8	SS. Ap. Irodion Agav, Ruf. (Mărți) ☸	8	Dionisie	♈	5.29	6.36
Joi	9	M. Eupsichie din Cesaria	9	Ezechiel	♈	5.27	6.37
Vin.	10	Mii Terentie și Pompie (Mărți)	10	Maria	♈	5.25	6.39
Sâm.	11	M. Antipa Ep. Pergam.	11	Leoa	♈	5.23	6.40

Dumineca Tomii. Gl. 1. Inv. 1. Ap.: In zilele acelea prin mâinile Apostolilor. Fapte 5. 12—20.
Ev.: Fiind seară în ziua aceea. Ioan 20, 19—31.

Dum.	12	C. P. Vasilie mărturisit.	12	Iuliu	♈	5.21	6.41
Luni	13	M. S. Artemen	13	Hermen	♈	5.18	6.43
Mărți	14	C. P. Martin mărturisit.	14	Tibur	♈	5.19	6.42
Merc.	15	SS. Apli. Arist. Pud. și Trofim ☸	15	Anastasia	♈	5.16	6.45
Joi	16	SS. Agapia, Irina și Ghionia	16	Turibius	♈	5.14	6.46
Vin.	17	C. P. Sim. și Achachie	17	Rudolf	♈	5.12	6.48
Sâm.	18	C. P. Ioan învățăc. s. Grigorie	18	Apolon	♈	5.10	6.49

Dumineca Mironosițelor. Gl. 2. Inv. 4. Ap.: Și, în zilele acelea înmulțindu-se ucenicii. Fapte 6, 1—7. Ev. în vremea aceea, venit-a Iosif din Arimatea. Marcu 15, 43—16, 1—8.

Dum.	19	C. P. Ioan din Peștera veche	19	Crescentia	♈	5.08	6.50
Luni	20	C. P. Teodor Trichina	20	Sulpiciu	♈	5.07	6.52
Mărți	21	C. P. Nichita mărturisit.	21	Anselm	♈	5.06	6.53
Merc.	22	C. P. Teodul Sicheotul	22	Soter și Caiet	♈	5.04	6.54
Joi	23	(+) S. M. M. Gheorghe ☸	23	Adalbert	♈	5.02	6.55
Vin.	24	S. M. Sava Strat, Ca Elis.	24	George	♈	5.00	6.57
Sâm.	25	S. Ap. și Ev. Marcu	25	Marcu ev.	♈	4.58	6.58

Dumineca Slăbănogului, Gl. 3. Inv. 5. Ap.: In zilele acelea fost-a Petru trecând pe la toți. Fapt. 9, 32—42. Ev.: în vremea aceea s'a suit Iisus în Ierusalim. Ioan 5, 1—15.

Dum.	26	S. M. Vasilie Ep. Amasiei	26	Cletus	♈	4.56	6.59
Luni	27	S. M. Simeon fratele Domnului	27	Peregrin	♈	4.55	7.01
Mărți	28	Aplii Iason și Sosipatru	28	Vitalis	♈	4.54	7.04
Merc.	29	Mir din Chizic; C. Memnon	29	Petru M.	♈	4.52	7.02
Joi	30	Ap. Iacob al lui Zevedei ☸	30	Ecaterina	♈	4.50	7.03

Aprilie.

Povește economice.

Plivește sămănăturile de buruene înainte de a fi cu paiu. Samănă porumb (păpușoiu) și pune cartofi. Udă bine pomii sădiți de curând. Plivește și sapă școala de pomi. Grăbește cu altoirea pădureților, ca să nu întârzie. Grijește, ca să nu se umfle vitele de nutrețul cel verde; dă-le fân înainte de a le scoate la pășune. Răsadnițele cu acoperemânt se descoper toată ziua, ba și peste noapte, dacă nu e temere de înghețat. Se începe lucrul de viie. În lipsă de ploaie udă grădina de legume, mai bine dimineața. După Sân-George vitele se scot la pășune. Intoarce grânele, și ca să le mântui de gărgărițe, pune lână nespălată în apropierea coșurilor de grâu, căci mirosul ei le alungă. Grăul încins amestecă-l cu pulbere de cărbuni și după 14 zile cerne-l, că-și perde mirosul.

Prevestirea timpului.

1—5 întunecos, apoi timp frumos; 6—13 ploaie, timp întunecos și rece; 14—17 rece și vânt; 18—22 ploaie, timp nestatornic; 23—30 îngheț și timp rece.

Notițe:

1. Liturgia Darurilor înainte sfințite.
2. Joia mare. Liturgia Sf. Vasile.
4. Liturgia Sf. Ioan Gură de aur.
5. Incepe Penticostarul.

„In orice oraș sau sat veți intra, cercetați cine este într'ân-sul vrednic, și acolo să rămâneți până ce veți ieși”. (Matei 10, 11.)

Maiu.

are 31 zile

Ziua are 14 și noaptea 10 ore

Florar.

Zilele săpt.	Datul	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Datul	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele	
						răsare	apune
Vin.	1	Pr. Ieremia	1	Filip		4.49	7.06
Sâm.	2	Aduc. m. s. Atanasie c. m. P. Al.	2	Atanasie		4.47	7.08
Duminica Samarineicii. Gl. 4. Inv. 7. Ap.: In zilele acelea apostolii cei ce s'au risipit. Fapt. 11, 19-30. Ev.: In vremea aceea, venit-a Iisus in cetatea Samariei. Ioan 4, 5-42.							
Dum.	3	Mii Timoteiu și Maura	3	Al. s. cruci		4.47	7.07
Luni	4	Ca Mă Pelaghia	4	Florian		4.44	7.10
Mărți	5	M. Mă Irina	5	Piu V.		4.43	7.11
Merc.	6	Dreptul Iov	6	Ioan		4.42	7.12
Joi	7	P. s. †; Mii Acachie și Codrat	7	Stanislau		4.40	7.13
Vin.	8	(†) Ap. și ev. Ioan; C. P. Arsenie c. m.	8	Mihail		4.39	7.15
Sâm.	9	Pr. Isaia, M. Christofor	9	Grigorie		4.37	7.16
Duminica Orbului. Gl. 5. Inv. 8. Ap.: In zilele acelea când mergeam noi Apostolii. Fapt. 18, 16-34. Ev.: In vremea aceea trecând Iisus, văzut-a pe un orb. Ioan 9, 1-38.							
Dum.	10	S. Ap. Simeon Zilotul	10	Izidor		4.35	7.17
Luni	11	M. Mochie	11	Gangolf		4.34	7.18
Mărți	12	PP. Gherman Ap. Const. Epifanie al Cip.	12	Pancrațiu		4.33	7.19
Merc.	13	S. Ma Glicheria	13	Servațiu		4.32	7.20
Joi	14	(†) Înălț. Domnului (Ziua Eroilor)	14	(†) Înălț. Domnului		4.31	7.21
Vin.	15	C. P. Pahomie cel mare	15	Sofia		4.30	7.23
Sâm.	16	C. P. Theodor Sfințitul	16	Ioan N.		4.29	7.24
Duminica SS. Părinți dela Sin. I. ecumenic. Gl. 6. Inv. 10. Ap.: In zilele acelea socotit-a Pavel. Fapt. 20, 17-28, 35. Ev.: In vremea aceea ridicând Iisus ochii săi la cer. Ioan 17, 1-13.							
Dum.	17	Ap. Andronic	17	Paschal		4.28	7.25
Luni	18	S. M. Teodot, Mle Crist. Alex. Enfr.	18	Venant		4.27	7.26
Mărți	19	S. M. Patrichie Ep. Prusiei	19	Celestin		4.26	7.27
Merc.	20	(†) S. M. Talaleu	20	Bernhardt		4.25	7.28
Joi	21	(†) SS. Constantin și Elena	21	Felix		4.24	7.29
Vin.	22	S. M. Vasilisc	22	Iulia		4.23	7.30
Sâm.	23	C. P. Mihail m. Ep. Sinadiei	23	Osideriu		4.22	7.32
Duminica Rusaliilor. Glasul și toate ale Praznicului. Ap.: Și dacă s'a plinit ziua praznicului. Fapt. 2, 1-11. Ev.: Iar in ziua cea de pe urmă, cea mare a praznicului. Ioan 7, 37-52, 8-12.							
Dum.	24	(†) Sfintele Rusalii	24	(†) Sf. Rusalii		4.22	7.33
Luni	25	(†) Luniă Rusaliilor	25	(†) Luniă Rus.		4.20	7.34
Mărți	26	(†) Mărția Rusaliilor	26	Filip		4.19	7.35
Merc.	27	S. M. Terapont (Mărți)	27	Ioana		4.18	7.36
Joi	28	C. P. Nichita Ep. Calcedon (Mărți)	28	Wilhelm		4.17	7.37
Vin.	29	S. Ap. Carp (Mărți)	29	Petru M.		4.16	7.38
Sâm.	30	C. P. Isachie	30	Ferdinand		4.15	7.39
Duminica I-a după Rusali. Gl. 8. Inv. 1. Ap.: Fraților, sfinții toți prin credință au biruit. Evr. 11, 38-39. Ev. Zis-a Domnul învățăcelilor săi: tot ceea ce va mărturisă pentru mine. Matei 10, 32-33; 37-38; 19, 27-30.							
Dum.	31	S. Ap. Ermia	31	Angela		4.15	7.40

Maiu.

Povețe economice.

Udă altorii cât mai des, și la cei prinși le slăbește nițel legătura. Samcină cănepă și in. Pe timp liniștit afumă pomii băntuiți de omide cu pucioasă presărată pejeratic, că vor peri toate. Cucuruzul se sapă, când e în patru frunze. Cosește lucerna înainte de înflorire, dar grijește, să n'o tai prea pe jos, că pierc multă din ea. De o dai verde la vite, svânteaz-o mai întâiu și o amestecă cu paio mănunțiate. Pe la mijlocul lunei se răsădește tutunul înmuindu-i-se mai nainte rădăcina în zamă de gunoiu și nisip. Ogoritul trebuie sfârșit. Gândacii de Maiu se scutură dimineața, se adună și omor cu piciorul, ori se dau la paseri. De pe cartofii ce-i dăm la animale, colțul trebuie depărtat, că acela e veninos.

Prevestirea timpului.

1—13 timp schimbăcios, ploaie și tunete; 14—27 noaptea răcoare, ziua cald; 28—31 timp întunecos, ploaie.

Notițe:

10. Sărbătoare Națională.
Doxologie.
14. Înălțarea Domnului.
Ziua Eroilor, Parastas.
17. Pomenirea sinodului din
Nicaea.
31. Dum. tuturor sfinților,
începe Octoiulul.

„Celui care cere dela tine, dă-i; și dela cel ce voește să se împrumute dela tine, nu întoarce fașa ta“. (Mateiu 5, 42.)

1 iunie,

are 30 zile

Zisua are 15 și noaptea 9 ore

Cireșar.

Zilele săpt.	Datul	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Datul	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele răsare/apune
Luni	1	M. Iustin	1	Hugo		4.15 7.41
Mărti	2	S. M. Lucian, Ma Paula	2	Francisc		4.14 7.42
Merc.	3	S. M. Lucian, Ma Paula	3	Clotild		4.14 7.42
Joi	4	P. Mitrofan; SS. Maria și Marta	4	†) Joaia verde		4.13 7.43
Vin.	5	M. Doroteu Ep. Tirului	5	Bonifaciu		4.12 7.44
Sâm.	6	GG. PP. Visarion f. d. m. și Harion	6	Norbert		4.12 7.45

Duminică 2-a după Rusalii. Gl. 1. Inv. 2. Ap.: Mărire și cinste și pace tot celui ce face binele. Rom. 2, 10—16. Ev.: În vremea aceea, umblând Iisus pe lângă marea Galileei. 2 Mat. 4, 18—23.

Dum.	7	S. M. Teodot Ep. Anchirei	7	Înima Dnui, Lucreția		4.11 7.45
Luni	8	S. M. M. Teodor Stratilat	8	Medard		4.11 7.46
Mărti	9	P. Chiril Arhiep. Alex.	9	Primus		4.11 7.47
Merc.	10	S. M. Timoteu Ep. Prusiei	10	Margareta		4.11 7.48
Joi	11	SS. Apł. Bartolomeu și Varnava	11	Varnavas		4.11 7.48
Vin.	12	G. P. Onufrie, G. P. Petru din Aton	12	Ioan Fac.		4.11 7.49
Sâm.	13	S. Ma Achilina, Ep. Leucusiei	13	Antonie Pad.		4.10 7.51

Duminică 3-a după Rusalii. Gl. 2. Inv. 3. Ap.: Fraților, îndreptați fiind prin credință. Romani 5, 1—10. Ev.: Zis-a Domnul: luminătorul trupului este ochiul. 3 Matei 6, 22—23.

Dum.	14	Pr. Eliseu și Metodie Patr. Const.	14	Ioan Novi		4.10 7.50
Luni	15	Pr. Amos și Metodie	15	Vitus		4.10 7.50
Mărti	16	Tihon f. d. m. Ep. Amatun	16	Beno		4.10 7.51
Merc.	17	S. Mii Manoil, Șavel și Ismail	17	Adolf		4.10 7.51
Joi	18	S. M. Leontie	18	Gervasie		4.10 7.51
Vin.	19	S. Ap. Iuda fratele Domnului	19	Iuliana		4.10 7.51
Sâm.	20	M. Metodie Ep. Patarilor	20	Silverius		4.10 7.51

Duminică 4-a după Rusalii. Gl. 3. Inv. 4. Ap.: Fraților, fiind slobozi de păcat. Romani 6, 18—23. Ev.: În vremea aceea, intrând Iisus în Capernaum. 4 Matei 8, 5—13.

Dum.	21	M. Iulian din Tarsis	21	Alois		4.10 7.51
Luni	22	M. Enseb. Ep. Samosat.; Ioana Mironos	22	Paulin		4.11 7.51
Mărti	23	S. M. Agripina	23	Edeltrud		4.11 7.51
Merc.	24	†) Nașterea St. Ioan Botezătorul	24	Ioan Botez.		4.11 7.51
Joi	25	Ca Mă Fevronia	25	Prosper		4.11 7.51
Vin.	26	C. P. David din Tesalonic	26	Vigilius		4.12 7.51
Sâm.	27	C. P. Sams. prim. de străini	27	Ladislau		4.12 7.52

Duminică 5-a după Rusalii. Gl. 4. Inv. 5. Ap.: Fraților, bunăvoința inimii mele. Romani 10, 1—10. Ev.: În vremea aceea trecând Iisus de ceea parte. 5 Matei 8, 28—9, 1.

Dum.	28	Ad. moașt. SS. Chir și Ioan	28	Leo II.		4.12 7.52
Luni	29	†) SS. Apostoli Petru și Pavel	29	†) Petru și Pavel		4.12 7.52
Mărti	30	†) Adun. (Sob) SS. Apostoli	30	Pavel		4.14 7.52

Iunie.

Povețe economice.

Când e ferbințeală scutește vitele, adăpostindu-le la umbră. Altoește pădureți mai bine după ploale, și cu deosebire seara și dimineața. Samănă ridichi de toamnă. Când iarba e mai în floare, cosește-o. De pățimesc porcii la grumaz din cauza călduroi, dă-le leacuri pentru stomac. Astfel este în farmacie pulberea de *Heleborus albus*. La cei mari le dai cât ține vârful cuțitului, la cei mici pe jumătate. Sapă viile a 2-a oară înainte ori după înflorire. De umblă furnici la coșnițe, închide calea, ungând cu petrolu scândura pe unde se urcă. Uscă cireșe, vișine și struguri pentru iarnă. Samănă rapița.

Prevestirea timpului.

1—13 timp cald, ploaie; 14—23 timp ploios cu tunete, apoi timp plăcut; 24—30 timp plăcut.

Notițe:

1—28. Postul Sf. Petru.

24. Sânziene.

„Câte ați spus la întunec, se vor auzi la lumină și ceea ce ați grăit la ureche, în odăi, se va vesti de pe acoperișuri”.
(Luca 12, 3.)

Julie,

are 31 zile

Ziua are 14 și noaptea 10 ore

Cuptor.

Zilele săpt.	Datul	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Datul	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele	
						răsare	apune
Merc.	1	SS. Cosma și Damian f. d. m.	1	Teobald		4.14	7.52
Joi	2	Vestmântul Născ. de D-zeu	2	Cercet. Mariei		4.15	7.52
Vin.	3	S. M. Iachint, P. Anatolie P. Const.	3	Eliodor		4.16	7.52
Sâm.	4	S. P. Andrei Aep. Critului Marta	4	Udalrich		4.16	7.51

Duminea 6-a după Rusalii. Gl. 5. Inv. 6. Ap.: Fraților, având dureri mari de multe feluri. Romani 12, 6-14. Ev.: În vremea aceea intrând Iisus în corabie. 6 Matei 9, 1-8.

Dum.	5	(+) C. P. At. al Atonului	5	Domitiu		4.17	7.51
Luni	6	C. P. Sisoe cel mare	6	Pr. Isaia		4.17	7.50
Marți	7	C. P. Toma, Acachie M. Mă Chiriachi	7	Vilibald		4.18	7.50
Merc.	8	S. M. M. Procopie	8	Chilian		4.19	7.49
Joi	9	S. M. anerație Ep. Tavromeniei	9	Anatolia		4.20	7.49
Vin.	10	SS. 45 Mi din Nicopole	10	Amalia		4.21	7.48
Sâm.	11	Ma Eufemia	11	Piu I.		4.22	7.48

Duminea 7-a după Rusalii. Gl. 6. Inv. 7. Ap.: Fraților, datori suntem noi cești tari. Rom. 15, 1-7. Ev.: În vremea aceea, trecând Iisus, au mers după dânsul doi orbi. 7 Matei 9, 27-36.

Dum.	12	SS. Mi Proclu și Marie; C. P. Mihail	12	Henrich		4.23	7.48
Luni	13	(+) Sob. Archang. Gavril	13	Margareta		4.24	7.47
Marți	14	S. Ap. Achila	14	Bonaventura		4.24	7.47
Merc.	15	SS. M. M. Chirie și Iulita mama lui	15	Împ. Apostol.		4.25	7.46
Joi	16	S. M. Antinogen	16	Maria B.		4.26	7.45
Vin.	17	(+) M. Mă Marina	17	Alexie		4.27	7.44
Sâm.	18	SS. Mi Iachint și Emilian	18	Frideric		4.28	7.43

Duminea Sf. Părinți Gl. 7. Inv. 8. Ap.: Fraților, rogu-vă pe voi. I Cor. 1, 10-17. Ev.: În vremea aceea a văzut Iisus popor. Matei 14, 14-22.

Dum.	19	C. P. Die și C. Mcă Macrina	19	Aurelia		4.29	7.42
Luni	20	(+) Prorocul Ilie	20	Pr. Ilie		4.30	7.41
Marți	21	CC. PP. Ioan și Simeon; Pr. Iezechiel	21	Olga		4.31	7.40
Merc.	22	(+) Mironos. Maria Magdalena	22	Maria Magd.		4.32	7.39
Joi	23	SS. Mi Foca, Trofim, Teofil	23	Apollinarie		4.33	7.38
Vin.	24	S. M. Mă Christina	24	Christina		4.34	7.37
Sâm.	25	(+) Adorm. s. Ana; Olimpiada Eupraxia	25	Iacob ap.		4.35	7.36

Duminea 9-a după Rusalii. Gl. 8. Inv. 9. Ap.: Fraților, ai lui Dumnezeu împreună lucrători. I Cor. 3, 9-17. Ev.: În vremea aceea siliat-a Iisus pe ucenicii săi. 9 Matei 14, 22-34.

Dum.	26	S. Ermozee, C. Mă Paraschiva	26	Ana		4.37	7.35
Luni	27	(+) S. M. M. Pantelimon	27	Pantelimon		4.38	7.34
Marți	28	S. Ap. Prohor, Nicanor, T. Parmena	28	Victor		4.39	7.32
Merc.	29	S. M. Calinic; Ma Teodota	29	Marta		4.40	7.31
Joi	30	S. Apli Sila și Silvan	30	Abdon și S.		4.41	7.30
Vin.	31	S. Dreptul Eudochim	31	Ignatie Loiola		4.42	7.29

Iulie.

Povețe economice.

Curățește șura și podurile, căci secerișul e aci, pecând poartă grijă, să ai bani, ca să poți aduna grânele când sunt bune, însă nu răscapte, că se scutură o mulțime de grăunțe și nici făina din ele nu e cu spor la aluat. Pe când te apuci de secerat, cucuruzul să fie săpat de a 2-a oară. Plivește vile, dar nu pe timp prea cald, ca să nu se împedece strugurii în creștere. Înaintea coșnițelor pune un vas cu apă, ca albinele să aibă la îndemână. Aruncă de-asupra ei pae, ca să nu se înzece. La cărat pune rogojini în car, ca grăunțele scuturate să nu se risipească. Acestea ține-le de sămânță, că-s cele mai frumoase. Udă curechiul băntuit de omizi cu apă de săpun.

Prevestirea timpului.

1—13 căldură mare, furtună și ploaie; 14—18 căldură mare; 29—31 ploaie și timp plăcut.

Notițe:

20. Sântiliile.

31. Lăsat sec. Sf. Marie.

„Nici furii, nici nesățioșii de avere, nici bețivii, nici cei răi de gură, nici hrăpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu”.
(1 Cor. 6, 10.)

August,

are 31 zile

Ziua are 13 și noaptea 11 ore

Măsălar.

Zilele săpt.	Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Zodia	Soarele	
				răsare	apune
Sâm.	1	Scoaterea s. + și SS. Mi Macavei	1 L. s. Petru	4.43	7.28
Duminică 10-a după Rusalii. Gl. 1. Inv. 10. Ap. Fraților, Dumnezeu pe noi apostoli. I. Cor. 4, 9-16. Ev. În vremea aceea s'a apropiat către Iisus un om. Matei 17, 14-23.					
Dum.	2	Aduc. moaștelor s. arhid. Ștefan	2 Porțiuncula	4.44	7.26
Luni	3	CC. PP. Isachie, Dalmat,	3 Ștefan	4.46	7.25
Mărti	4	SS. 7 Tineri din Efes	4 Dominicus	4.47	7.24
Merc.	5	S. M. Eusignie	5 Maria Schnee	4.48	7.22
Joi	6	(+) Schimbarea la față	6 Schimb. la față	4.49	7.20
Vin.	7	C. M. Dometie	7 Caietan	4.50	7.19
Sâm.	8	S. Emilian măr. Ep. Chizicului	8 Chiriack	4.51	7.18
Duminică 11-a după Rusalii. Gl. 2. Inv. 11. Ap. Fraților, pecetea apostolilor mele voi sunteți. I. Cor. 9, 2-12. Ev. Zis-a Domnul pilda aceasta: asemănatu-s'a împărăția cerurilor. Matei 18, 23-35.					
Dum.	9	S. Ap. Matia	9 Roman	4.52	7.17
Luni	10	S. M. și Arhid. Laurentie	10 Laurențiu	4.54	7.16
Mărti	11	S. M. și Arhid. Euplu	11 Susana	4.55	7.14
Merc.	12	S. Mii Fotie și Anichit	12 Clara	4.57	7.12
Joi	13	C. P. Macsim mărturisit.	13 Casian	4.58	7.10
Vin.	14	Pr. Michea	14 Eusebie	4.59	7.09
Sâm.	15	(+) Adorm. Născătoarei de Dumnezeu	15 (+) Înălț. Mariei	5.00	7.08
Duminică 12-a după Rusalii. Gl. 3. Inv. 1. Ap. Fraților, arăt vouă evanghelia care am binevestit vouă. I. Cor. 15, 1-11. Ev. În vremea aceea s'a apropiat către Iisus un tânăr. Matei 19, 16-26.					
Dum.	16	Ad. icoanei Dui; S. M. Diomid	16 Rochus	5.01	7.06
Luni	17	S. M. Miron	17 Bertram	5.03	7.05
Mărti	18	SS. Mii Flor și Lavru	18 Elena	5.04	7.03
Merc.	19	S. M. Andrei Stratilat	19 Ludovic	5.05	7.01
Joi	20	Pr. Samuil	20 Bernhard	5.06	6.59
Vin.	21	S. Ap. Tadeu și S. Ma Vassa	21 Anastasia	5.07	6.57
Sâm.	22	S. M. Agatonic și Severian	22 Timoteiu	5.08	6.56
Duminică 13-a după Rusalii. Gl. 4. Inv. 2. Ap. Fraților, privegheați, știți că în credință. I. Cor. 16, 13-24. Ev. Zis-a Domnul pilda aceasta: un om era stăpân al casei. Matei 21, 33-44.					
Dum.	23	S. M. Lup și Irineu	23 Filip	5.10	6.54
Luni	24	S. M. Eutihie	24 Bartolomei	5.11	6.52
Mărti	25	Înt. m. ap. Vartolomei; Tit	25 Ludovic	5.12	6.50
Merc.	26	SS. Mii Adrian și Natalia	26 Zefrin	5.14	6.48
Joi	27	C. P. Pimen	27 Iosif Calas	5.15	6.46
Vin.	28	C. P. Moisi Arapul	28 Augustin	5.17	6.44
Sâm.	29	(+) Tăierea cap. Sf. Ioan Botezătorul	29 Tăc. c. s. Ioan	5.10	6.42
Duminică 14-a după Rusalii. Gl. 5. Inv. 3. Ap. Fraților, cei ce ne întărește pe noi și pe voi în Hristos. II Cor. 1, 21-24, 2, 1-4. Ev. Zis-a Domnul pilda aceasta: asemănatu-s'a împărăția cerurilor. Matei 22, 1-14.					
Dum.	30	Alexandru, Ioan, Pavel Patr. Const.	30 Rosa	5.18	6.40
Luni	31	Brăul Preacuratei Maria	31 Raimund	5.29	6.39

August.

Povețe economice.

Urmează cu altoitul. Săpă în jurul pomilor mai tineri. Samănă salată iernatică. Adună sămânțele de legume coapte acum, le curățește și acață-le în cuiu, punându-le în săculețe. Seceră ovăsul, ce-l mai ai. Samănă rapița. De vezi albinele că șed prea mult pe afară, e semn, că n'au ce să lucre. Ridică coșnițele punând sub ele niște bucăți de scânduri potrivite. Stupii fără matcă se împreună cu alții mai slabi. Urmează cu plivitul viei. Uscă poame și fasole pentru iarnă. Pădureții altoiți văzând că nu s'au prins, trebuie din nou altoiți. Proptește pomii prea încărcăți și rărește poamele prea dese, ca să se poată coace. Ară pentru toamnă și pe la capătul lunii poți și sămăna. Adună simburile de toate poamele.

Prevestirea timpului.

1—8 căldură, noaptea răcoare; 9—13 timp ploios; 14—21 căldură; 22—28 timp plăcut; 29—31 ploaie, apoi timp plăcut, sări răcoroase.

Notițe:

1—14. Postul Sf. Marii.

6. Probața (deslegare de pește).

12. Fotie.

15. Sf. Maria mare.

29. Post.

„Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să nu fim inbitori de mărire deșartă, întărâtându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi”. (Gal. 5, 25—26.)

are 30 zile

Septemvrie, Ziua are 12 și noaptea 12 ore **Răpciune.**

Zilele săpt.	Data	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Data	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele răsare	apune
Mărti	1	(†) C. P. Simeon stâlpnicul	1	Egidiu		5.21	6.37
Merc.	2	S. M. Mamant și C. P. Ioan Pustn. ☩	2	Stefan		5.23	6.35
Joi	3	S. M. Antim Ep. Nicomidiei	3	Serafina		5.24	6.33
Vin.	4	S. M. Vavila Ep. Ant. și Moisi Pr.	4	Rosalia		5.25	6.31
Sâm.	5	Pr. Zaharia	5	Laurent		5.26	6.30

Duminica 15-a după Rusalii. Gl. 6. Inv. 4. Ap.: Fraților, Dumnezeu care a poruncit luminii să strălucească. II Cor. 4, 6—15. Ev.: În vremea aceea un legiutor carecare s'a apropiat de Iisus. Matei 22, 35—45.

Dum.	6	Minunea Archang. Mihail	6	Magnus		5.27	6.28
Luni	7	S. M. Sozont	7	Regina		5.29	6.26
Mărti	8	(†) Nașterea Născăt. de Dumnezeu	8	(†) Nașt. Mariei		5.30	6.24
Merc.	9	(†) SS. PP. Ioachim și Ana	9	Gorgonie		5.31	6.22
Joi	10	S. Minodora, Mitrodora, Nimfodora ☩	10	Nicolae Tol.		5.33	6.20
Vin.	11	Ca Mcă Teodora; S. M. Diodor	11	Protus		5.34	6.18
Sâm.	12	S. M. Avtonom	12	Macedoniu		5.35	6.16

Duminica înaintea Înălțării Crucii. Gl. 7. Inv. 5. Ap.: Fraților, vedeți cu ce fel de slove. Galateni 6, 11—18. Ev.: Zis-a Domnul: nimeni nu s'a suit la cer. Ioan 3, 13—17.

Dum.	13	S. M. Cornelia Sutașul	13	Matern		5.36	6.14
Luni	14	(†) Înălțarea Cinstitei Cruci	14	Înălț. Crucei		5.37	6.13
Mărti	15	S. M. M. Nichita; Cuv. Visarion	15	Nicodem		5.38	6.11
Merc.	16	S. M. Mă Eufemia	16	Ludmila		5.40	6.09
Joi	17	S. M Mă Sofia și fiicele ei ☩	17	Hildegard		5.41	6.07
Vin.	18	C. P. Eumenie făt. de minuni	18	Toma Ap.		5.43	6.05
Sâm.	19	S. Mi Trofim, Savatie, Dorimedont	19	Ianuarie		5.44	6.03

Duminica după Înălțarea Crucii. Gl. 8. Inv. 6. Ap.: Fraților, știind că nu se îndreptează. Gal. 2, 16—20. Ev.: Zis-a Domnul: Căla ce voește să vină după mine. Marcu 8, 34—9, 1.

Dum.	20	S. M. Eustatie și fiii săi	20	Eustachie		5.45	6.02
Luni	21	S. Ap. Codrat din Magnesia	21	Mateiu ev.		5.46	6.05
Mărti	22	S. M. Foca făcăt. de minuni	22	Maurițiu		5.47	5.07
Merc.	23	(†) Zăm. S. Ioan Botezat.	23	Tecla		5.49	5.59
Joi	24	S. M. Tecla ☩	24	Rupert		5.50	5.53
Vin.	25	C. Mcă Eufrosina d. Alex.	25	Cleopa		5.52	5.51
Sâm.	26	(†) Adormirea S. Ioan Ev.	26	Ciprian		5.53	5.49

Duminica 18-a după Rusalii. Gl. 1. Inv. 7. Ap.: Fraților, căla ce seamănă cu scumpete II Cor. 9, 6—11. Ev.: În vremea aceea sta Iisus lângă lacul Genisaretului. 1 Luca 5, 1—11.

Dum.	27	S. M. Calistrat	27	Cosma și Dam.		5.54	5.47
Luni	28	C. P. Chariton Mărturisit.	28	Vencisl. reg.		5.55	5.46
Mărti	29	C. P. Chiriac Sihastrul	29	Mihail Arhan.		5.56	5.44
Merc.	30	S. M. Grigorie Aep. Armeniei	30	Ieronim		5.58	5.41

Septembrie.

Povețe economice.

În luna aceasta se începe culesul poamelor. Soiurile iernatice se culeg cu mâna și se împartesc în clase după mărime și frumusețe, să aibă un preț mai bun. Înainte de a le așeza în pivniță se întind la soare, ca să iese umezeala din ele. — Fă gropile pentru altoii, ce vorești a-i sădi mai târziu în toamnă. Rărește frunza de pe pomii pitici și cei puși în șir des, ca razele soarelui să-i poată străbate. Samănă bucate tomatice. Nu fi sgârcit la sămănat, că te vei căi la secerat. Pe la capătul lunii să ia miera dela stupi. De sunt încă flori, nu te grăbi, ca albinele să poată încă aduna Livezile prăjite de arșița soarelui, pe unde vezi c'a secat colțul ierbii, le samănă cu sămânță de iarbă și flori de fân.

Prevestirea timpului.

1—8 timp plăcut cu sări răcorease; 9—13 zile plăcute; 14—21 timp plăcut; 22—28 dimineață ceață, peste zi plăcut, seara răcoare; 29—30 zile frumoase.

Notițe:

1. Incep. anului bisericesc.
8. Sf. Măria mieă.
14. Z'ua Crucii. (Post.)

„Fiind credincioși adevărului, prin iubire să sporim întru toate, pentru el care este capul - Hristos“. (Ef. 4, 15.)

Octombrie,

are 31 zile

Ziua are 11 și noaptea 13 ore

Brumărel.

Zilele săpt.	Datul	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Datul	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele	
						răsare	apune
Joi	1	S. Ap. Anania C. P. Roman cânt.	1	Remigiu	♏	5.59	5.39
Vin.	2	S. M. Ciprian; P. Ma Iustina fecioara ☩	2	Leodegar	♏	6.01	5.37
Sâm.	3	S. M. Dionisie Areopagitul	3	Candid	♏	6.02	5.35

Dumineca 19-a după Rusalii. Gl. 2. Inv. 8. Ap.: Fraților, Dumnezeu și Tatăl. II Cor. 11, 31-12, 1-9. Ev.: Zis-a Domnul: precum vă este voia, ca să vă faci vouă camenii. 2 Luca 6, 31-36.

Dum.	4	S. P. Ieroteiu Ep. Atenei	4	Francisc Ser.	♏	6.03	5.34
Luni	5	S. Mă Aretina	5	Placid	♏	6.04	5.32
Mărți	6	(†) S. Ap. Toma	6	Bruno	♏	6.05	5.30
Merc.	7	SS. Mi Serghie și Vach	7	Iustina	♏	6.07	5.28
Joi	8	Ca maică Pelaghia	8	Brigita	♏	6.08	5.26
Vin.	9	(†) Ap. Iacob și C. Andronic	9	Dionisie	♏	6.10	5.24
Sâm.	10	SS. Mi Eulampie și Eulampia ☩	10	Francisc Bor.	♏	6.11	5.22

Dumineca 21-a după Rusalii, a SS. Părinți. Gl. 3. Inv. 9. Ap.: Fraților, știind că nu se îndreptează. Gal. 2, 16-20. Ev.: Zis-a Domnul: eșit-a semănătorul să sãmene. 4 Luca 8, 5-15.

Dum.	11	(†) S. ap. Filip; C. Teofan m.	11	Nicasiu	♏	6.12	5.20
Luni	12	S. Mi Arov. Tarah, Andronic	12	Maximilian	♏	6.13	5.19
Mărți	13	SS. Mi Carp și Papi	13	Coloman	♏	6.15	5.17
Merc.	14	(†) Cuv. Paraschiva	14	Calistus	♏	6.16	5.15
Joi	15	C. M. Lucian Preotul Antiohiei	15	Teresia	♏	6.18	5.13
Vin.	16	S. M. Loghin Sutașul ☩	16	Gallus	♏	6.19	5.11
Sâm.	17	Pr. Osie; C. M. Andreu din Crit.	17	Hedvig	♏	6.20	5.09

Dumineca 20-a după Rusalii. Gl. 4. Inv. 10. Ap.: Fraților, arăt vouă că Evanghelia. Gal. 1, 11-19. Ev.: În vremea aceea mergea Iisus într-o cetate ce se chema Nain. 3 Luca 7, 11-16.

Dum.	18	S. Ap. și Ev. Luca	18	Luca ev.	♏	6.21	5.08
Luni	19	Pr. Ioil și S. M. Var.	19	Petru d. Alc.	♏	6.22	5.07
Mărți	20	S. M. M. Artemie	20	Felician	♏	6.24	5.05
Merc.	21	C. P. Ilarion cel mare	21	Ursula	♏	6.25	5.03
Joi	22	S. P. Averchie Ep. Ieropolei	22	Cordula	♏	6.26	5.01
Vin.	23	S. Ap. Iacob frat. Dlui	23	Ioan Cap.	♏	6.28	4.59
Sâm.	24	S. M. M. Areta ☩	24	Rafail Archan.	♏	6.29	4.58

Dumineca 23-a d. Rusalii. Gl. 5. Inv. 11. Ap.: Fraților, Dumnezeu bogat fiind într-o milă. Efes. 2, 4-10. Ev.: În vremea aceea venit-a Iisus cu corabia în lătura Gadarenilor. 6 Luca 8, 26-39.

Dum.	25	SS. Mii Notarie, Marcian, Martirie	25	Chrisant	♏	6.30	4.57
Luni	26	(†) Sf. M. M. Dimitrie	26	Amand	♏	6.32	4.56
Mărți	27	S. M. Nestor	27	Frument	♏	6.34	4.54
Merc.	28	SS. Mi Terentie și Neonila	28	Sim. și Iuda	♏	6.35	4.52
Joi	29	S. Ma Anastasia; C. P. Avramie	29	Narcis	♏	6.37	4.51
Vin.	30	SS. Mi Zinovie și Zinovia sora sa	30	Claudie	♏	6.38	4.49
Sâm.	31	Ap. Stachie, Ample, Narcis, Urđan,	31	Wolfgang	♏	6.39	4.48

Octomvrie.

Povețe economice.

Culesul poamelor ține încă. Grijește, nu cumva să le aduni pe timp ploios și nici dimineața înainte de a se fi luat apa de pe ele, că putrezesc. Straturile, din cari s'au scos legumele, trebuie săpate din nou, ca peste iarnă să degere. Răsădește în straturi bine lucrate sălătă iernatică. Culege cucuruzul. Cartofii și napii de nutreț se sapă pe timp uscat, — se curățesc de rădăcinile mai subțiri și se pun să se sbicească înainte de a se așeza în pivniță ori groapă. Îndată ce am gătat cu săpatul se ară numai decât pământul menit a se semăna de cu primăvară, gerul și frigul de peste iarnă îl îmbunătățește. Când e la culesul viilor, strugurii trebuie clasificați după cum sunt, unii putrezi, alții copti. Numai așa putem face bani cum se cuvine, dacă producem mai multe feluri de vin.

Provestirea timpului.

1—5 zile plăcute; 6—13 dimineța ceață, vânt și răcoare; 14—23 timp plăcut, seara răcoare; 24—31 timp schimbăcios cu ceață și ploale.

Rotițe:

- 14. Vinerea mare.
- 25. Ziua nașterii M. S.
Regelui (se serbează în
8 Noemvrie).
- 26. Sănmădru.

„Cercați ce este bineplăcut Domnului, și nu vă amestecați cu faptele cele sterpe ale întunerecului, ci mai vărtos osândiți-le pe față”. (Ef. 5, 10—11.)

Noemvrie,

are 30 zile

Ziua are 10 și noaptea 14 ore

Brumar.

Zilele săpt.	Data	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Data	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele răsare apune
-----------------	------	---	------	------------------------------------	-------	-------------------------

Duminică 22-a după Rusalii. Gl. 6. Inv. 1. Ap.: Fraților, vedeți cu ce fel de slove. Gal. 6
11-18. Ev.: Zis-a Domnul: era un om bogat și se îmbrăca în porfiră și vison. 5 Luca 16, 19-31.

Dum.	1	SS. f.d.m. fără de arg. Cosma, Damian	1	(+) Toți Sfinții		6.41 4.47
Luni	2	SS. Mi Achindin, Pigasie	2	Pomen. răpos.		6.42 4.45
Marti	3	SS. Mi Achepsina, Aitala, Iosif	3	Hubert		6.44 4.43
Merc.	4	G. P. Ioan. c. m., Mli Nicandru, Ermeu	4	Carol Bor.		6.45 4.41
Joi	5	SS. Mli Galacteon și Epistimia soția sa	5	Emeric		6.46 4.40
Vin.	6	S. P. Pavel märt. Patr. Const.	6	Leonard		6.47 4.38
Sâm.	7	SS. 33 Mart. din Melatina	7	Engelbert		6.49 4.37

Duminică 24-a după Rusalii. Gl. 7. Inv. 2. Ap.: Fraților, Hristos este pacea noastră. Ef. 2
14-22. Ev.: în vremea aceea venit-a către Iisus un om căruia era numele Iair. 7 Luca 8, 41-53.

Dum.	8	(+) SS. Arhangheli Mihail și Gavril	8	Gottfried		6.51 4.36
Luni	9	SS. Mi Onisifor, Porfirie; Camă Matrona	9	Teodor		6.52 4.35
Marti	10	S. Ap. Erast și Olimp; M. Orest	10	Andrei		6.54 4.34
Merc.	11	SS. Mi Mina Victor și Vichentie	11	Martin		6.55 4.33
Joi	12	S. P. Ioan milos.; C. P. Nil	12	Cunibert		6.57 4.32
Vin.	13	(+) S. P. Ioan gură de aur	13	Stanislau		6.58 4.31
Sâm.	14	(+) S. Ap. Filip	14	Venerand		7.00 4.30

Duminică 25-a după Rusalii. Gl. 8. Inv. 3. Ap.: Fraților, vă rog eu legatul întru Domnul.
Ef. 4, 1-7. Ev.: în vremea aceea venit-a un legiutor la Iisus. 8 Luca 10, 25-37.

Dum.	15	S. M. Gurie, Salmona și Aviv	15	Leopold		7.01 4.29
Luni	16	(+) S. Ap. și Ev. Mateiu	16	Otmar		7.02 4.28
Marti	17	P. Grigorie Ep. Neocesariei f. d. m.	17	Grigorie Teol.		7.03 4.27
Merc.	18	SS. Mi Platon și Roman	18	Odo		7.05 4.26
Joi	19	Pr. Avdie și S. M. Varlaam	19	Elisabeta		7.06 4.25
Vin.	20	C. Proclu Aep. Cons.; Grigorie Decap	20	Felix		7.08 4.24
Sâm.	21	(+) Intrarea în biserică	21	(+) Într. în biser.		7.09 4.23

Duminică 26-a după Rusalii. Gl. 1. Inv. 4. Ap.: Fraților, ca fiii luminei să umbleți. Ef. 5, 9-19.
Ev.: Zis-a Domnul pilda aceasta: unui om bogat foarte i-a rodit țarina. 9 Luca 12, 16-21.

Dum.	22	S. Ap. Filimon	22	Cecilia		7.10 4.23
Luni	23	S. P. Amfiochie Ep. Iconiei	23	Clement		7.11 4.22
Marti	24	M. Mă Ecaterina; S. M. M. Mercurie	24	Ioan		7.12 4.21
Merc.	25	SS. Mli Clement și Petru d'n Alex.	25	Ecaterina		7.14 4.20
Joi	26	CC. PP. Alimpie și Nikon.	26	Conrad		7.15 4.19
Vin.	27	S. M. M. Iacob Persul	27	Virgil		7.17 4.19
Sâm.	28	C. P. Stefan c. n. S. M. Irinarch	28	Sosten		7.18 4.18

Duminică 30-a după Rusalii. Gl. 2. Inv. 5. Ap.: Fraților, îmbrăcați-vă ca niște alesi. Col. 3,
12-16. Ev.: în vremea aceea, un om oarecarele s'a apropiat de Iisus. 13 Luca 18, 18-27.

Dum.	29	SS. Mi Paramon și Filumen	29	Saturnin		7.19 4.17
Luni	30	(+) S. Ap. Andrei	30	Andrei ap.		7.20 4.17

Noemvrie.

Povește economice

Când timpul este frumos, mai poți sădi pomi. Sapă gropi pentru pomișorii, ce voești a-i sădi în primăvară. Curățește ouăle de omidă. Apără alții mai tineri în contra iepurilor. Spoiește trunchiul pomilor cu următoarea materie: zamă de var, balegă de vită și sânge, amestecă-le toate împreună. În grădina de legume lucrările trebuie terminate. În jurul pomilor se pune gunoiu putred și se intrupează pământului. — La fertul mustului trebuie să fim luători de seamă, ca să nu se întâmple nici prea repede, dar nici prea încet. În cazul dintău acoperim butea cu o haină de lână, în cel din urmă o stropim cu apă rece. Curățenia face foarte mult. Bușile să le ținem tot pline. Poamele ce dau spre putrezire trebuie delăturate. — Frunzele picate se adună și se pun grămadă, amestecându-se cu gunoiu ori pământ. Din ele se face un gunoiu foarte bun.

Prevestirea timpului.

1—13 timp plăcut, dimineața rece și brumă; 14—19 timp plăcut; 20—23 dimineața ceață, puțină ploaie; 29—30 zile reci, îngheț.

Notițe:

8. Sf. Arhangheli.
Ziua numelui M. S.
Regelui Mihai I.
Doxologie.
14. Lăsatul secului.
15. Incepe postul Crăciunului.

„Cine iubește pe fratele său, rămâne în lumină și sminteață nu se află în el. Iar cel ce urăște pe fratele său este în întunec și umblă în întunec și nu știe încotro se duce, pentru că întunecul a orbit ochii lui“. (1 Io. 2, 10—11.)

Decembrie,

are 31 zile

Ziua are 9 și noaptea 15 ore

Indrea.

Zilele săpt.	Datul	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian îndreptat	Datul	Numele sfinților Cal. Grigorian	Zodia	Soarele	
						răsare	apune
Mărți	1	Pr. Naum și Filaret îndur. ☾	1	Natalia		7.21	4.17
Merc.	2	Pr. Avacum	2	Bibiana		7.22	4.17
Joi	3	Pr. Sofronie	3	Francisc Xav.		7.23	4.16
Vin.	4	(†) S. Ma Varvara; G. P. Ioan Damascon	4	(†) Barbara		7.25	4.16
Sâm.	5	P. S. Sava cel sfințit	5	Sava		7.26	4.15

Duminica 27-a după Rusalii. Gl. 3. Inv. 6. Ap.: Fraților, întăriți-vă întru Domnul. Ef. 6, 10—17. Ev. In vremea aceea, învăța Iisus într-una din sinagoge. 10 Luca 13, 10—17.

Dum.	6	(†) Părintele Ier. Nicolae	6	(†) S. Nicolae		7.27	4.15
Luni	7	S. P. Ambrosie Ep. Mediolanului	7	Ambrosie		7.28	4.15
Mărți	8	C. P. Patapie ☾	8	(†) Zămisl. Născ.		7.29	4.15
Merc.	9	Zămislirea S. Anei	9	Leocadia		7.30	4.15
Joi	10	SS. Mi Mina, Ermogen, Eugraf	10	Iudita		7.31	4.15
Vin.	11	C. P. Danil Stâlpnicul	11	Damasus		7.32	4.15
Sâm.	12	(†) S. P. Spiridon f. d. m.	12	Maxentie		7.33	4.15

Duminica 28-a după Rusalii. Gl. 4. Inv. 7. Ap.: Fraților, mulțumim lui Dumnezeu. Col. 1, 12—18. Ev.: Zis-a Domnul pilda aceasta: un om oarecare făcut-a cină. 11 Luca 14, 16—2.

Dum.	13	SS. Mi Axenta, Eug., Orest, Ma Lucia fec. ☾	13	Lucia		7.34	4.15
Luni	14	SS. Mi Irs, Calnic, Fimon, Apolon ☾	14	Spiridon		7.35	4.15
Mărți	15	S. M. Elefterie; S. P. P. cel din Latro	15	Celian		7.36	4.16
Merc.	16	Pr. Agheu	16	Adelaida		7.37	4.16
Joi	17	Pr. Danil și cei 3 coconi	17	Lazar		7.38	4.16
Vin.	18	S. M. Sebastian; S. P. Modost Aep.	18	Gratian		7.38	4.17
Sâm.	19	S. M. Bonifaciu	19	Nemesiu		7.39	4.17

Duminica înainte de Nașterea Domnului, a Strămoșilor. Gl. 5. Inv. 8. Ap.: Fraților, prin credință a nemernicit Avram. Evrei 11, 9—10; 32—40. Ev.: Cartea neamului lui Iisus Hristos. Matei 1, 1—25.

Dum.	20	S. M. Ignatie purtătorul de Dzeu	20	Liberat		7.39	4.17
Luni	21	S. Ma Iul. din Nicomidia	21	Toma		7.39	4.18
Mărți	22	M. Mă Anastasia ☾	22	Dimitrie		7.39	4.18
Merc.	23	Sfinții 10 M. din Crit	23	Victoria		7.39	4.19
Joi	24	C. Mă Eughenia	24	Adam și Eva		7.40	4.20
Vin.	25	(†) Nașterea Domnului	25	(†) Nașt. Domnului		7.40	4.21
Sâm.	26	(†) Soborul Preacuratei	26	(†) Ștefan		7.41	4.21

Duminică după Nașterea Domnului. Gl. 6. Inv. 9. Ap. Fraților, arăt vouă că evangelia. Gal. 1, 11—19. Ev.: Iar după ce s'au dus Magii. Matei 2, 13—23).

Dum.	27	(†) Arhidiaconul Ștefan	27	Ioan ev.		7.41	4.21
Luni	28	SS. 20 mii Mi arși în Nicomidia	28	Pruncii nevin.		7.42	4.22
Mărți	29	SS. 14 mii prunci uciși de Irod	29	Toma		7.43	4.22
Merc.	30	S. Ma Anisia; C. Zotie preotul (harți) ☾	30	David		7.43	4.23
Joi	31	C. M. Melania Romana	31	Silvestru		7.43	4.23

Germania. Republică. Cancelar: Adolf Hitler.
Grecia. Regat. (Țara e sub ocupație italiană.)
Italia. Rege-împărat: Victor Emanuil III., domnește din 29 Iulie 1900.
Iugoslavia. Regat. (Țara e sub ocupație germană.)
Norvegia. Regat. (Țara e sub ocupație germană.)
Olanda. Regat. (Țara e sub ocupație germană.)
Portugalia. Republică. Președinte: General Carmona.
Rusia. Republică bolșevică. Președinte I. Stalin.
Spania. Condușă de Generalissimul (Caudillo) Franco.
Suedia. Rege: Gustav V., domnește din 8 Decembrie 1907.
Turcia. Republică, președinte: İsmet İnönü.
Ungaria, se ține regat, regent amiralul Horthy.

Adrese mai importante în capitală București.

Patriarhia română: Dealul mitropoliei.

Localul Sf. Sinod: Biserica Antim. Str. Antim 29.

Consiliul central bisericesc: Str. Maria Rosetti 63.

Camera deputaților: Dealul mitropoliei.

Senatul: Bulev. Elisabeta, (lângă Ministerul Lucrărilor publice).

M I N I S T E R E:

Culturii naționale și al Cultelor: Str. Spiru Haret 12.

de Culte și Arte: Str. Gen. Berthelot 26.

Interne: Str. Banu Manta.

Finanțe: Calea Victoriei 123.

Externe: Șoseaua Bonaparte 1 (Piața Victoriei).

Apărare Națională: Piața V. Mărăcineanu 5.

Armament: Gl. Budișteanu 16.

Economie Națională: Calea Victoriei 157.

de Lucrări publice și Comunicații: Bulevardul Elisabeta 27
(vis-à-vis de Cișmigiu).

de Sănătate și Ocrotiri sociale: Calea Griviței 64.

de Muncă: Bulevardul Take Ionescu 4.

de Justiție: Bulevardul Elisabeta 35.

de Agricultură: Bulevardul Carol 2.

Președinția Consiliului de Miniștri: Șoseaua Bonaparte No. 1.

O F I C I I:

„*S* Direcțiunea generală a C. F. R. Gara de Nord.
ini, în Direcțiunea generală a Vămirilor: Calea Victoriei 123 (Min.
păcate anfe).

- Camera de comerț: Str. Bursei 4.
 Sfatul negustoresc: Calea Victoriei 30.
 Prefectura poliției: Calea Victoriei 21.
 Oficiul național de Turism: Str. Vilson 8.
 Oficiul central de licitații: Piața Amzei 6.
 Dir. gen. a Monopolului alcoolului: Lipscani 20.
 Siguranța generală a Statului: Bulevardul Carol 46.
 Oficiul pentru controlul străinilor: Bulevardul Schitul Măgureanu (lângă Cișmigiu).
 Oficiul național I. O. V.: Str. Berthelot 24.
 Oficiul de plasare: Str. Sf. Voevozi 26.
- Socetăți:** Soc. ort. naț. a Femeilor Române: Calea Moșilor 148.
 Asociația generală a clerului ort. rom.: Str. Sf. Apostoli 35.
 Societatea Cultul Eroilor: Dealul mitropoliei.
 Casa de Economii a Clerului ort.: Str. Maria Rosetti 63.

P O Ș T A.

1. Pentru o scrisoare simplă adresată Loco 7 Lei
2. Pentru celelalte localități din țară:

Pentru o scrisoare închisă până la	20 grame . . .	9	”
” ” ” ” ” ”	50 ” . . .	12	”
” ” ” ” ” ”	100 ” . . .	17	”
” ” ” ” ” ”	250 ” . . .	30	”
” ” ” ” ” ”	500 ” . . .	51	”
” ” ” ” ” ”	750 ” . . .	72	”
” ” ” ” ” ”	1000 ” . . .	93	”
3. Peste 1 kg. se primesc ca mesagerii.
4. Taxa de recomandare în regimul intern pentru fiecare obiect pe lângă taxele de mai sus 11 ”
5. Una carte poștală 5 ”
6. ” ” ” cu răspuns plătit 9 ”
7. Una carte poștală militară, expediată numai de militari în termen încazarmați 1 ”
8. Una carte poștală ilustrată cu felicitări 5 ”
9. ” ” ” cu orice conținut 6 ”
10. Taxa de express lângă celelalte taxe 20 ”
11. Pentru o carte de vizită expediată deschis și cu conținutul de felicitare sau condoleanțe 250 ”
12. Pentru o carte de vizită expediată deschis cu orice conținut 450 ”
13. Anunțuri funebre 450 ”

Pentru trimiterea de bani: mandatul poștal costă 4 Lei, iar pentru suma trimisă câte 1.30 Leu de fiecare sută de Lei, până la 5 mii Lei.

Dela	5.000 Lei până la	10.000 Lei de fiecare mie câte	6:30 Lei
"	10 001 " " "	20 000 " " "	3:90 "
"	20.001 " " "	50 000 " " "	2:60 "
"	50.001 " " "	100.000 " " "	1:30 "

La fiecare mandat 1 Leu aviație. Plus taxa de factaj, adică pentru plata la domiciliu, obligatoriu la prezentare:

Pentru un mandat până la	200 Lei	2 Lei
" " "	1000 "	4 "
" " "	5000 "	7 "
" " "	10000 "	13 "
Peste 10.000	"	26 "

Taxele de timbru.

Cereri către autorități publice 9 Lei plus 1 Leu aviație.

Chitanțe până la suma de 10.000 Lei 3 Lei + 2, dela 10.000—50.000 Lei + 5 aviație, dela 50.000—100.000 Lei 16 Lei + 10 Lei aviație.

Certificate dela autorități 16 Lei + 2 Lei aviație.

Certificate de naștere, de cununie, de moarte 8 Lei + 2 Lei aviație.

Facturi da orice fel timbu de factură, 6‰ (la mie), timbru de aviație 5‰ (la mie) și 1.70‰ impozit proporțional. La duplicate pe primul ex. 8 Lei + 2 Lei aviație.

Legalizări de copii la notari publici 30 Lei.

Procure (împuterniciri) legalizate 35 Lei + 4 Lei aviație

Copii autentice de acte 13 Lei + 2 Lei aviație.

Pașapoarte pe 3 luni 500 Lei + 2 Lei + 500 Lei timbru turistic + 2 Lei aviație.

Pașapoarte pe 6 luni 750 Lei + 2 Lei + 500 Lei timbru turistic + 2 Lei aviație.

Pașapoarte pe 1 an 1000 Lei + 2 Lei + 500 Lei timbru turistic + 2 Lei aviație.

Biserica autocefală ortodoxă a României.

Se compune din 19 eparhii și anume: 15 episcopii sufragane și 4 mitropolii, respectiv arhiepiscopii.¹⁾ Arhiepiscopul și Mitropolitul Ungro-Vlahiei poartă titlul de Patriarh, cu sediul în București.

Conducerea Bisericii în cele spirituale o are *Sfântul Sinod*, care se compune din toți mitropoliții, episcopii, arhieriei-vicari și episcopul armatei și este prezidat de I. P. S. Sa Patriarhul.

A) Mitropolia Ungro-Vlahiei cuprinde eparhiile:

1. *Arhiepiscopia Bucureștilor*, cu reședința în București.
Arhiepiscop și Mitropolit: I. P. S. Sa Nicodim Munteanu,
Patriarh al României;
Vicari arhiepiscopoești P. S. S. arhieriei: Veniamin Pocitan
Ploșteanul și Emilian D. Antal Târgovișteanul.
2. *Episcopia Buzăului*, cu reședința în Buzău.
Episcop: P. S. Sa Ghenadie Niculescu;
Vicar provizor: P. S. Sa arhieriu Eugen Laiu Suceveanul.
3. *Episcopia Tomisului*, cu reședința în Constanța.
Episcop: P. S. Sa Gherontie Nicolau;
Vicar: P. S. Sa arhieriu Galaction Gordun Silistreanul.
4. *Episcopia Râmnicului-Noului Severin*, cu reședința în R.-Vâlcea.
Episcop: P. S. Sa Nifon Criveanul.
5. *Episcopia Argeșului*, cu reședința în Curtea de Argeș.
Episcop locotenent: P. S. Sa arhieriu Emilian Antal Târgovișteanul.

1) Conform hotărîrii Sf. Sinod din Octomvrie 1941 mitropolia Basarabiei revine la titlul de arhiepiscopia Chișinăului, iar cea dela Craiova se desființează.

B) Mitropolia Moldovei și Sucevei cu eparhiile:

1. *Arhiepiscopia Iașilor*, cu reședința în Iași.
Arhiepiscop și Mitropolit: I. P. S. Sa Dr. Irineu Mihălcescu
Vicar: P. S. Sa arhiereu Valeriu Moglan Botoșăneanul.
2. *Episcopia Romanului*, cu reședința în Roman.
Episcop: P. S. Sa Lucian Triteanu;
Vicar: P. S. Va arhiereu Ilarion Mircea Băcăoanul.
3. *Episcopia Hușilor*, cu reședința în Huși.
Episcop: P. S. Sa Grigorie Leu.
4. *Episcopia Dunării de jos*, cu reședința în Galați.
Episcop: P. S. Sa Cosma Petrovici.
5. *Arhiepiscopia Chișinăului*, cu reședința în Chișinău.
Arhiepiscop locotenent: P. S. Sa arhiereul Efrem Enăchescu.
6. *Episcopia Cetății Albe-Ismail*, cu reședința în Ismail.
Episcop locotenent: P. S. Sa Policarp Morușca, episcopul Americii.

C) Mitropolia Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramurășului, cu eparhiile:

1. *Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu*, cu sediul în Sibiu.
Arhiepiscop și Mitropolit: I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan.
2. *Episcopia Aradului, Ienopolei și Hălmeagului*, cu reședința în Arad
Episcop: P. S. Sa Dr. Andrei Magieru.
3. *Episcopia Caransebeșului*, cu reședința în Caransebeș.
Episcop: P. S. Sa Veniamin Nistor.
4. *Episcopia Orăzii*, cu reședința în Oradea, (o parte sub ocupație maghiară).
Episcop: P. S. Sa Dr. Nicolae Popovici în Beiuș.
5. *Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului*, cu reședința în Cluj
(o parte sub ocupație maghiară).
Episcop: P. S. Sa Nicolae Colan.
6. *Episcopia Timișorii*, cu reședința în Timișoara.
Episcop: P. S. Sa Dr. Vasile Lazarescu.

D) Mitropolia Bucovinei, cu eparhiile:

1. *Arhiepiscopia Cernăuților*, cu reședința în Cernăuți.
Arhiepiscop și Mitropolit: I. P. S. Sa Tit Simedrea;
Vicar arhiepiscopesc: P. S. Sa arhiereu Eugen Laiu-Suceveanul.

2. *Episcopia Hotinului*, cu reședința în Bălți.

Episcop locotenent: P. S. episcop al Armatei Dr. Partenie Ciopron.

3. *Episcopia Maramurășului*, cu reședința în Sighet, (sub ocupație maghiară).

Episcop: P. S. Sa Dr. Vasile Stan.

E) *Inspectoratul Clerului militar*, având sediul în Alba-Iulia. Episcop: P. S. Sa Dr. Partenie Ciopron.

F) *Episcopul misionar* pentru Românii ortodocși din Țările apusene și America: P. S. Sa Policarp Morușca, cu reședința în Cleveland, Ohio. (Astăzi epp. lt. în Ismail.)

EPARHIA CARANSEBEȘULUI.

(REȘEDINȚA: CARANSEBEȘ)

Episcop: Prea Sfinția Sa Domnul Veniamin Nistor.

Consilieri referenți:

Prot. ic. stavrofor *Romul G. Ancușă*, secția administrativă-bisericească;

Nicolae Cornean, secția culturală;

Dimitrie Sgâvârdia, secția economică.

Secretar: *Petru Toma*, presbiter.

Casier: protodiacon *Teodor Roșca*.

Rectorul Academiei Teologice: I. P. C. Sa arhimandrit *Dr. Laurențiu Busuioc*.

Directorul școlii de cântăreți: *Nicolae Cornean*.

Administratorul Librăriei și Tipografiei diecezane: Pr. *Cornel Pițigoi*.

Protopopi:

Ioan Oravișan, al Bisericii-albe, cu sediul în Răcăjdia;

Dr. Nicolae Iorgovan, Bocșa-montană;

Isaia Snru, adm. prot., Caransebeș;

Ioan Munteanu, Făget;

Dr. Aurel Mihaescu, Logoj;

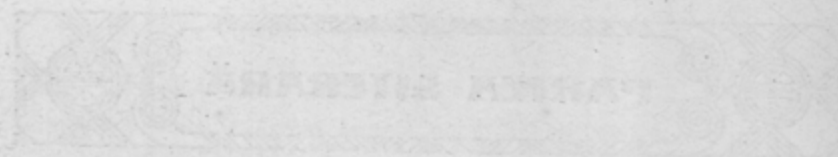
Iosif Cămpianu, Orșova;

Virgil Musta, Oravița;

Victor Popovici, Satul-nou;

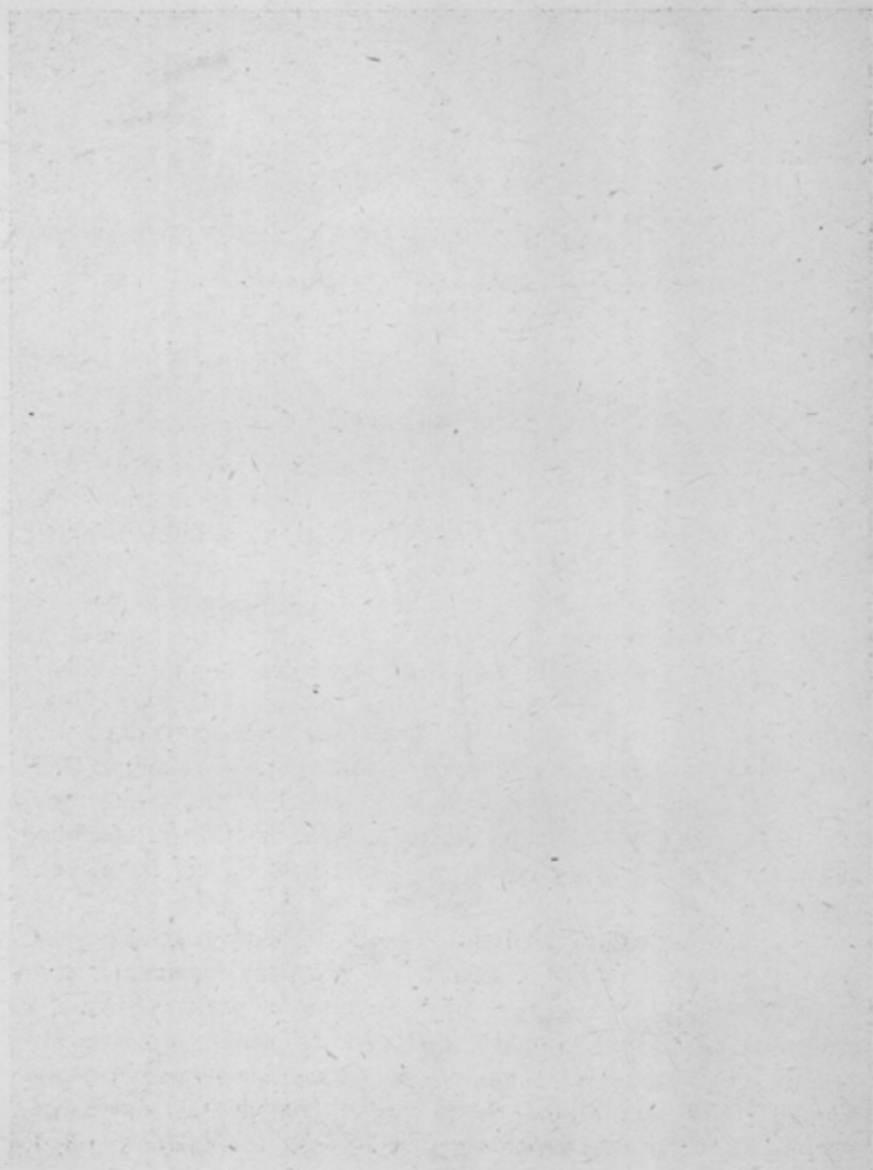
Cuzman Lăpădat, adm. prot., Vârșet.

PARTEA LITERARĂ

P. S. Sa Veniamin Nistor
Episcopul Caransebeșului

INSTALAREA

Prea Sfințitului Episcop Veniamin Nistor.

Mărețele zile dela 23 și 24 August 1941.

De câțiva ani în orașul Caransebeș și aproape în tot aretul Banatului au circulat felurite șvonuri în legătură cu Episcopia noastră: ba că va fi mutată la Timișoara, ba că va fi desființată. Așa că populația de aici pe lângă grijile și năcazurile multe în legătură cu stările încordate din lume, purta și îngrijorarea produsă de agitățile și frământările din jurul viitorului Episcopiei noastre.

Dumnezeu ne-a ajutat acum să dispară această grijă a sufletelor credincioase!

Statornicia noastră în credință, rezistența bunilor credincioși și a celor cu tragere de inimă pentru Episcopia dela Caransebeș au fost răsplătite de Dumnezeu cu bucuria de a se fi lăsat ea acolo unde are rădăcini adânci; unde a reînțemeiat-o nemuritorul arhiepiscop și mitropolit Andrei Șaguna, care, precum știm, s'a sbătut mult pentru ca să reînființeze vechea noastră mitropolie ortodoxă română, și odată cu ea, Episcopia Caransebeșului.

Ar fi însemnat să săvârșim o faptă de slabi creștini și de slabi români, desființând o Episcopie care până acum a fost o călăuză spirituală vrednică; a păzit credința, a întărit iubirea de Neam; a fost pentru românii grăniceri de aici — greu încercați în cursul vremilor — un loc de tămăduire sufletească și de nădejde în zori de lumină și de înviere românească! Ar fi însemnat să luăm, deci, cununa acestui oraș românesc și să o așezăm în altă parte, unde cine știe ce soarte și ce viitor o aștepta?

Cu ziua de Duminică, 24 August 1941, toată grija și neliniștea noastră s'au risipit ca norii la ivirea razelor de soare: în această zi s'a săvârșit instalarea solemnă a Prea Sfințitului Veniamin Nistor în scaunul episcopesc al Caransebeșului și cu aceasta s'a închis pentru totdeauna ușa celor cari tot mai trăgeau nădejde să ne strice Episcopia noastră.

Mai mult, Duminica dela 24 August a adunat la vatra vechei noastre reședințe episcopoești atâtea fețe înalte: mitropolit, episcopi, miniștri, generali, foști miniștri, inspectori, încât Caransebeșul a fost prin această atenție ridicat la un loc de seamă, vrednic de trecutul lui! Iar celor cari au fost de față la frumoasele serbări, li s'a spus că Episcopia din Caransebeș, cea dintâiu pe care marele Andrei Șaguna a rechemat-o la viață, trebuie să fie ca un stâlp de foc ce arde și luminează departe cărările fraților noștri de aici și din Banatul care a fost sub Sârbi, din Timoc și mai de departe.

Li s'a mai spus, chiar din gura domnului Ministru, că aici s'a propovăduit mai întâi creștinismul între străbunii noștri; că învățătura Domnului, prinzând aici rădăcini puternice, a și adus roade timpurii și de toată lauda.

Trebuie să se știe, că înainte cu mai bine de trei veacuri și jumătate în Caransebeș a existat o școală înaltă, cum n'a funcționat în alte părți. Deci, având noi atâtea motive ca să iubim orașul nostru și instituțiile lui, avem și nădejdea că prin interesul și grija ce vor izvorî din dragostea noastră, la lumina Episcopiei, să prospereze și să înflorească spre binele țării și al nostru al tuturor.

La 24 August 1941 s'a pecetluit așadar soarta Episcopiei noastre. Între mărturii de seamă, ea a fost lăsată la Caransebeș în mâna unui bărbat care a venit din acel Sibiu, în care a trăit Andrei Șaguna, ostenitorul în a croi rosturile mari ale Bisericii noastre dreptmăritoare.

*

Prea Sfințitul episcop Veniamin Nistor a venit dela Sibiu peste Hațeg cu automobilul. La Vama-Marga, pășind pe pământul Banatului, i s'a făcut o frumoasă primire, căci aci este și hotarul eparhiei noastre.

Cred că locuitorii din Marga, afară de cei siliți să stea vara întreagă la munte, la oi, toți au alergat să vadă minunea

de paradă dela Podul-Bistriei din Vama-Marga. Nu mai vorbim de sătenii de aci, cari cu mic cu mare au fost de faţă încă de Sâmbătă dimineaţa la locul de aşteptare.

La orele 12 când au sosit delegaţii Consiliului eparhial, înalt Prea Cuviosul arhimandrit Dr. Laurenţiu Busuioc, rectorul Academiei teologice din Caransebeş, d-nii consilieri referenţi Nicolae Cornean şi Dimitrie Sgăvêrdia, consilierii eparhiali protopop Gheorghe Vior şi profesor Constantin Vladu, lumea adunată era în fierbere: se apropia timpul sosirii Prea Sfinţiei Sale Episcopului.

Erau acolo, cam la 20 de paşi depărtare de pod, ţăranii în haine de sărbătoare, femei gătite frumos, unele cu prunci în braţe, şire de copii de şcoală, apoi doamne şi domni.

Nici n'a bătut ceasul unu când deodată un grup de călăreţi, conduşi de fruntaşul N. Jompan urca podul Bistriei, trecându-l repede în tropotul cailor neastâmpăraţi. Din vale, nu departe, un teasc a pocnit ca o explozie de bucurie... Când călăreţii s'au risipit, înghiţiţi cu ochii de cei de faţă, iată o maşină s'a oprit în faţa noastră, în faţa tuturor. Din ea coboară un preot înalt, subţire, cu chip ca de sfânt, iar în urma lui alţi doi. Este Preasfinţitul episcop Veniamin Nistor, însoţit de doi consilieri mitropolitani din Sibiu.

Steagurile se închină, graturile amuţesc... De alături un cor condus de învăţătorul Nicolae Beg intonează „Pre Stăpânul”.

Dupăce corul încetează, înaintea Preasfinţitului se prezintă pe rând cei trimişi să-l bineventeze: d-l Bujor Barbu, primpretor în Caransebeş ca reprezentant al Guvernului, I. P. C. arhimandrit Dr. Laurenţiu Busuioc şi sf. Sa preotul Nicolae Ivanescu din Marga. Au vorbit care de care mai atrăgător, iar Preasfinţitul a fost mişcat şi fericit că i s'a făcut o primire aşa de frumoasă.

Tot primiri vrednice de laudă i s'au făcut Prea Sfinţiei Sale şi în celelalte sate din Valea Bistriei, pe unde a trecut împreună cu însoţitorii săi. Preoţii satelor, îmbrăcaţi în odăjdii, cu sfânta Cruce şi cu Evangelia în mână, înconjuraţi fiind de credincioşi şi de coruri de copii; clopotele bisericilor zvonind zvon de bucurie, au transformat ziua în zi sărbătoare.

În *Voislova* un grup de credincioşi de aci şi din *Ruscamontană* în frunte cu preoţii lor, Gheorghe Adam şi Pavel Luca, cu corul copiilor şi cu flori în mână au primit pe P. S. Sa.

Părintele Adam a bineventat cu vorbe isvorite din inimă trecerea Arhipăstorului, iar soția Sfinției Sale a dăruit Prea Sfințitului Episcop o cruce cioplită din marmoră de Ruschița.

În *Zăvoi* alături de părintele Ioan Turcan din Cireșa, căreia aparține filia Zăvoi, cânta un cor de copii condus de un harnic cântăreț, pe nume Rusalin Sârbu, cantor evlavios și cu multă înțelegere pentru chemarea lui.

În *Cireșa* erau de față înaintea sfintei biserici și creștinii din Mărul ca și o parte din Crăjma, o parte așteptând în Zăvoi, căci preotul lor Nicolae Bogdan se afla atunci departe pe frontul din răsăritul îndepărtat. Părintele Gheorghe Popovici din Mărul a rostit aici o cuvântare deosebit de frumoasă. Alături de Sf. Sa erau aci învățătorii, cari au cântat „Pre Stăpânul“, făcându-și fală lor ca și preoților și comunei a cărei armonie și fericire sporește din căldura inimii lor cu adevărat apostolești. Deasemenea a făcut bună impresie împrejurarea că a fost de față între credincioși și d-l inginer Dobrescu, procuristul firmei Lomaș din localitate. Poate servi ca pildă multora!

În *Ferdinand*, deși centru industrial împestrit cu multe neamuri, oprirea P. S. Sale înaintea sfintei biserici se face la un arc de triumf, împodobit cu flori și cu verdeață. O fanfară vestește sosirea în sunetele căreia populația ce se mai găsia risipită, se adună... Părintele Ion Racoveanu compară această venire cu cea a unui Domn, pentru care oamenii lasă lucrul venind să se bucure cu toții. Preotul Dr. Lobmayer în numele populației romano-catolice, iar d-l Eugen Pucerea în numele orașelului, bineventează trecerea Prea Sfințitului Veniamin prin Ferdinand.

Ohababistra dela un capăt până la altul încadrează trecerea Prea Sfinției Sale printr'un coridor de verdeață... Când arhipăstorul pășește înaintea porții triumfale, un cor de școlari cucerește atenția tuturor. Corul de copii din Ohaba, instruit de învățătorul Gheorghe Moroni, care a plecat și el la datorie, este condus de clericul Simion Stanca; ar face cinste și unui oraș. Părintele Ioan Terovan, împrejmuit de păstoriții lui face, ca duhovnic al lor, o mărturisire deschisă: bucuria sinceră că Păstorul sufletesc vine, oprindu-se și la ei ca să le împărtășească întărire și binecuvântare.

În *Glimboca* automobilul Preasfințitului trece înaintea copiilor cari îl întâmpină cu lumânări de ceară în mână. Și aici poporul este adunat în fața arcului de triumf ridicat din dragostea lor stimulată de vremelnicul lor păstor, ieromonahul *Justinian Dalea*. Bună impresie a făcut aici prezența activă a învățătorilor: *Nicolae Simeria* care ținea cădelnița preotului și *Matei Pântelie* care conducea un cor de copii, bine pregătit. Cuvântarea de întâmpinare a preotului, adânc impresionantă, a lăsat frumoasă amintire despre această comună. Amintirea a fost întărită și prin darul preotului, anume icoana Sfântului Mare Mucenic *Gheorghe*, pe care preotul în numele parohienilor a oferit-o Preasfințitului.

Nu s'a lăsat mai prejos comuna *Obreja*, unde copiii de departe aruncă flori asupra mașinei Prea Sfinției Sale. Înaintea porții triumfale părintele *Martin Rădoi* este împrejmuit de toți locuitorii comunei în frunte cu notarul d-l *David*, primarul *T. Rusalin* și fostul primar *M. Boariu*, apoi femei și mult tineret. Cu adevărat primirea din *Obreja* a fost expresia acelei discipline și ascultări despre care preotul spunea către Preasfințitul că este temelia oricărui progres.

În sfârșit *Iazul* este cea din urmă comună în care Prea Sfinția Sa coboară înainte de a sosi în *Caransebeș*. Înaintea bisericii din această parohie preoții *Eftimie Jianu* din *Iaz*, *Ioan Ostrovanu* din *Ciuta* și *Gheorghe Golopența* din *Dalci* ca administrator în *Var* exprimă prin graiul celui dintâiu aceeași bucurie care s'a văzut pe fețele tuturor în toate satele din *Valea Bistrei* prin cari a dus drumul Prea Sfinției Sale.

Și celor din *Iaz* ca și celorlalți Presfințitul le-a mulțumit pentru că l-au primit cu bucurie și cu ascultare. A lăudat apropierea lor către sfântă biserică și i-a sfătuit să rămână totdeauna credincioși fii ai Bisericii noastre strămoșești.

După drumul triumfal pe care Prea Sfinția Sa l-a parcurs dela *Vama-Marga* până la *Iaz*, și ca o încoronare a primirilor de cari știu bănașenii să facă, în *Caransebeș* Prea Sfințitul *Veniamin* i s'a făcut o întâmpinare din cele mai calde și mai simțite, ca o icbană a dragostei cu care poporul a așteptat pe Arhipăstorul și conducătorul său sufletesc.

Pe o vreme plăcută de sfârșit de vară, festivitățile dela întronizare — așa cum am amintit la începutul acestei istorisirii — au răscolit toată mândria bănașeană! Iar *caransebeșenii*

stăpâni pe un trecut glorios, au primit atâta atențiune — prin descinderea aici a atâtor personalități, ca și prin primirea unui Episcop din centrul ortodoxismului curat, care este Sibiul — că de acum le revine lor datoria de a fi vrednici, atât de trecut, cât și de nădejtile ce se leagă astăzi de ei: să se grupeze în jurul vetrelor de lumină și să fie cei dintâi răspânditori ai unei lumini binefăcătoare pentru tot neamul românesc, începând cu poporul românesc din Bănat!

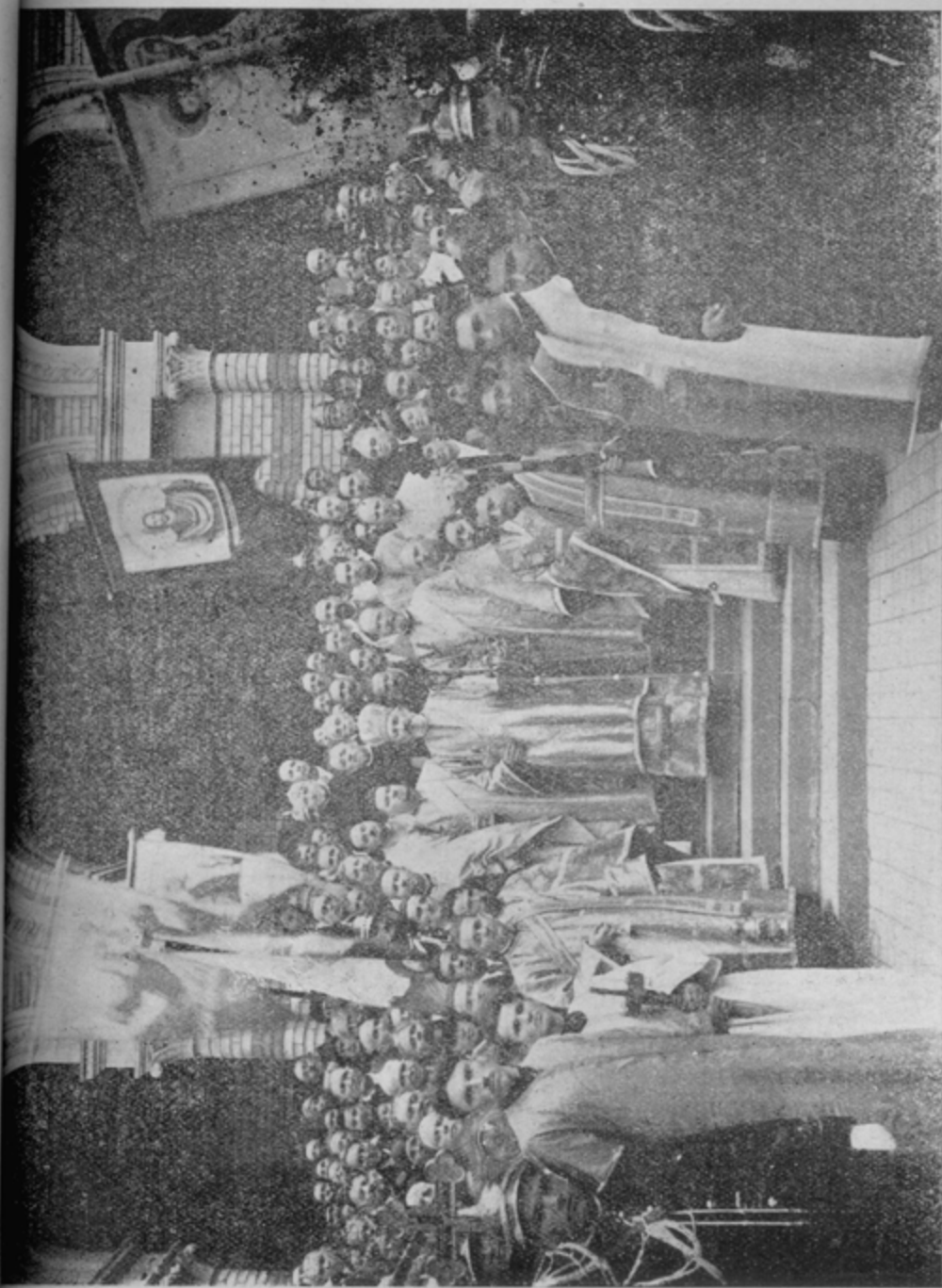
În Caransebeș, primirea P. S. Sale Părintelui Episcop Veniamin s'a făcut în mijlocul unei mulțime alese, de: preoți, profesori, armată, autorități, copii de școală și popor. Înaintea Crucii din Piața Mare l-au întâmpinat, în acordurile fanfarei militare, mai apoi ale Corului Catedral, întâi primarul orașului Dr. Isac Rădulescu oferind pâine și sare, apoi păr. prot. iconom stavrofor Romul G. Ancușa bineventându-l în numele eparhiei care-și așteaptă pe titularul ei.

După răspunsul de mulțumită al P. S. Sale și după ce înaintea Catedralei s'a făcut o altă întâmpinare, înaintea Casei Domnului de către preoții locului, s'a săvârșit serviciul Vecerniei și al Utreniei.

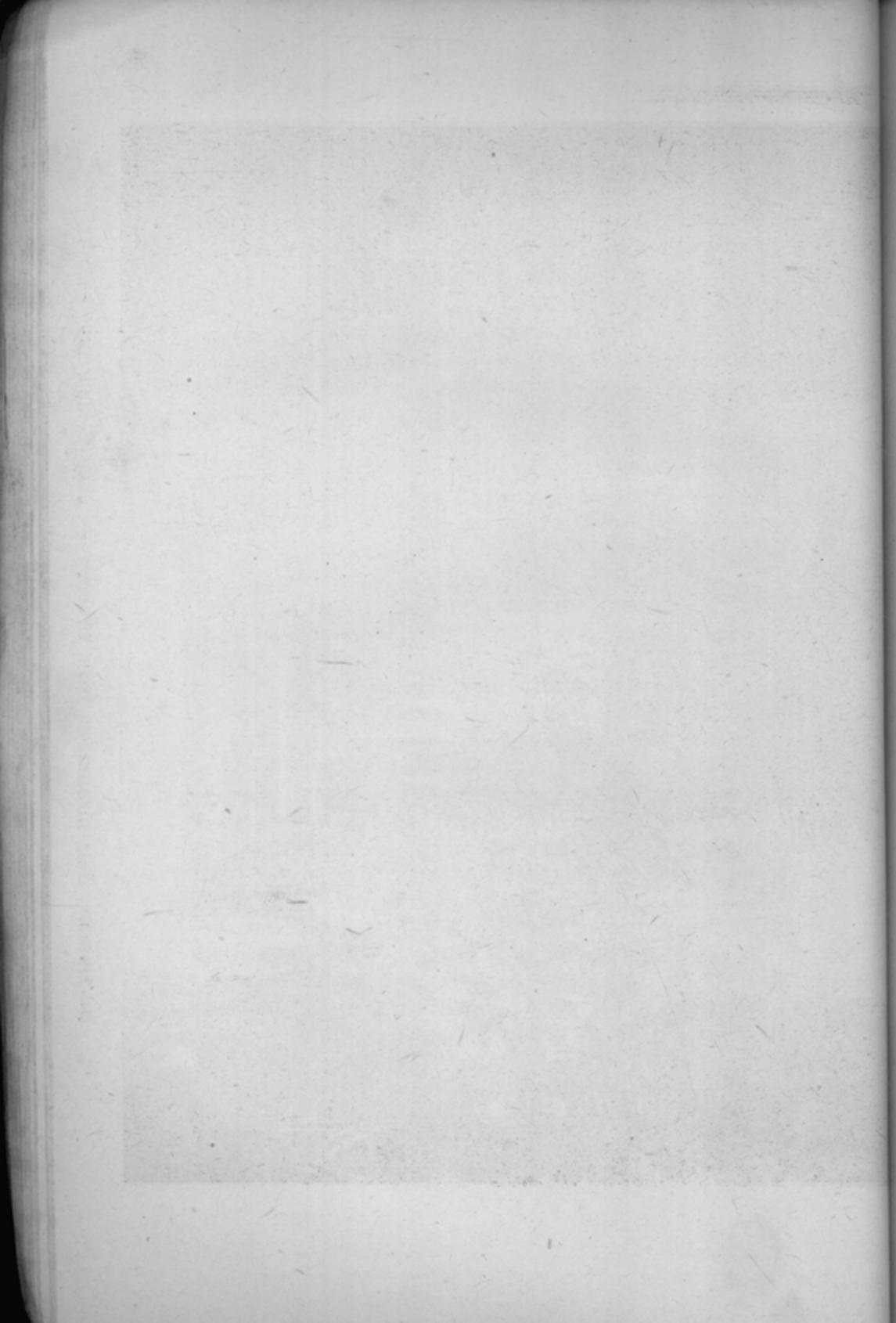
La orele 7 seara același impunător alaiu, deacum în frunte cu Prea Sfințitul Veniamin așteaptă în același loc, sosirea I. P. S. Sale a Arhiepiscopului și Mitropolitului Nicolae. I. P. S. Sa a fost bineventat tot de păr. prot. iconom stavrofor Romul G. Ancușa, președintele Consiliului eparhial, care a găsit prilej ni merit să exprime sentimentele de recunoștință ale unei eparhii ce-și datorește existența aproape exclusiv I. P. S. Sale; precum și pentru interesul purtat eparhiei noastre în timpul sedisvacanței.

Cu un zâmbet de mulțumire pe față, I. P. S. Mitropolit Nicolae răspunde că la Caransebeș din fericire spiritul șagunian se menține întreg și nealterat, de aceea vine cu bucurie în acest centru de curată ortodoxie. Ne asigură că prin alegerea P. S. Veniamin și prin venirea P. S. Sale aici, eparhia și-a asigurat calea ei norocoasă către un sigur și apropiat progres.

Pentruca bucuria și bună-dispoziția oaspeților să fie deplină, seara s'a dat o serenadă a corurilor, iar primarul orașului din nou a tâlmăcit toată bucuria locuitorilor și cu deosebire a Românilor, cari își văd de acum salvată vechea lor cetate de scaun vlădicesc...

Instantaneu dela hirotonirea intru arhiereu — Sibiu, 8 Iunie 1941 —

Cununa festivităților de mînezi, Duminecă, ziua instalării a fost sfînta liturghie, oficiată de I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Nicolae. I. P. S. Sa a fost asistat de toți Preasfințiții episcopi din mitropolia noastră, din țară. Impresionantă a rămas litia care a condus, încadrat de toți Preasfințiții Episcopi, pe Prea Sfințitul Veniamin al nostru.

În biserică lumea nu mai încăpea, nici chiar în curtea bisericii. Stranele și soleia încărcate cu oaspeți distinși: reprezentanți ai Cultelor străine și ai autorităților. În jurul sfintei mese vlădiciei în odăjdii scumpe, alături protopopi și preoți. A fost atîta revărsare de sfințenie, încît lumea extasiată nu a mai simțit oboseală!

Dupăce liturghia s'a terminat, a urmat solemnitatea instalării, care s'a început cu prea frumoasa predică a I. P. S. Sale arhiepiscopului și mitropolitului Nicolae, din care publicăm următoarele:

„Nu slăbim; ei de s'ar și strica omul nostru cel din afară, dar cel dinlăuntru se înnoește din zi în zi”. (II Cor. 4, 16.)

*Prea Sfințiți Părinți,
Domnule Ministru,
Iubiți fii sufletești,*

Orice izvor de apă, orice rădăcină de copac și orice temelie de clădire trainică se află dincolo de exteriorul care se vede, într'un adânc ascuns care dăruiește și sprijină realitatea celor văzute. Când izvorul își păstrează puterea și rădăcinile copacilor seva, chiar dacă vin asupra apelor dela suprafață și asupra arborilor timpuri de uscăciune, paguba și ofilirea sunt numai pentru o vreme, căci puterea ce stă la temelia lor le înnoește degrabă.

Asemenea acestora, dar pe un plan cu mult mai trainic și mai înalt, se află ființele omenești și popoarele. Izvorul lor de viață se află înlăuntru și când acesta nu e atins, ba dimpotrivă stă în legătură cu forțele dumnezeiești cari îl împotrivesc, patimile și suferințele din afară nu au nici o importanță și nu descurajează pe cei ce le îndură. Tăria de credință și de nădejde a creștinului, căreia Sf. Apostol Pavel i-a dat o expresie,

atât de plastică în cuvintele dela cari am pornit vorba, nu se lasă sdruncinată de năcazurile și neajunsurile din laturea văzută a lucrurilor, ci rămâne neclintită, știind că dincolo de aparențe domnesc atotputernice marile realități pentru cari nu e nici o greutate să restabilească într-o și mai mare splendoare cele văzute.

Neamul românesc a experiat din plin această convingere creștină, iubirii mei. Trecutul lui e un lanț aproape neîntrerupt de suferințe și de jertfe, de dureri și de neajunsuri în laturea trupească și văzută a existenței lui. De multe ori era atât de copleșit de lovituri, încât dușmanilor lui, li se părea că aproape nu se mai vede, că aproape s'a topit ființa lui. Dar adâncurile lui de suflet, în loc să slăbească, se înolau și creșteau în acest timp în chip minunat, încât la scurtă vreme existența lui tășnia și mai puternic la lumină.

Dar n'am slăbit! Am păstrat nădejdea, întărindu-ne sufletul cu încrederea în Dumnezeu și pregătindu-ne pentru eforturile de azi. Iar învoirea aceasta a puterilor noastre lăuntrice sub suflarea aspră a încercărilor din afară, se revarsă acum într-o luptă biruitoare care ne face să creștem în ochii uimiți ai neamurilor mai mari decum am fost, mai respectați și mai vrednici. Recucerim prin deslănțuirea forțelor noastre, ce stăteau încordate, teritoriul Patriei, restabilind și mai trainic întregirea neamului.

N'am ieșit încă deplin din greutate. În luptă cu dușmanul crucii și al neamului nostru dela Răsărit aducem jertfe grele și tot poporul gustă din paharul multor necazuri. Omul nostru e în suferință, dar nu slăbim! Sufletul nostru gâlgăie de viață și de voință de a învinge...

Asa să fim și noi, iubirii mei fii sufletești. Să ne concentrăm toată grija și energia voinții întru învoirea sufletelor prin ridicarea noastră spre izvorul tuturor puterilor și virtuților morale, spre Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos...

Fără o pătrundere a puterilor credinței în conștiința neamului și în toate compartimentele vieții publice și de stat, este cu neputință o adevărată învoire cu ajutorul căreia să începem o

altă vieță cu fapta, nu cu vorba, înlăturând atâtea rele cari prea ne-au năpădit după războiul trecut.

Ne trebuie o refacere sufletească profundă, o întoarcere la ceea ce a format taina existenței noastre etnice, la credința care a susținut vieța sufletească a nației noastre în vremuri când nimic nu-i stătea în ajutor și totul îi era împotriva...”

Terminându-și înflăcărata vorbire, I. P. S. Sa conduce pe P. S. Veniamin în tronul episcopesc, simbolizând instalarea în scaunul episcopesc al Caransebeșului.

Ministrul Culturii Naționale și al Cultelor, care a reprezentat Guvernul la festivitatea instalării, află de bine să cinstească și el sărbătoarea episcopiei Caransebeșului, rostind o interesantă cuvântare, aducând laude orașului Caransebeș, episcopiei noastre și întregului Bănat.

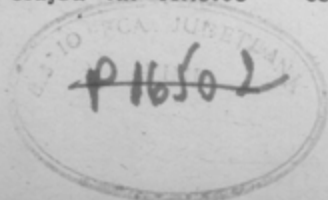
Ochii tuturor stăruie de acum asupra noului episcop al Caransebeșului, învrednicit de atâtea aleasă cinste și înconjurat de dragostea tuturor.

Iată-l: P. S. Sa, întorcându-se cu fața spre răsărit, își împreună cele trei degete și făcând semnul creștinesc al sfintei cruci, *În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin*, ne adresează cea dintâi cuvântare de episcop al nostru, din care împărtășim cetitorilor partea cea dela început, precum urmează:

„Cu vrednicie să umblați după che-
marca cu care sunteți chemați, cu toată
smerenia și blândețea, cu îndelungă răb-
darea, îngăduindu-Vă unii pe alții cu
dragoste, silindu-Vă să păstrați unitatea
Duhului în legătura păcii”. (Efes. IV, 1-3.)

*Înalt Prea Sfințite Părinte,
Prea Sfințiți Părinți,
Domnule Ministru,
Iubiții mei fii suflești,*

Acest îndemn al Apostolului neamurilor către toți creștinii, se îndreaptă în deosebi către noi preoții, cari stăm în slujba propoveduirii Evangheliei Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Chemarea sfântă în slujba lui Hristos — este cea mai sublimă

chemare ce se poate închipui pentru un om pe pământ. Ce poate fi mai ales decât să fi crainicul împărăției lui Dumnezeu pe pământ, să propoveduești pe Hristos cel înviat din morți, izvorul vieții celei adevărate, căci nimeni nu poate ajunge la viață, decât prin Iisus Hristos. El este mântuirea noastră, căci: „nici un nume altul sub cer nu este dat între oameni întru care să ne mântuim“ (Fapte Ap. IV, 12). Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este Fiul Său“. (I Ioan V, 11.)

Iubiții mei fii sufletești,

Mântuitorul Hristos a venit în lume să aducă pacea sufletelor tulburate de neliniștea vremurilor. El a ridicat prin iubirea Sa nemărginită steagul alb al păcii între oameni, — pentru toți deopotrivă, bogați și săraci, tineri și bătrâni, bărbați și femei, stăpâni sau robi. Sub acest steag ne cheamă Mântuitorul să ne înșirăm cu toții.

Acest glas de chemare răsună, astăzi mai puternic ca oricând. Neamurile lumii s'au înclăștat într'un zrig războiu și nimeni nu poate pune capăt acestei avalanșe de ură ce caută să târască cu sine întreaga lume, decât numai Mântuitorul nostru Iisus Hristos, și prin învierea vieții în El. Nimeni nu poate ajunge la adevărata viață decât prin Iisus Hristos. Trebuie să nu mai, viezi tu, ci Hristos cu lumina și cu darul Său prin tine. Numai având pe Hristos Stăpân al vieții noastre vom fi tari și vom putea învinge toate încercările ce vin peste noi. Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm, căci numai El vindecă, El iartă, El dă viață, tuturor cărora se îndreaptă cu încredere către El. El este izvorul mângâierii, al tămăduirii, al mântuirii. Celui ce-l primește pe Domnul cu vrednicie îi dă Domnul puteri de viață nouă, ca să umble întru înnoirea vieții. (Romani VI, 4.)

Cu credința în Dumnezeu putem privi viitorul cu încredere, căci „Cu noi este Dumnezeu, de cine ne vom teme“.

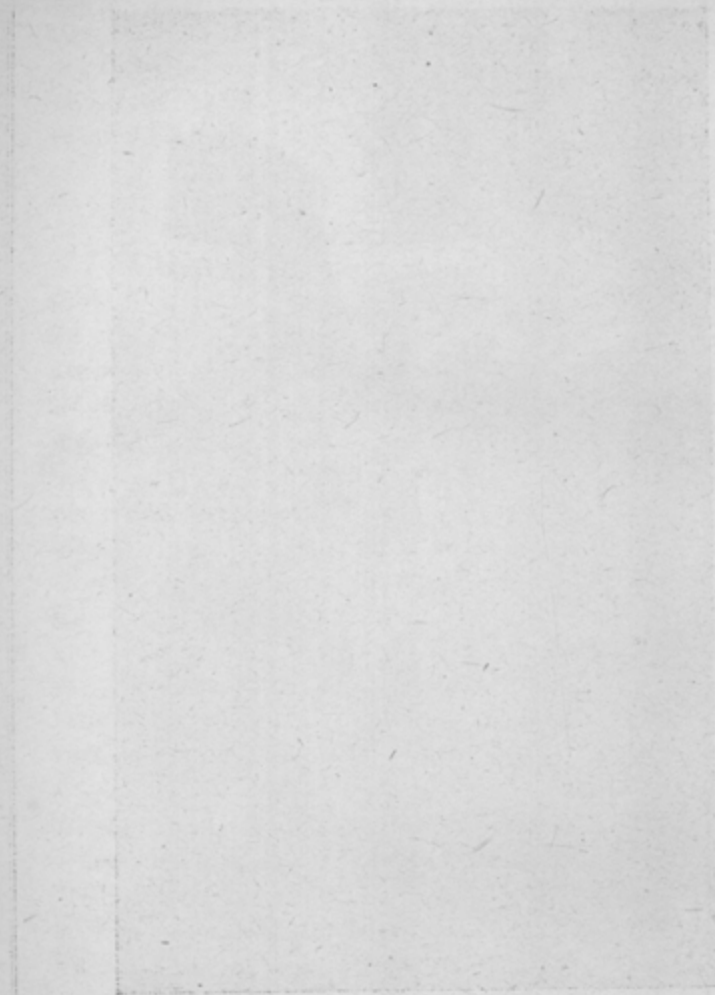
În slujba lui Hristos, pentru unitatea Duhului în legătura păcii se găsesc slujitorii ei. Ea cheamă cu iubire de mamă pe toții fiii ei la pace și bună învoire.

În slujba lui stăm noi preoții și neîncetat pe El trebuie să-l propoveduim cu vrednicie la toată făptura, căci vai nouă

602019

Instantaneu dela instalarea P. S. Veniamin
P. S. Sa alături de I. P. S Nicolae coborind din mașină

de nu vom binevesti. „*Indrăzniți nu Vă temeți, Eu am biruit lumea*“, este glasul de chemare ce pururea trebuie să ne cheme la datoria noastră. Biserica lui Hristos este dragoste, jertfă, milostenie, iar evanghelia lui faptă, căci ea a fost scrisă nu numai să fie auzită, ci pentru ca să fie trăită.

Să fim încredințați cu toții, că numai cu pacea și iubirea lui Hristos se va putea sălășlui în lume pacea mult dorită și fără ea orice trudă rămâne zadarnică.

Cu acest crez al chemării mele urc astăzi în această clipă sărbătorească a vieții mele scaunul vlădicesc de glorioasă moștenire șaguniană a marilor mei înaintași de vrednică pomenire: Episcopul Ioan Popasu, înțeleptul organizator al Episcopiei și colaboratorul marelui Mitropolit Andrei Șaguna, precum și cărturarul episcop Nicolae Popea, ucenicul iubit și biograful aceluiaș mare Mitropolit, precum și a celorlalți ierarhi cari le-au urmat și au păstorit cu osârdie și frica lui Dumnezeu această Eparhie.

Îmi dau prea bine seama de marea răspundere ce o am înaintea marelui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și îmi cunosc slabele mele puteri, de aceea toată nădejdea mi-o pun în harul sfințitor al lui Dumnezeu pe care-L rog să mă întărească ca să-mi pot face slujba deplin spre binele Bisericii și al neamului și spre mărirea lui Dumnezeu, ca să pot chema turma duhovnicească spre culmile vieții trăite după voia lui Dumnezeu și să pot fi interpretul celor mai avântate aspirațiuni ale neamului întreg.

Mă voi devota cu totul misiunii mele sfinte spre a păstra și spori cu toată evlavie tradiția moștenită și a face ca *Orthodoxia*, precum în trecut așa și astăzi să fie steaua călăuzitoare a sufletului românesc, iar Biserica noastră strămoșească, care a fost și este una cu neamul, să fie scut și adăpost al darurilor divine și al comorilor naționale cu cari ne-a înzestrat Dumnezeu și de aceea ea se roagă pentru biruința neamului. Ea ne-a dat prin credință biruința binelui asupra răului, a luminei asupra întunecului și a crucii asupra bolșevismului. Credința în Dumnezeu ne-a dat tăria să răsbim prin atâtea necazuri și încercări ale neamului și prin ea am biruit contra celor fără Dumnezeu în războiul sfânt, dus în numele crucii. Când un

popor se leagă prin credință de Dumnezeu, viitorul lui poate fi așteptat cu încredere.

Infinita și nemărginita putere a *credinții* să lucreze și astăzi în opera cea mare a consolidării Patriei noastre iubite, ca ea în veci să fie purtătoare a civilizației creștine în aceste părți unde a așezat-o Dumnezeu. „*Unde este credință este pace, unde este pace e binecuvântare, unde e binecuvântare acolo este de față Dumnezeu*”.

Dar pe lângă credință mai trebuie să avem în toate lucrările noastre dragoste creștină, care toate le covârșește. Dacă și-ar deschide oamenii inimile pentru dragostea lui Hristos cum s'ar schimba fața lumii întregi. Dragostea față de Hristos însă nu este deplină dacă lipsește dragostea dintre noi.

Biserica lui Hristos este întemeiată pe dragoste și *dragostea* este temelie pe care voesc să zidesc misiunea mea în mijlocul poporului pentru a-l conduce spre ținutele spirituale ale Evangheliei Domnului. Programul meu este cel al Bisericii care este cel al Evangheliei Domnului. Acesta este așa de mare ca împărăția harului dumnezeesc de a face pururea voia cea sfântă a lui Dumnezeu.

Mă voi călăuzi, cum am spus cu ocazia alegerii, de duhul frăției și al bune înțelegeri, care să ne închege pe toți, turmă și păstor, într-o indestructibilă unitate de cuget și simțiri și de rodnice fapte de bine obștesc.

De această dragoste mă voi călăuzi în misiunea mea și voi cerceta acest harnic și isteț popor al mândrului Bănat în satele lui și îl voi păstori cu iubire și blândețe, împărtășindu-i poveștile folositoare pentru binele și prosperarea lui.

Promit să fiu slujitor al lui Hristos îndeplinind slujba sfântă a Evangheliei lui Dumnezeu (Rom. 15, 16), făcându-mă tuturor toate ca pe toți să-i dobândesc pentru viața bine plăcută lui Dumnezeu și pentru realizarea scopurilor sfinte ale Bisericii și pentru întărirea instituțiilor ei și sporirea lor cu altele noi după cerința vremurilor de astăzi.

Voi apăra Biserica și drepturile ei autonome ce izvoresc din originea ei divină și misiunea ei sfântă în lume...

Voi căuta ca între mine și preoți să fie o strânsă legătură sufletească, bazată pe dragoste și încredere. Voi chema pe preoți la împreună lucrare în via Domnului, ca ei să se identifice cu

turma, cu durerile și bucuriile ei, căci numai atât timp, cât va fi această tainică legătură între preoți și popor, vom putea birui toate greutățile vremii. Setea religioasă a poporului care se observă de un timp încoace se cere stămpărată și preoții sunt datori de a o stămpăra cu apa cea vie și de vieță dătătoare a Evangheliei Domnului. Preoții vor trebui să folosească toate mijloacele pozitive ale Evangheliei pentru a readuce la sânul cald al Bisericii pe cei ce au căzut în mrejele diferitelor secte și rătăcirii, aceasta fiind cerută și de interesele superioare ale țării și neamului, precum și de solidaritatea noastră națională și de iubirea de neam.

O deosebită atențiune trebuie să arătăm *întăririi familiei creștine*. De aceea trebuie arătată toată grija ca la temelia familiei să fie principiile credinței și dragostei creștine. De aceea după sfatul Majestății Sale „*nu vom avea odihnă până nu vom vedea readusă iarăși în tradiția românească bănășeană cultul familiei trainice și numeroase*”.

Aceeași purtare de grije trebuie să o arătăm *creșterii tineretului* pe baza principiilor Evangheliei, căci dela modul cum va fi crescut tineretul depin de soarta și viitorul națiunii.

La această lucrare voi chema întrăjutor zelul și devotamentul clerului și alipirea nestrămutată în primul rând a intelectualilor mireni, fără concursul devotat al cărora nu vom putea realiza ceea ce se așteaptă dela noi pentru sporirea binelui sufletesc al credincioșilor, deoarece este necesară solidaritatea vieții spirituale în jurul Ierarhului, ca toți să se simtă ca făcând parte din marea familie creștină a Eparhiei, cler și popor deopotrivă. Dar pe lângă zelul de propoveduire preoțimea va trebui să premeargă cu *pilda vieții ei*, ca să plinească porunca Mântuitorului „*Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri*”. (Matei V, 16.)

Iubiților mei fiii sufletești le împărtășesc arhierestile mele binecuvântări și le doresc ca să umble pururea în căile Domnului „*Căci cei-ce cantă spre Dânsul nu se vor lipsi de tot binele*”...

Cu alaiul de preoți și popor încadrând litia, Prea Sfințitul a fost recondus la reședință unde s'au făcut recepțiile.

Toate autoritățile s'au perindat în fața Arhipăstorului nostru; toți au urât P. S. Sale o păstorire bogată în roade duhovnicești. Prea Sfinția Sa a mulțumit pentru așa frumoase urări, cari în bună parte atârnă de înșiși aceia cari le adresează, ca acelea să și reușească. Deci, Prea Sfinția Sa a cerut colaborare și înțelegere dela toți. Numai din colaborare, bazată pe iubire către sfânta noastră Biserică, isvorăște fericirea poporului credincios.

În cinstea I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae, a P. S. Sale episcopului Veniamin și a înalților oaspeți Consiliul eparhial a dat o masă comună în sala internatului teologic unde încă s'au rostit o serie de toaste: pentru M. S. Regele Mihai I și Mareșalul Ion Antonescu, pentru I. P. S. mitropolit Nicolae, P. S. episcop Veniamin. Cu această agapă festivitățile de instalare au luat sfârșit...

*

Celece s'au scris, s'au scris nu numai pentru a se împlini o datorie de cronicar: consemnarea unei memorabile zile din viața eparhiei noastre a Caransebeșului, nu. Ci s'au scris ca tu, cetitor, care încă ai fost purtător de faclă în luminoasa noastră sărbătoare dela 24 August 1941, să retrăiești seninătatea acelor clipe pline de duh, împărtășind apoi din bucuria ta duhovnicească și altora. Căci așa se cuvine, ca cele bune și de folos să sporească, spre mărirea lui Dumnezeu, Tatăl nostru din ceruri.

Nicolae Cornean

Drept aceea în locul lui Hristos vă rugăm, ca și cum Dumnezeu s'ar ruga priu noi; rugămu-vă în locul lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu. (II Cor. 5, 20.)

*

Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult, și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea. (Filipeni I, 9)

*

Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită. (Rom. XII, 2.)

Instantanee dela instalarea P. S. S. Veniamin — Trecerea prin comuna Ohababistra —

AUGUST 24.

Duminică — din Ceriuri: O zi bogată 'nsoare
Ierusalimul nostru-i în plină sărbătoare.
Și clopotele sună la sfânta Catedrală
Și cheamă credincioșii, în cale triumfală.

Ei vin cântând cu litia, purtați de o credință,
Să ia pe Arhiereul din vechea reședință.
Și Ceata preotească, cu multe brâne roșii
Prin Sfintele tropare încheagă credincioșii.

Puțină așteptare... și iată, că Stăpânul,
Apare'n fața lumii, primindu-l baldachinul.
În urmă-i vin și Frații, mai mari în Păstorire
Arhangheli în podoabe, de-o sfântă strălucire

Și clopotele iară, s'aud în armonie
Și lumea se pornește la sfânta liturghie.
Se umple Catedrala, uimește-se poporul,
De taina slujbei noastre, cum cântă sus și Corul.

Așteaptă toată lumea, vorbirea de 'ntronare
Pe care o rostește Păstorul cel mai Mare.
Și 'naltele decrete, la noua Păstorire,
Le-ascultă credincioșii, în vis de fericire.

Răspunde Arhiereul: Că'n Via cea de taină
Va 'mpodobi Altarul cu-a Ceriurilor haină.
Ajută-i Doamne Sfinte, ca Pavel să pornească
Cu Duhul să 'ntărească, credința strămoșească.

G. B.

Aurel C. Popovici.

Note biografice.

Aurel C. Popovici a fost un bărbat proeminent, un scriitor și luptător politic, care a contribuit în mare măsură la deșteptarea conștiinței naționale, pregătind împreună cu ceilalți combatanți din slujba neamului, unirea sufletească a poporului român.

Născut la anul 1863 în Lugoj, își avea obârșia într-o familie, care aparținea breslei pe atunci vestite a cojocarilor.

Cele dintâi două clase gimnaziale le frecventează în orașul său natal. Continuă apoi la liceul „Andrei Șaguna” din Brașov. Bacalaureatul îl ia la Beiuș, înmatriculat fiind în anul 1885 la facultatea de medicină din Viena, de unde trece la universitatea din Graz.

În timpul cât a fost student ieșeau tot mai mult la iveală înșușirile sale caracteristice, că este un tânăr talentat cu mari speranțe de viitor și că își iubește nespus neamul din care face parte.

Aurel C. Popovici apare în viața politică a românilor între următoarele împrejurări.

După ce împăratul Francisc Iosif refuză să primească „Memorandul” românilor de dincoaci de Munți, studențimea română din București publică în anul 1891 un „Memoriu asupra situației românilor din Transilvania și Ungaria”.

La acest „Memoriu” răspund studenții maghiari încă în același an prin un alt memoriu, intitulat „Românii din Ungaria și națiunea maghiară”.

În anul următor apare „Replica tineretului universitar român din Transilvania și Ungaria la răspunsul dat de tineretul universitar maghiar memoriului studențimei române”.

„Replica” aceasta, devenită celebră, a fost redactată de Aurel C. Popovici pe temelia datelor adunate de studenții români dela universitățile din Cluj, Budapesta, Viena și Graz.

Simțindu-se maghiarimea prin cuprinsul „Replicei” jignită în aspirațiunile, pe care le nutrea, i-a făcut proces politic, condamnându-l la nu mai puțin decât 4 ani temniță de stat.

În schimbul unei cautiuni a fost eliberat provizoriu. În cele din urmă reușește să se refugieze în Italia, de unde vine cu un vapor în România.

În București e numit profesor de limba germană, colaborând, cât a stat în Vechiul Regat, la România Jună, Semănătorul, Epoca, Tribuna, Românul și la multe ziare și reviste germane și engleze.

În anul 1912 se mută la Viena, unde sprijinit de câțiva bărbați de seamă din apropierea Curții împărătești, întemeiază

ziarul „Gross-Österreich“ pentru propovăduirea mai intensă a ideilor, pe care le exprimase în lucrarea sa de valoare „Statele unite ale Austriei-Mari“.

Cartea aceasta apăruse în anul 1906 la Lipsca, formând obiect de aprigă discuție atât în Germania, cât și în Franța și în Anglia.

Cu timpul ajunge Aurel C. Popovici, ca pe urma vederilor și propagandei sale să joace un rol preponderant la Curtea din Belvedere a arhiducelui Francisc Ferdinand.

Odată cu intrarea trupelor române în Ardeal părăsește Austria în 1916, trecând în Elveția, unde așteaptă desfășurarea evenimentelor de pe câmpurile de luptă.

În Elveția scrie în limba franceză o altă carte documentată asupra „Chestiunii românești în Transilvania și Ungaria“.

Aceasta a fost lucrarea sa cea din urmă, căci în anul 1917 a încetat din viață în orașul Geneva, în vârstă de aproape 54 de ani.

Împlinindu-se acum 25 de ani dela moartea sa prea timpurie, îi închinăm aceste șire drept omagiu.

Doctrine profesate.

În vremea când Aurel C. Popovici apare încă ca student pe arena politică, stările publice erau în așa fel de desvoltare, încât inspirau teamă pentru destinul imperiului habsburgic, care aluneca încet, dar cu atât mai sigur, spre ruină.

Majoritatea populației devenise apatică în urma politicii așa numite oficiale a naționalităților.

Dela rezolvirea problemei naționalităților depinde prosperarea sau peirea împărăției habsburgice.

Între astfel de circumstanțe se zămislește teza Austriei-Mari, pe care a susținut-o Aurel C. Popovici cu tărie.

Organele de stat austriace, germano-liberale, nu vreau să audă de o Austrie-Mare. Mai curând contribuiau la maghiarizarea dualismului, adică a împăcării cu maghiarii, din anul 1867.

Nu-i vorbă, fiecare naționalitate își avea programul său particular, dar nici o naționalitate nu avea un program de guvernare al imperiului pentru soluționarea tuturor problemelor privitoare la situația naționalităților, nu avea un program, care să înfăptuiască dreptatea față de toate popoarele conlocuitoare în imperiul austro-ungar.

În fața acestei situații precare ce a urmărit Aurel C. Popovici?

Scopul final al politicii sale a fost unificarea poporului român.

Și cum credea el să ajungă scopul acela?

Prin crearea unei Austrie-Mari, înfățișând acest imperiu vast ca pe un interes al Coroanei habsburgice.

Astfel îi succede să câștige simpatia arhiducelui Francisc Ferdinand pentru poporul român din Transilvania și Ungaria.

În cadrele politice preconizate de acest arhiduce, se intenționa reforma monarhiei habsburgice și anume abolirea în primul rând a dominației maghiare, apoi transformarea dualismului politic din 1867 într'un stat federal sub sceptru monarhic cu respectarea drepturilor la viață ale naționalităților etnice și cu delimitarea teritorială a națiunilor.

Aurel C. Popovici luptă pentru temelierea națiunii și a statului pe ideea de rasă, întovărașită de credința într'un naționalism neînduplecat.

Rezultatul campaniei pornite în „România Jună” și continuată în „Semănătorul” îl adună în volumul apărut în 1910 sub titlul: „Naționalism sau democrație”.

Cităm din această carte următoarele pasaje semnificative:

„Naționalismul cere respectarea individualității specifice, a personalității morale, a caracterului țării, și deci implicit a poporului, așa cum îi le-au transmis veacurile...”

„Politica națională sau patriotică se ferește de teorii abstracte, de doctrine generale și simetrice. Ea nu se orientează după „evoluțiile democratismului în omenire”, ci după trebuințele reale ale poporului respectiv, întrucât ele nu-i compromit viitorul...”

„Naționalismul cere reforme. Da! Dar în continuă potrivire cu trecutul național mai apropiat, nu cu necesitățile „evolutive ale umanității”, reforme în legătură cu dezvoltarea națională de până acum, cu trebuințele naționale de azi...”

„Cu alte cuvinte, trebuie să pricepi mai întâi, care adevărat este firea statului, firea unei naționalități, iar dacă o cunoști, atunci trebuie să te conformezi ei, nu gusturilor tale, nu fantomelor tale de idei, preținse științifice, moderne...”

În cadrele acestor doctrine s'a mișcat consecvent politica marelui nostru gânditor Aurel C. Popovici.

Din viața de student.

Ca tânăr student, înscris în anul 1892 la facultatea juridică a universității „Carol Francisc” din Graz, făcusem cunoștința lui Aurel C. Popovici, cunoscut în cercurile studențești sub pseudonimul „Dixi”, sub care obișnuia să scrie în diferite ziare românești.

Locuia în Parkstrasse Nr. 7, unde cei câțiva studenți, pe care soarta ne adusese acolo, ca să ne facem studiile, eram din când în când invitați după masă la câte o „cafea neagră”.

Aurel C. Popovici
1863—1917

Alteori ne întâlneam la ospătăria „Batistela“, situată mai aproape de periferia decât de centrul oraşului, având un local modest, pe care îl închiria la diferite societăţi, în scop de a-şi ţine convenirile lor în anumite zile ale lunii.

La astfel de întâlniri de ale noastre desfăşura Aurel C. Popovici cu multă competenţă puncte din programul său de acţiune, din vederile politice ce-l preocupau, din chestiunile de viitor.

De câteori îl întâlneam pe frumosoasele alele ale parcului orăşenesc, se oprea, stând cu noi studenţii îndelung de vorbă.

Avea obiceiul să se așeze pe vre o bancă, ferită de zgomotul circulaţiei pietonilor, şi de acolo ne vorbea prieteneşte. Câte odată ne ţinea prelegeri formale, însoţite de hărţi, desemnate cu bastonul în praful de pe drumuşoarele de preumblare ale parcului.

După spusele sale frontierele statelor din Europa nu peste multă vreme se vor schimba radical. Despre schimbarea aceasta de graniţe vorbea cu siguranţă matematică, ceea ce în vremea aceea era ceva riscat.

Orice idee exprimată era întovărăşită de citate culese din opuri ştiinţifice de valoare, din produse ale literaturii politice mondiale, cu care literatură se familiarizase de-a binelea, de vreme ce avea vaste cunoştinţi limbistice.

Răscolind hărţile păstrate ca amintire din trecut, am dat printre acele hărţi de o fotografie făcută în timpul unei demonstraţiuni studenţeşti. Această fotografie înfăţişează pe Aurel C. Popovici în mijlocul câtorva studenţi români.

Iată între ce împrejurări a luat fiinţă acest instantaneu.

În anul 1893 interzisese unele autorităţi austriace voluntarilor militari de a mai fi membri la asociaţiuni studenţeşti, punându-le în vedere că, la caz că continuă să facă parte din aceste asociaţiuni, nu vor fi avansaţi la gradul de ofiţer.

În semn de protest convocară cele 33 de corporaţiuni academice din Graz în aula (curtea) universităţii o adunare studenţească monstră.

Adunarea s'a ținut la 17 Mai 1893, luând parte în mod demonstrativ studenţii fără deosebire de naţionalitate şi de colorit politic, pentru a dovedi că sunt solidari în ce priveşte libertatea academică, respectiv drepturile lor de cetăţeni academici.

Măntuindu-se ordinea de zi, partea oficială a adunării a luat sfârşit cu cântarea studenţească „Gaudeamus“...

Dela universitate studenţii manifestanţi, însoţiţi de numeros public, au parcurs strada principală, ajungând la capătul oraşului, în faţa gării.

La această demonstraţie, ținută în cadre paşnice, am luat parte şi noi 5 studenţi, ca reprezentanţi ai naţionalităţii române.

La propunerea lui Aurel C. Popovici ne prezentăm după demonstrație la un fotograf de a doua mână, pe care îl nimerisem în cale, lăsând să ne fotografieze la repezeală.

Fotografia aceasta am păstrat-o ca o suveniră din viața de student și fiindcă prezintă pe compatriotul nostru Aurel C. Popovici, devenit bărbat politic de seamă, am aflat de bine a o da publicității.

Explicările necesare se cuprind în cele ce urmează:

Cel din mijloc, cu mâinile încrucișate, este Aurel C. Popovici.

Pe genunchiul său cel stâng șade proptit în baston rigorosantul Modest Popescu. Luând el diploma de doctor în medicină, fu angajat la un spital în Bucovina. Spre regretul celor ce l-au cunoscut, a decedat ca medic tânăr.

Pe genunchiul drept al lui Aurel C. Popovici șade studentul în drept Ioachim Ciuntuleac. Intrând el în magistratură, a fost înaintat la gradul de consilier la Curtea de Apel din Cernăuți. Cu ajungerea limitei de vârstă, a trecut acum câțiva ani la pensie.

Cel înalt din spatele lui Modest Popescu e medicinistul Corneliu Nieș din Bihor, care în România întregită fu avansat de director al spitalului de stat din Beiuș, reposând acum 5 ani.

Iar cel din spatele studentului Ioachim Ciuntuleac e cel ce scrie aceste amintiri.

De încheiere.

Pentru completarea notelor caracteristice ale scriitorului și luptătorului politic Aurel C. Popovici cităm din lucrarea bine-întocmită a profesorului universitar Gh. Nandriș:

„Aurel C. Popovici este după Eminescu reprezentantul cel mai temeinic și mai documentat al gândirii politice românești din trecut. Acest fiu al Banatului a fost un îndreptar spiritual al neamului românesc și în același timp unul dintre acei români, care prin gândirea și fapta lor au îndrumat și viața sufletească a altor popoare“...

„El este un precursor al ideologiilor politice ce își fac drum în zilele noastre. Ceea ce astăzi se experimentează și se caută, este cristalizat în gândirea lui Aurel C. Popovici“...

Înmormântat într'un cimitir al orașului Geneva, rămășițele sale pământești nici până în ziua de astăzi n'au fost aduse și așezate în pământul patriei sale, pentru care a trăit și luptat o viață întreagă.

Lespedea prăvălită pe mormântul acestui mare român cuprinde în limba franceză următoarea inscripție mult grăitoare:

AUREL C. POPOVICI

1893—1917

PATRIOT ROMÂN — A MURIT SĂRAC

A. MOACĂ

Aurel C. Popovici ca student, încadrat de colegi,
între cari dl Aurel Moacă, cons. ref. î. p.

L
E

V
I

L
V
S
P

S
P
F

Să descoperim Evanghelia.

De: Protoiereul Dr. Gh. Cotoșman

Pentru mulți pare lucru neînțeles a vorbi azi despre „descoperirea” Evangheliei. E trist că după 1941 ani dela vestirea Ei, trebuie să constatăm cât adevăr cuprind cuvintele sf. apostol Pavel, din scrisoarea către creștinii din Corint: „*Iar dacă Evanghelia noastră mai este acoperită, este acoperită pentru fiii pierzării, în care Dumnezeuul veacului acestuia a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le strălucească lumina Evangheliei mării lui Hristos, cel ce este chipul lui Dumnezeu*”.¹⁾

Într-adevăr, pentru creștinii cu numele, pentru „fiii pierzării”, Evanghelia Mântuitorului este și acum *acoperită*; este o farmacie închisă, o comoară ascunsă, o taină neînțeleasă, un soare întunecat. Dumnezeuul veacului a avut grijă să orbească, cu tot felul de patimi și poște nepermise, mințile celor necredincioși, ca să nu le strălucească lor lumina Evangheliei slavei lui Hristos.

Satana — care adeseori „se prefacă în înger de lumină” și slujitorii lui se „prefac în slujitori ai dreptății”,²⁾ spre a putea amăgi pe cât mai mulți, trăgându-i în mreaja păcatului și a fărâdelegii, — Satana umblă zi și noapte, la sate ca și la orașe, în case și pe stradă, în tot locul și totdeauna, ca „un leu răcnind, cautând pe cine să înghiță”. Șoaptele lui dulci, ademenitoare la păcat, sunt ascultate de mii și milioane de oameni, din toate clasele sociale și de toate vârstele. Tabăra necredincioșilor, sau mai bine zis a credincioșilor lui Satan crește neîncetat, cu fiecare zi ce trece.

Cărciumile sunt pline. Localurile de noapte, unde mii de tineri și tinere își pătează fecioria, murdărindu-și corpul și sufletul prin desfrânare, sunt tot mai mult cercetate. Tribunalele și judecătoriile sunt înțesate de oameni învrăbiți între sine. Inchișoriile gem de hoți, tâlhari, pungași, desfrânați, de clevetitori, de șmincinoși, de turburători și de alți „fii ai pierzării”. Pentru toți Peștia Evanghelia este încă *acoperită*, este închisă și necunoscută. „Dumnezeul veacului” acestuia se trudește să-i țină de te de luminile ei strălucitoare, de izvoarele ei vindecătoare, — balsamul ei alinător de dureri și suferințe.

Să Dar, domnia Satanei trebuie să înceteze odată. Când zorile se revarsă, întunerecul nopții se destramă, se risipește Pe din ul. Mântuitorul, soarele dreptății, a venit în lume să zdro- sub picioarele Sale pe Satan, și să elibereze pe cei ajunși Frumo a, în împărăția și stăpânirea lui. „Poporul care slătea în

Corinteni, 4, 3—4.

m, 11, 14—15.

întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în lăturea și în umbra morții, răsăritu-le-a lor lumină",¹⁾ prin venirea Domnului Iisus în lume.

Prin patimile, moartea și învierea Sa, Mântuitorul a nimicit puterea diavolului și a sfărâmat „porțile iadului“, eliberând pe Adam și tot neamul omenesc de sub blestem și osânda păcatului. Prin Evanghelic, Mântuitorul strălucește și azi, ca un soare luminos, pe cerul Bisericii Lui dreptmăritoare ortodoxe. Încălzește și luminează mințile dreptcredincioșilor. Indreaptă pașii oamenilor credincioși pe căile fericirii. Ridică pe cei căzuți. Întărește pe cei slabi. Vindecă boalele, înviază prin credință, pe cei morți în păcat, la viață nouă. Îndeamnă pe fii să-și iubească și cinstească părinții, pe părinți să dea creștere bună fiilor lor, pe soți să păstreze credința jurată în ziua cununiei, pe frați să se iubească și să se ajute unul pe altul, pe indivizi ca și pe popoare să trăiască în pace și bunăînțelegere, respectându-și reciproc hotarele și drepturile.

Când razele Evangheliei vor străbate prin și în inima și mintea tuturor oamenilor, când Mântuitorul va deveni stăpânul și împăratul inimilor și al sufletelor noastre, când oamenii — zidiți după chipul lui Dumnezeu — vor trăi ca fiii luminii, fugind de întunerecul păcatului, atunci, ca prin minune, lanțurile și încuietorile temnițelor vor cădea, ușile cârciumelor și ale diferitelor localuri de petrecere, de zi și noapte, chiar și ale judecătorilor de toate gradele, se vor închide. În schimb, se vor deschide larg ușile Bisericilor, cari vor deveni neîncăpătoare pentru cei scăpați de tirania lui Satan.

Pacea, bucuria, liniștea, bunăînțelegerea, adevărul, dreptatea cinstea și omenia vor deveni legi dela care nimeni nu se va mai abate. Toți cei botezați în legea lui Hristos vor trăi cu Hristos, căci „câți în Hristos v'ați botezat în Hristos v'ați îmbrăcat“.²⁾ Toți vor deveni fapte noi,³⁾ cu gândul, cu cuvântul și cu fapta. Când se vor aduna doi cu doi, nu vor critica și vorbi de rău pe al treilea, nu vor iscodi rele, nu vor născoci minciuni, nu vor grăi „vorbe de rușine și vorbe proaste sau glume, cari nu se cuvin“,⁴⁾ ci ca niște fii ai lui Dumnezeu, plini de Duhul sfânt, vor grăi totdeauna cuvânt „plăcut, dres cu sare“,⁵⁾ vor vorbi între ei „în psalmi și în cântări duhovnicești, lăudând și cântând în inima“ lor Domnului.⁶⁾

Atunci va seca izvorul clevetirilor, al minciunii și vorbelor fără rost. Limba, acest „mic mădular“ — care de obicei „spurează

1) Matei, 4, 16.

2) Galateni, 3, 27.

3) II Corinteni, 5, 17.

4) Efeseni, 5, 4.

5) Coloseni, 4, 6.

6) Efeseni, 5, 19.

tot trupul și aprinde roata vieții, aprinsă fiind și ea de flăcările gheenei¹⁾, nu o vor mai întrebuința oamenii spre a „blestema pe oameni“, ci numai spre a „binecuvânta pe Dumnezeu“, căci nu va putea ieși din aceeași gură „și binecuvântarea și blestemul“, precum nu poate izvorî „apă dulce și amară“ din același izvor.²⁾

Atunci toți vom fi îngeri în trup, și viața noastră va fi „ascunsă cu Hristos în Dumnezeu“.³⁾ În ochii noștri va fi zugrăvit chipul lui Hristos răstignit pe cruce pentru mântuirea noastră.⁴⁾ Toți vor fugi de „faptele trupului, care sunt acestea: preacurvie, desfrâu, necurăție, necumpătare, slujire idolilor, fermecătorii, vrajbe, certuri, zavistii, mâinii, gâlcevi, desbinări, eresuri, pisme, ucideri, beții, chefuri și cele asemenea acestora“.⁵⁾ Toți „ai lui Hristos“, trăind cu Duhul, își vor „răstigni trupul împreună cu patimile și poftetele“,⁶⁾ împlinind astfel Legea care se cuprinde „într'un cuvânt“, adică: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși“.⁷⁾ Oamenii nu se vor mai „mușca unul pe altul“ și nici nu se vor mai „nimici unul pe altul“,⁸⁾ ridicându-se astfel deasupra dobitoacelor.

Locuind „cuvântul lui Hristos în noi“,⁹⁾ și însuși Hristos „prin credință în inimile noastre“,¹⁰⁾ Satana nu va mai cuteza să se apropie de sufletele noastre. Vom rămâne surzi la chemările lui ispititoare. Vom socoti toate foloasele și câștigurile, venite prin mijlocirea lui, drept „gunoaie“, numai ca să putem „câștiga pe Hristos“.¹¹⁾

Hotărîrea pentru o viață nouă, pentru o viață cu Hristos va avea să se izbească de multe împotriviri. Satana nu va ieși ușor din cazematele și fortificațiile zidite în adâncurile inimilor noastre. Va trebui să începem un adevărat război contra lui, luând „împotriva stăpânitorilor întunerecului acestui veac“, „toată armătura lui Dumnezeu...“, „încingându-ne mijlocul cu adevărul și îmbrăcându-ne cu platoșa dreptății și încălțându-ne picioarele întru gătirea Evangheliei păcii, luând peste toate pavăza credinței, cu care vom putea stinge săgețile cele aprinse ale vicleanului, luând și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu“.¹²⁾

1) Iacov, 3, 6.

2) Ibidem, 9—11.

3) Coloseni, 3, 3.

4) Galateni, 3, 1.

5) Ibidem, 5, 19—21.

6) Ibidem, 24—25.

7) Ibidem, 14.

8) Ibidem, 15.

9) Coloseni, 3, 16.

10) Efeseni, 3, 17.

11) Filipeni, 3, 7—8.

12) Efeseni, 6, 11—17.

Stăruind în credința și hotărîrea noastră, vom putea ieși biruitori asupra păcatului, zicând cu Apostolul: „*Toate le pot în Hristos, cel care mă întărește*“.¹⁾ În ziua în care Evanghelia lui Hrisos va „lumina tuturor“, când ea va fi descoperită, deschisă, cetită și mai ales *trăită*, „pacea și bunăînțelegerea între oameni“, vestită de îngeri la nașterea Mântuitorului lumii, va deveni fapt împlinit. Indivizii și popoarele se vor înțelege, se vor iubi și înfrăți, coborînd astfel cerul pe pământ.

Porunca ceasului de față este deci: „*Întoarceți-Vă la Hristos!* Ascultați Evanghelia Lui! În Dumineci și sărbători ascultați Evanghelia și tălmăcirea ei făcută de preoții lui Hristos de pe amvonul Bisericii. În celelalte zile cetiți-o acasă, măcar numai *câteva minute pe zi*. Din cele 1440 minute, câte sunt într-o zi, rezervați și pentru Domnul, mai bine zis *pentru sufletul vostru numai câteva minute*. Țineți aprinsă făclia credinții voastre, cetind și ascultând cuvântul lui Dumnezeu din Sfânta Evanghelie. Vom îmblânzi astfel mânia lui Dumnezeu pornită asupra noastră, pentru mulțimea fărădelegilor noastre.

El va stinge flacăra războiului, care amenință să incindă lumea întreagă. El va vindeca rănilor glorioșilor noștri ostași răniți în războiul sfânt pentru reîntregirea hotarelor scumpei noastre Români. El va șterge lacrimile de pe obrajii văduvelor și orfanilor de războiu. El, prin gura profetului Ieremia ne făgăduiește, că va binecuvânta jertfele de sânge ale scumpilor noștri eroi, întregind din nou hotarele țării noastre, cerându-ne în schimb să ștergem praful ce s'a pus pe Evanghelia Fiului Său, împlinindu-l poruncile: „*Căci numai dacă vă veți îmbunătăți purtările voastre și faptele voastre, și dacă veți face dreptate celor imprecinați. Dacă nu veți asupra pe strein, pe orfan și pe văduvă, și nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta; dacă nu veți umbla după dumnezei streini spre peirea voastră, atunci vă voi lăsa să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o părinților voștri din veac și până în veac*“.²⁾

1) Filipeni, 4, 13.

2) Ieremia, 7, 5—7.

Frații noștri din Transnistria

iși refac altarele pângărite de bolșevici.

Cu avânt biruitor, armatele române au trecut Prutul și apoi Nistrul, îndeplinind misiunea noastră istorică la răsăritul Țării: întinderea Moldovei până departe, dincolo de Nistru, la marginile ei firești. Căci Nistrul e apă românească și numai prin silnicie a fost așezat hotar între frați. Dincolo de Nistru, pe întinsul ogoarelor, până înspre Bug, robotesc din timpuri uitate, frații noștri Moldoveni. Sunt județe întregi cu 80—90% Moldoveni (cum e județul Dubăsari și altele).

Veacuri întregi au trăit, acești frați, desprinși de trupul Moldovei, dar nu și-au uitat limba dulce moldovenească, nu și-au pierdut numele, firea și obiceiurile românești. Lungimea și vitregia vremilor de robie, nu i-a împiedecat să privească peste Nistru și să-și arunce, peste vad de dureri, nădejdlile lor spre țara mamă.

Ei nu ne-au uitat după cum nu i-am uitat nici noi. Și când Nistrul a devenit, hotar între frați, cu neputință de trecut, gândurile noastre se întâlneau în zhorul acelorași năzuințe peste valurile lui, sub același orizont cu cer înalt.

Iată cum ne scrie un tânăr poet transnistrian:

*„Sunt moldovean, am dus o viață amară
Și mult la voi, surori și frați, gândeam
Și dorul meu ardea parcă o pară
Mereu spre voi cu gândul rătăceam...”*

(Iacob Sainsus, inv. în com. Butor, jud. Tiraspol.)

Acum vreo 24 de ani, frații noștri Moldoveni au căzut în cea mai grea robie: în robia bolșevismului.

Cine ar putea să redea în cuvinte, suferințele îndurate de frații noștri de dincolo de Nistru, sub stăpânirea bolșevică?

Am vizitat, făcând parte din misiunea ortodoxă condusă de Prea Sfințitul nostru Veniamin, satele și orașele din Transnistria, la câteva săptămâni după ce au fost bătuți și alungați bolșevicii, de pe aceste locuri și am avut astfel putința să ascultăm, chiar din gura fraților noștri Moldoveni, suferințele lor, să le vedem starea jalnică în care se găsesc și să le cunoaștem bucuria fără margini că au scăpat de iadul bolșevic, căruia stăpânitorii fără Dumnezeu îi ziceau: „raiu”.

Mari, din toate punctele de vedere, au fost suferințele lor, căci bolșevicii au stricat toată ordinea gospodărească și sufletească a acestor oameni pașnici, le-au stricat toate rânduilele

pe care le-au moștenit dela părinți și i-au lăsat ca pe niște copaci desrădăcinați de vânt: desprinși de pământul care nu le mai aparținea și înstrăinați de cerul credințelor lor batjocurite de cei fără Dumnezeu.

Și cum să nu fi suferit, bieții oameni, când erau duși ca năimiți pe pământurile lor luate de comuniști? Pleca poporul acesta dimineața la lucrul câmpului, ca o turmă mânăta din urmă, adeseori, de biciul jidovesc. Munceau din greu, pentruca la urmă, să nu aibă ce să mănânce. N'are omul nimic pe lângă casa sa. Totul este al statului comunist. Dar tiranii dela putere, nu se mulțumeau numai cu atâta. Li se nălucea uneori că și bieții țărani, împreună cu preoții și alți intelectuali, pregătesc în taină căderea bolșevismului și atunci, cei mai harnici, cei mai pricepuți dintre ei, fruntașii satelor erau împușcați sau luați din mijlocul familiei lor sau chiar cu familii cu tot și duși în stepele de ghiață ale Siberiei. Fiecare sat, fiecare oraș, are de plâns gospodari fruntași care nu s'au mai întors.

Dar parcă, suferința lor a atins culmea, când bolșevicii s'au atins de sufletul lor, de credința și biserica lor.

Acești oameni, atât de credincioși, să trăiască fără Dumnezeu?

Să nu se creadă că bolșevicilor le-a fost ușor să închidă bisericile. Peste tot, ei au întâmpinat dârzenia preoților și a poporului credincios.

Preoții au primit toate umilirile și chiar moartea, dar nu s'au lăpădat de datoria lor de a îngriji sufletele încredințate lor spre păstorire. Sunt preoți, care mai trăiesc și azi ca prin minune, care ziua îndeplineau serviciile date lor de bolșevici — paznici, păzitori de vite, păzitori de porci sau lucrători de rând — iar noaptea săvârșeau tainele bisericii — botezau, cununau, etc. — Numai în ultimii ani, preoții împuținându-se, au rămas copii nebotezați și tineri necununați.

Iar mulțimile de credincioși și-au păstrat întreaga credință creștină. Și-au apărut, cât au putut, preoții și bisericile, plătinându-le birurile mari. Iar când n'au mai putut, au adunat lucrurile din bisericile transformate în magazine de cereale, în localuri de petreceri, etc. și le-au păstrat cu sfințenie până azi.

Când altarele au fost pângărite sau nimicite, credincioșii și-au făcut altare acasă la ei: o icoană, o candelă, o cruce, etc. și acolo se rugau cu mai multă ardoare. Nu este casă fără icoană.

N'au uitat Duminicile și sărbătorile creștinești. Dacă erau duși la lucru în zilele de sărbătoare, lucrau fiindcă n'aveau nici o scăpare, dar își făceau pe câmp rugăciunile și cântau spre slava Domnului, chiar în grupuri în fața asupritorilor fără de lege. Dumnezeu le insufla tăria și curajul primilor creștini.

Adeseori se ridică din mulțime câte un glas profetic, care cu fulgere biblice, vorbea despre prăbușirea fiarei apocaliptice.

Furia împotriva lui Dumnezeu și a celor sfinte însă a fost prea mare, ca să poată rezista bieții oameni. E plin pământul Rusiei de martiri creștini. Credința însă, în Dumnezeu, s'a adâncit mai mult în sufletul acestui popor pravoslavnic.

Acum împărăția „bezbojnică” a luat sfârșit. Moldovenii noștri din Transnistria sunt liberi. Trecând prin satele lor, oricine îi poate vedea lucrând cu zor la refacerea tuturor stricăciunilor cauzate de bolșevici.

Dar parcă grija lor cea dintâi și cea mai mare este să-și **refacă bisericile.**

Soldații noștri, peste tot, îi ajută la acest lucru. Deși lucrul câmpului este întârziat din cauza războiului, țăranii băștinași, lasă, parcă, „toată grija cea lumească” pentru ca să refacă locașul Domnului.

Se adună satul întreg, bărbați și femei și fiecare are ceva de făcut la biserică, și în 2—3 zile biserica este refăcută, văruită, curată. Dacă a fost pângărită, este acuma sfințită prin lacrimile și rugăciunile credincioșilor. Vin apoi din toate părțile satului, icoanele, cărțile și odorele bisericii. Nu s'a pierdut aproape nimic. Toate au fost păstrate de credincioși. Sunt desigur, multe biserici jefuite sau aprinse de comuniști. În cele mai multe sate însă, credincioșii când au simțit mânia pustietoare a nebuniei comuniste, au luat din biserici obiectele sfinte și le-au ascuns, ferindu-le de profanare. În unele sate obiectele bisericesti au fost ascunse chiar în podurile Kolhozului, știindu-le în mai multă siguranță. Acum fiecare obiect este așezat la locul lui și în scurt timp, biserica își așteaptă doar slujitorul, preotul, care este mai greu de găsit. Până atunci, credincioșii se adună în biserică și cântă în cor toate cântările Vecerniei sau Utreniei, etc. Nimeni n'a uitat nimic. Mai mult chiar. În bună parte și tineretul a învățat cântarea bisericască. Chiar în ziua retragerii soldaților sovietici, au apărut admirabile coruri bisericesti. Aceasta e cea mai bună dovadă că în timpul domniei lui antichrist, credincioșii au continuat să cânte și să se roage.

Unde bisericile au fost distruse, oamenii adună material pentru ridicarea altui locaș, după vrednicia lor. Nici unde lucrul nu întârzie mult.

Așa am văzut pe frații noștri Moldoveni, imediat după desrobirea lor.

În zilele frumoase de toamnă, din straja dimineții până în noapte, cântând psalmi și rugăciuni, își refac aitarele pângărite sau distruse, dovedind, încă odată, adevărul, că Biserica lui Hristos este temeluită pe piatră tare și nici porțile iadului nu o vor birui, după cum n'au biruit-o nici forțele bolșevismului fără Dumnezeu și fără omenie.

Pr. Marcu Bănescu

Păstorului — mult aşteptat.

*Părinte, Prea Sfinţite,
Venii-ai din Sibiu
În Graniţa lui Doda —
Să strigi — cuvântul viu.*

*Aduci comoară scumpă,
Izvor de mare dar,
Din duhul lui Şaguna —
Sfinţitului Altar.*

*Cu preoţii 'mpreună
Să faci apostolat
Şi 'n viaa cea de taină —
S'ajungi un rod bogat.*

*Biserica şi şcoală,
Aproape să le-aduci
Să lucre 'mpreună —
Sub scutul Sfintei Cruci.*

*Prin sate năcăjite —
Creştinilor, la toţi
Să dai învăţătura
Din inimă — cât poţi.*

*Dieceza noastră-i mică,
Dar mult de lucru 'n ea
Ş'o mare — rugămintă
Părinte — am avea.*

*La noi, în Caransebeş,
Să stai — pân' la sfârşit —
Din Ceri să iai cununa
Cu rostul — împlinit.*

*Aşa se roagă turma,
Părinte — Veniamin,
Să 'mbătrâneşti cu darul
Lui Dumnezeu — Amin!*

24 August 1941.

G. B.

Se 'ntorc vremurile iar.

BISERICA.

*Veniţi la mine fiilor
Cu ranele cari astăzi dor,
Veniţi cei plânşi de neam sărac,
Veniţi, veniţi, ca eu vă'mpac.*

*Veniţi, părinţi îndurerăţi,
Veniţi bătrâni cu ochi secaţi
De jale după fii, nepoţi,
Veniţi, veniţi la mine toţi.*

*Veniţi voi jalnice soţii
Cari n'aveţi tată la copii.
Veniţi voi fete mari din sat
Cu visul vostru - îngropat.*

*Veniţi orfani nemiluiţi
Că mulţi mai sunteţi părăsiţi,
Veniţi, că mamă vă sânt eu
Iar tatăl vostru-i Dumnezeu.*

*Veniţi şi voi, refugiaţi,
Cu dor ferbinte vă rugaţi,
Să vă vedeţi peste hotar
Căminurile voastre iar.*

*Prin veacuri negre din trecut,
Tot eu am fost al vostru scut,
Veniţi şi azi la sânul meu,
Scăparea voastră-i Dumnezeu.*

G. B.

Misiunea preoțească în Basarabia și Transnistria.

Din inițiativa I. P. S. Sale, Mitropolitului *Nicolae* al Ardealului și cu cel mai binevoitor concurs al Guvernului și al M. St. Major. I. P. S. Sa însoțit de P. S. Episcopi: *Veniamin* al Carabeșului, *Andrei* al Aradului, *Vasile* al Timișorii și *Nicolae* al Orăzii, în fruntea celor 53 de preoți din Mitropolia Ardealului și Banatului, în luna Septemvrie s'a organizat o misiune preoțească în Basarabia și Transnistria, cu scopul de întărirea credinței și îmbrățișarea fraților, care au trăit sub regimul bolșevic.

Fiecare eparhie a avut un număr de județe de cercetat și fiecare din cele trei echipe preoțești eparhiale, a avut câte un sector de circa 48 comune. Desigur că, stările locale pot fi diferite după județe și comune, însă în general, s'a văzut că în Rusia sovietică n'a fost viața „raiului” proletar, ci mai de grabă „iadul” pământesc.

*

Ce s'a petrecut în Basarabia și Rusia sovietică? Ce s'a petrecut în special în domeniul religios? Acestea sunt întrebările ce și le pune toată lumea. Cunoșcându-se formula de guvernare comunistă: „Omul să fie desrădăcinat din pământ și să i se taie legătura cu Ceriul, el să fie numai un factor de producție”, pentru oricine judecă limpede, stările din Rusia sovietică erau oarecum lămurite, deși cu toată strășnicia se ascundea realitatea de către sovietici.

Omul, cetățeanul sovietic, a fost — așa voiau conducătorii bolșevici — redus la animalitate, ca să fie mai ușor stăpânit de Statul comunist, care dacă a plecat în luptă n'a ajuns să pună în practică, doctrina revoluției franceze și să asigure cetățeanului deviza frumoasă: libertate, egalitate, fraternitate. Căci Statul materialist al bolșevicilor, în măsura ce obține libertatea pentru conducători, o suprimă fără milă pentru alții. Și astfel se face, că pe măsură ce teroarea și opresiunea devine tot mai mare, masa poporului în loc să devină factorul de producție, conform principiului comunist, refugiul se află tocmai în spiritualitatea religiei, contra căreia, comunismul luptă cu ultimă disperare.

Propagandiștii comunismului spun pe față: „Religia este opiul poporului”. „Ideia de Dumnezeu — scria Lenin lui Gorki în 1913 — a adormit și slăbit sentimentele sociale; ea a strâns de gât clasele sociale impovărate, cu ajutorul religiei, care spune, că orice autoritate este consfințită de Dumnezeu”. Marx și Engels, în elaborarea lumii nouă, au atacat religia, conside-

rându-o de origine burgheză. „Orice religie — spun ei — tinde să justifice starea socială care a născocit-o. Pentru a modifica o stare socială, trebuie suprimată religia ei“. Chiar în scrierile lor pregătitoare, Marx și Engels — în 1844 — au asemuit comunismul cu ateismul, considerând alungarea lui Dumnezeu din sufletele oamenilor, viitorul cel mai sigur al omenirii. În toate lucrările lor, consideră religia, ca principalul dușman, învinuindu-o că ar fi instrumentul de opresiune și subjugare la mâna autorităților și elitelor întărite. „Adevărata fericire a poporului — scria Marx în 1840 — cere desființarea religiei“.

Dar creștinismul, a supraviețuit persecuțiilor, a ridicat la culmi nebănuite spiritualitatea evului mediu, a trebuit apoi să înfrunte filosofia secolului al XVIII-lea și materialismul științific al secolului al XIX-lea, ca apoi să stea în fața empirismului comunist din secolul al XX-lea.

Creștinismul a biruit !! Pentru că luptele din secolul XX se dau pentru desmembrarea unității omului, care este compus unitar și indivizibil pe pământ din *trup și suflet*. Să nimicești una din funcțiunile lui inițiale, înseamnă să-i răpești ființa însăși, ceea ce este anormal și nenatural. De aceea în Basarabia și Transnistria, am aflat în *popor*, un potențial de spiritualism, care a depășit orice imagine ce ne făceam despre faimosul spirit creștinesc, al poporului rusesc; pentru că materialismul marxist voind să nimicească *conștiința* și să reducă pe om la simpla funcțiune de *producător în colectivitate*, i-ar fi nimicit însăși *responsabilitatea morală*, și din om devenea pur și simplu animal, ceea ce Darwin, se străduiește să demonstreze.

Ce am aflat în Basarabia și Transnistria?

Am plecat de acasă, echipați cu tot ceace ne trebuie pentru a stăface slujbele divine, cu gândul că acolo, viața religioasă-bisericească, a fost cu desăvârșire întreruptă și nu aflăm decât ruină și pârjol în biserici.

Ne-am înșelat, încă la *Giurgiulești*, comuna cea mai apropiată de Prut lângă Galați. Acolo ca și la Reni, și peste tot unde am fost cu mașina — traversând peste 200 de sate și slujind în 36 comune — am găsit bisericile intacte, nepângărite de sovietici. Deasemeni pe unde trecem, crucile noastre creștinești, care străjuesc drumetia oamenilor, ce stau fără nici o vătămare la margini de drumuri și la porțile satelor.

Ce s'a întâmplat aici? ne punem întrebarea.

Stalin, n'a urmat pe Marx în Basarabia, ci pe Blanquin, Bakunin și Kropotkin și pe cale administrativă voia să desfiin-

teze pe Dumnezeu. Stalin, după experiența din Rusia sovietică dela Nistru încolo, și-a dat seama, că prin violență nu se poate ucide sufletul, până la desființarea lui Dumnezeu din credința omului, căci știa, că în Statul roman — statul cel mai desăvârșit al antichității — împăratul era un ierarh suprem, pontifex maximus, cultul era o preocupare de stat, sacerdoțiul o funcțiune de stat. La toate popoarele și în diferite forme din extremul orient cu suveranii numiți „fiii cerului”, până în orientul apropiat, cu sultanii-califi, și până în miezul istoriei europene, suveranul și preotul au fost o noțiune și o funcțiune congruentă. Era adecă în general admis, că religia este un bun și un drept natural, un patrimoniu al fiecărui popor. Stalin deci voia să desființeze printr'un șiretlic de ordin administrativ-fiscal, *instituiția*, ca pe urmă să dispară cu timpul *principiul creștin*.

Iată ce s'a făcut în linia acestei preocupări de stat comunist.

Preoții rămași alături de credincioși — și erau cei mai mulți — au fost impuși la un *impozit profesional*, dela 500—5000 ruble anual. Multiplicând rubla la 40 de lei, ajungem la suma fantastică de 20.000—200.000 lei anual, în afară de impozitul „agricol”, după proprietățile particulare și sesiune, care nu erau cu nimic mai moderate; iar bisericile erau impuse la „*impozitul pe clădiri*” cu câte 500—2500 ruble. Impozitul stabilit de soviet, era comunicat cu câte 48 ore, ori în cel mai fericit caz, 10 zile înaintea termenului când trebuia achitat. Dacă la termenul fixat nu se plătea, era amenda la cel puțin dublu și închisoare administrativă pentru cei responsabili, în speță preotul și epitropia parohială. Același procedeu se întrebuița debitului impozitelor în general pe proprietăți. Iată un exemplu: În comuna *Pocrovca-nouă*, Județul Chilia, preotul *Chir Mutu*, a fost impus la 5.000 ruble „*impozit profesional*”. Debitul i-s'a comunicat cu 48 ore înaintea termenului de plată. Neputând face suma fantastică de 200.000 lei în curs de 48 ore, a fost amendat cu încă 6.000 ruble și închisoare administrativă de 6 luni, cu executarea în alte 48 ore. Deci preotul *Chir Mutu*, un tânăr cu studii superioare, cu 4 copii și soție învățătoare, în 4 zile, trebuia să verse statului comunist, cam 440.000 lei. Fiindcă n'a putut vărsa — deși credincioșii au colectat mână dela mână cca 3000 ruble — suma nici al doilea termen, i-s'a scos la licitație publică averea și s'a vândut totul, până și țigla de pe casă. L'am aflat într'o casă descoperită, cu familia și drept mobilier o masă și două scaune. Dar: *dela datare n'a dezertat ci a rămas în fruntea credincioșilor cu toate că erau de naționalitate ucraineană*. Preotul *Chir Mutu* — și nu este singurul exemplu — a făcut cele mai ordinare servicii la primărie, și la lucrările publice, iar credincioșii care încercau să-l suplinească în această muncă au fost deportați. Era chemat de strajă la primărie tot a doua zi pe 24 ore, unde mătura și era la dispoziția sovietului. De regulă în ajunul Duminicilor și sărbătorilor

era chemat noaptea la cercetare polițienească, care dura până în zori, anume cu intenția să nu mai poată servi mânezi. Nici așa nu s'a lăsat de slujba sa, fiindcă în măsura în care persecuțiunile erau mai aspre, credincioșii îl înconjurau cu tot devotamentul și astfel s'a ajuns la scene, care oglindesc cel mai curat creștinism din epoca primitivă: gata la orice jertfă, păstor și turmă. Am aflat, că în cursul sf. liturgii a învierii din 1940, au intrat în biserică 3 soldați sovietici cu ȱgările aprinse în gură. Credincioșii și în special femeile, i-au alungat afară, cu toate riscurile vieții. Dar în același timp, un alt soldat — de origine caucazian — a cerut prin semne, o lumină și a stat întreaga liturgie în fața altarului în genunchi, rugându-se în limba lui, Hristosului celui viu.

Peste tot am întâlnit prigoane și terori îngrozitoare, dar ca în *Pocrovca*, în puține locuri, poate, fiindcă sovietul local era compus din doi evrei și un predicator baptist. La prigoană a mai contribuit și învățătorul, care la venirea comuniștilor a îmbrățișat ideile lor, devenind directorul școlii. Notăm, că directorul școlii și al cooperativei, erau la soviete cei mai de seamă slujbași. Ferocitatea renegatului și apostatului învățător a cauzat mari jertfe satului. El s'a refugiat cu sovieticii și a fost împușcat pe malul Nistrului de propriii tovarăși, iar soția lui — o bună româncă și credincioasă — a fost văzută în apropierea Odesei alăptându-si pruncul de curând născut, rezemată de roata unei trăsuri în noroi și în mizerie. Crucea lui Hristos a pedepsit pe acest apostat, mai ales că era finul preotului Chir Mutu.

Nu putem trece cu tăcerea întâmplările din comuna *Aprodul Parice*, jud. Chilia, Preotul *I. Culicavski*, un om tânăr de 27 ani, cu studii academice, având trei copii, cu pistolul în coastă, a declarat de pe tribuna publică în fața credincioșilor, că „totdeauna a crezut în sf. Treime, în sf. Cruce și în Biserică și chiar dacă mă împușcați pe loc, nu pot renega învățăturile Bisericii și mai ales nu pot înșela poporul încredințat mie”.

Ce mai putem aminti de pâr. *Andrei Bacinski* din *Ceamașir*? Un om cu o cultură vastă, încadrat într-o familie cu adevărat preotească. Soția, d-na preoteasă și fetița Sf. Sale, au fost, cu toate riscurile vieții, legătura ziua, noaptea între preot și credincioși și implicit între Biserică și turmă. Și în acest sat, la o depărtare de câțiva km. de *Furmanca*, satul natal al mareșalului de operetă *Timoșenco*, sovietul n'a progresat, din contră, am aflat o stare religioasă vrednică de admirat. Vrednică de amintire este apoi și comportarea maicelor dela mănăstirea *Borisanca*.

În general am constatat, că acolo unde preotul a rămas la loc să împărtășească soarta credincioșilor, cu toate riscurile, apărând biserica, solidarizarea tuturor a dat dovada vieții primilor creștini. Sunt sate, în care Biserica în complexul ei, a împiedecat crearea *Kolhozurilor*, deși acesta era baza fundamentală a economiei comuniste.

Cu alte cuvinte, viața religioasă din Basarabia, nu a putut fi desființată. Din contră, ea, chiar acolo, unde arăta semne de indiferență, s'a reîmprospătat, cu puteri de manifestare, care ne duc până la sacrificiul și martiriul primilor creștini. Deci, omului nu i-se poate *impune* a se despărți de ceri și de Dumnezeu, care în ultima analiză și pentru săraci și pentru bogați, rămâne cea din urmă nădejde de mântuire și de alinarea tuturor desnădejdlor și desamăgilor vieții pământești.

Dar dacă omul n'a putut fi deslipit de ceriu, oare i-a reușit comunismului să-l desrădăcineze din pământ?

Nu!, pentru că glia strămoșească și baza de existență a familiei este tot așa de necesară ca și credința în mântuirea sufletului.

Comunismul ca să desrădăcineze pe om din pământ n'a recurs la o expropriere, ci la alte măsuri administrative-fiscale, la: *impozite* de desființare.

Mai jos le arătăm așa cum au trebuit să fie plătite în Basarabia pe anul 1940, cu aceea că în 1941 la ceice nu renunțau la proprietate li se majora la dublu.

Am întâlnit în comuna Hagi Kurda, jud. Ismail, un proprietar, care avea 22 Ha. adecă cca 40 jughere pământ. (Notăm, că în Basarabia 40 jug. nu este proprietatea unui bogat ci a unui om bine așezat cu familia lui).

Iată impozitul ce a trebuit să-l plătească pe anul 1940.

4.400 ruble	în numerar, à 40 lei =	176.000 lei
10.430 kgr. grâu	" " " 5 " =	52.150 "
1.760 " carne	" " " 50 " =	88.000 "
198 " lână	" " " 80 " =	15.840 "
3.300 " lapte	" " " 2 " =	6.600 "

In total impozit anual 238.590 Lei

Judece oricine, dacă acest impozit fantastic, n'a fost creat pentru desființarea proprietății, pentru ca să se asocieze „*Kolhozului*”. Dar ceice s'au asociat în *Kolhoz*, — de regulă cei ce aveau până la 4—5 Ha. — au primit pentru 100 zile de lucru efectiv — lăsând la oparte zilele (câte 2—3 pe săptămână) de „*culturalizare*” politică în întruniri publice, săvârșite, de câte un jidan neisprăvit — primesc toamna hrană, adecă contravaloarea muncii, pentru cel mult 10 zile.

În afară de aceasta, noul cel greu ce apasă populația împierului comunist este *Enkevedeul*, adecă poliția secretă.

Nimeni, *nici burghez nici proletar*, nu era sigur de ziua următoare. Capul familiei dintr'un sentiment de responsabilitate, în fiecare seară supraveghează bagajele familiei, dacă sunt gata pentru deportare. Căci cercetările „*Enkevedeului*”, cu consecințele cele mai puțin bănuite, se fac de regulă între orele 11 și 4 noaptea. La deportarea unei familii — și niciodată nu se știa pe cine din ce

cauze pică soartea — se dau *câteva minute*. Deportarea se face: pentru bărbați, femei și copii separat, așa, că fiecare trebuie să fie pregătit pentru despărțire în fiecare clipă.

Aceasta a fost viața sub toate aspectele în Basarabia vreme de un an de zile. Câte frământări, care au distrus viitorul celor mai bine cumpăniți oameni, câtă jale și câtă amărăciune am văzut. Se poate numi marxismul, un rai?

Nu! nici un creier și nici un suflet omenesc nu poate numi aceste stări „rai” ci, cu drept cuvânt, „iad”.

În Transnistria, lucrurile au aspecte mai jalnice.

Și în Basarabia și în Transnistria, s'a dovedit, că omul din pământ este și în pământ va merge, iar sufletul va ajunge la judecata dreptilor. Orice doctrină omenească, care caută să schimbe mersul orânduit de Dumnezeu și consfințit de Fiul și sfinții Săi pentru lume, nu dă rezultate decât frământările iadului.

Pr. TRAIAN CONSTANTIN

Unde sunt mulți înțelepți...

Împăratul Napoleon, după ce câștiga câte o biruință și desigur își măria după moda cuceritorilor și țara, pune în fruntea treburilor uneori câte o singură persoană, alteori un grup de persoane.

— Sire, îl întrebă nedumirit unul dintre adjutanții săi, de ce uneori câte o lucrare grea o încredințezi numai la o singură persoană, iar alteori altele — chiar mai ușoare — le dai pe mâna mai multora?

— Hm, răspunse zâmbind Corsicanul, când vreau ca un lucru să se facă, îl las pe seama unui singur om; când însă vreau ca să nu se facă, îl las pe seama mai multora.

Cât lucrează omul.

Un învățat german a făcut o socoată despre ce face un om a cărui viață ar fi de pildă 50 de ani. Iată ce spune el: Un om 17 ani din 50 îi întrebuințează cu dormitul, 15 ani cu lucrul, 8 ani cu bolile, procesele și nenorocirile, 4 ani cu mâncatul și băutul, 3 ani făcând planuri, 2 ani cu rasul și un an cu petrecerile.

Ne întrebăm noi, oare cu sufletul cât se ocupă omul în viață pentru Dumnezeu? Asta încă ar trebui socotit. Se vede, că învățatul care a făcut socoata, a găsit prea puțin loc pentru Dumnezeu, de aceea nici n'a pus la socoteală zilele de rugăciune.

Și asta nu e bine.

Scrisoare mamei.

Îți scriu măicuță de pe front
 Și-aș vrea ca rândurile mele
 Să te găsească sănătoasă
 Pe prispa casei de nule.
 — Sunt sănătos și am de toate,
 Slujesc cu cinste la - Impăratul
 Iar de va fi vreun bine mamă,
 Voiu mai veni ca să-mi văd satul.

Ți-e dor de mine, o știu eu mamă;
 O știu prea bine și mi-e jale,
 Și dorurile mele multe,
 Ți-le trimit și dumitale.

Mai știu că plugu 'n bătătură
 De când plecai a fost uitat,
 Și dimineața când te scoli
 Nu-ți vezi feciorul pe la șură.

Păi, nu e timpul mamă dragă
 Nici de ogoare, nici de plug,
 Când Țara ne-a chemat să tragem
 Hotare noi pe țărm de Bug.
 Și nu e timp de grâu și coasă
 Mai dă-le 'n foc... și tu și Leana,
 Priviți în zarea luminoasă.
 Și căutați cum lumea - 'ntreagă,
 Cu lacrimă duioasă plânge,
 Și cum se sbat atâtea neamuri
 În sbucium de venin și sânge.

Aici pe front noi stăm de veghe
 Și ne luptăm mușcând pământ
 Ca s'apărăm străbuna glie
 De-o curge sânge până 'n gât.

Un Dumnezeu, un Rege - o Țară,
Conducătorul, noi le știm
Și glia noastră strămoșească
Cu nimenea să n'o împărțim.

De-o fi să mor să-mi faci măicuță
Un sfânt prohod la popa nost'
'N războiul Sfânt, Conducătorul
Mi-a dat să am și eu un rost.

Că n'am avut la cap o floare
Și nici cântări de 'nmormântat
Și numai șuerat de gloanțe
Și vuet lung de bombe brandt.

Inchei măicuță și prin umbră,
Te văd plângând pe-aceste rânduri,
Te văd cum stai cu fusu 'n mână
Și-ți faci la fel de fel de gânduri...!

Arunci din mână fus și furcă
Și bați mătăni, la Preacurata
Ingenunchiată murmuri - rugă - :
O Doamne! - ocrotește - *armata!*

Pr. D. V. Anușoiu

„Când postiți, nu fiți ca fățarnicii, că-și smolesc fețele, arătând oamenilor că postesc. Adevăr grăesc vouă că-și iau plata lor. Iar tu când postești, unge-ți capul tău și spală-ți fața ta, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este întru ascuns și Tatăl tău, care vede întru ascuns, îți va răsplăti ție la arătare”. (Matei 6, 16-18).

*

„Iată postul plăcut mie: desleagă lanțurile răutății, desnoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug. Imparte-ți pâinea ta cu cel flămând și adă în casa ta pe nenorociții fără de adăpost, dacă vezi pe un om gol acopere-l și nu întoarce spatele semenului tău”. (Isaia 58, 6-7).

Aproapele nostru.

Aproapele nostru este răspândit în mii și mii de exemplare omenști, peste tot pământul, alături de noi sau mult mai departe, tânăr ca vârstă sau îmbătrânit de ani, cu nevoi trupești sau cu suferințe sufletești, prieten sau dușman; peste tot și oriunde: streinul, tânărul, bătrânul, prietenul și dușmanul, bolnavul trupește și cel sufletește este unul dintre semenii noștri, la fel cu noi și aproape al nostru.

Este așa de ușor să-l cunoști, este așa de ușor să-l înțelegi, să-l ajuți și să-l îndrăgești, în neputință și mizerie, și totuși suntem atât de departe, cu toții, de acest aproape al nostru, atât de departe unii de alții, căci între noi suntem toți semenii și apropiații noștri!

Parcă ne înrăim cu atât mai mult, cu cât lumea suferă mai mult de lipsuri și războaie. În loc ca fiecare dintre noi să caute să aline lipsurile și suferințele altuia, din contră caută să le mărească și să le facă de netălmăduit, pentru ca pierzarea lui să se apropie cât mai repede.

Numai în timpurile celui mai negru păgânism era lumea atât de înstrăinată de aproapele și de fără milă față de suferințele sale.

Creștinismul, care răsare la orizonturile unei vletii și omeniri noi, pune, dela început, în centrul preocupărilor Dumnezeu-Omului Iisus Hristos, *pe aproapele nostru*. Pe acel aproape speculat de fariseii și cărturarii tuturor timpurilor, lăsat să flămânzească și să înseteze, lăsat gol și bătut, cu cruzime, între tâlhari, lăsat rob în cea mai amară sclavie și care nu mai putea aștepta nimic bun dela lumea și legile sale păgâne de atunci. Pe acest aproape, Domnul nostru Iisus Hristos ni-l pune neconștient înaintea ochilor, în toată activitatea Sa mântuitoare. În haina trupească a acestui aproape, Domnul nostru Iisus Hristos desăvârșește răscumpărarea noastră a tuturor, murind pentru noi toți. De aceea și învățătura Sa este *o învățătură a milei, a milosteniei*.

O învățătură, care pune în centrul preocupărilor omenști, de totdeauna, *pe aproapele nostru*. Fără cunoașterea și sprijinirea plină de iubire a acestui aproape nu este cu putință să se îndeplinească niciun proces în noua religie întemeiată de Domnul nostru Iisus Hristos, pe pământ.

„Să iubești pe Domnul Dumnezeu, din toată inima ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși!” Cu acest aproape se identifică însuși Domnul nostru Iisus Hristos; aproapele nostru rămânând să-l reprezinte între noi pe Domnul nostru Iisus Hristos, până la sfârșitul veacurilor: „Adevăr vă

spun, că decâteori ați ajutat pe acești mai mici ai mei, pe Mine m'ați ajutat" (Matei 25, 40).

Chiar cuvintele din bătrâni ale poporului nostru ne vorbesc, pline de tăc, despre această dumnezească împuternicire, ce i s'a dat seamănului nostru, sărman și suferind, de către însuși Domnul nostru Iisus Hristos, atunci când zic: *"Cel ce dă săracului, împrumută pe însuși Dumnezeu!"*

Dar, nu numai atât, în ziua judecății universale, niciun păcat nu este mai greu cântărit și nici asupra unuia nu se oprește glasul Atotputernicului Judecător, ca asupra neîndurării, mai plin de muștrare și durere, decât cum nimic nu este mai lăudat și mai băgat în seamă decât milostenia.

"Veniți, binecuvântații Părintelui meu, va zice Judecătorul atunci, către cei drești, de moșteniți împărăția care este gătită vouă dela înțemeierea lumii, pentru că: flămând am fost și mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și mi-ați dat să beau; strein am fost și m'ați adăpostit; gol am fost și m'ați îmbrăcat; bolnav am fost și m'ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine" (Matei 25, 34-36). *"Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul veșnic, va zice apoi către cei răi, că flămând am fost și nu mi-ați dat să beau; strein am fost ș. m. d."*

Iată, deci, sub câte înfățișări stă ascuns însuși Domnul nostru Iisus Hristos și așteaptă ajutor și milă dela noi, și iată totodată, și ceea ce va zice El, față de purtarea noastră, la judecată. În această purtare a noastră creștinească, față de aproapele nostru, stă toată taina mântuirii și osânșirii noastre. Fiindcă, fără a fi aspră, ci numai atotdreaptă, judecata dumnezească dela sfârșitul lumii va arăta, în adevărata lumină, feiul cum fiecare dintre noi a fost, în adâncul sufletului său, față de aproapele său.

Căci, cu adevărat bun la Dumnezeu este cel cevăzând în chin pe aproapele său il ajută, fiindcă ajutându-l pe acesta el își descoperă tot sufletul său milos și bun, și cu adevărat rău la Dumnezeu este cel ce văzând suferința și lipsa din jurul său, nu o alină.

În această ajutorare reciprocă ar trebui să stea totul ce e mai nobil în om și-l deosebește de animale și fiare, care se sfâșie între ele. De aceea, spre ridicarea omenirii mai sus, pe treapta regelui creației, a cerut și Domnul nostru Iisus Hristos să iubim aproapele nostru și să-l sprijinim, fiindcă prin sprijinirea lui omenirea întreagă este sprijinită și înaintează puternică, spre viitorul său. De această mare importanță a atitudinii noastre față de semenii noștri și-a dat seama, de curând, și filosofia. Din cele mai vechi timpuri, ea cere acum *"să te cu-voști pe tine însuși"*, ca numai astfel să poți trăi între cei de o seamă.

În timpurile mai noi, iubirea și sprijinirea aproapelui a fost ridicată chiar la rangul de pseudo-religie (religie falsă), sub numele de *humanitarism*. Acest humanitarism, legat de asistența publică în mod foarte strâns însă, desrădică valoarea morală a faptelor îndurării trupești și sufletești, care devin simple teorii filosofice, sau simple obligațiuni impuse prin lege.

Înainte însă, de orice humanitarism, religia creștină a fost aceea, care a îndreptat ochii omenirii spre aproapele nostru de totdeauna. Acest aproape, în mii de exemplare, suferă astăzi mai mult decât totdeauna. În mii de exemplare, stă suferind iarăși Mântuitorul nostru Iisus Hristos și cere ajutor dela noi!

Iar noi, toți, suntem din ce în ce mai nesimțitori! De ce oare nu ne-am pleca urechea la aceste suferințe ce-și ridică glasul de peste tot; de ce oare nu ne-am face mai buni, de ce oare nu am face cunoștință frățească cu aproapele nostru?

Iar, prin el, de ce nu am face cunoștință mai deaproape, în acest secol al pierzării, și cu anonimul, dar atât de cunoscutul nostru seamăn: Domnul nostru Iisus Hristos?

Prof. Dr. Petru Rezuș

Ori te poartă cum ți-e vorba...

Pe vremea lui Alexandru Machedon trăia un tânăr care se numia ca și marele împărat, Alexandru Machedon. Dar tânărul acesta era un bețiv, un stricat, care cu purtarea lui răspândea numai rușine și desgust.

Împăratul încă auzise de isprăvile acestui tânăr și într-o bună zi îl chemă la sine.

— Ascultă, omule — îi zise Alexandru — ori poartă-te așa cum ți-e numele, ori... ia-ți alt nume!

Tânărul auzind aceste cuvinte, a plecat rușinat...

Ca și tânărul acela suntem noi, așazișii „creștini“ de astăzi.

Eu cunosc un tânăr din părinți creștini; se și cheamă „Cristian“. Tânărul acesta după ce a fost întâi „pocălt“, astăzi nu mai are nici o credință, e aconfesional...

— Bine ar fi de el — dar mai cu seamă de noi, dacă și-ar schimba și numele cu care prea batjocurește pe Domnul Hristos.

Surghiun și împilare bolșevică.

— Și cum moș Caracada, zici că ți-au ridicat bolșevicii băiatul?

— Da părinte, mi l'au ridicat de-i aproape anul de atunci, cam tot pe când or luat și pe părintele nostru, pe primarele și încă vreo 40 de fruntași gospodari din comună, cari erau socotiți de sovietici ca culaci. Știam noi că vine asta. Eram puși pe listă de mult și nu așteptam decât ceasul să fie ridicăți careva din noi. Să mă fi luat pe mine nu m'ași fi tânguit atât, că sunt bătrân și iac-aci câțiva ani de trăit n'ar fi fost mare pagubă. Ori i-ași fi hălăduit aici în Cuza-Vodă unde am trădit, ori în fundul Siberiei, ori în mormânt, tot una mi-ar fi fost.

Să fi rămas barem copilul. Deabia de câteva luni îl căpătusem și iac-aci noră-mea e gata să nască prunc.

Mi-e tare teamă părinte că n'o să-l mai văd. Nu cred să-l fi dus departe. L'or împușcat ca pe atâția alții prin cine știe ce pădure, ori prin vreo groță pe la Chișinău.

Și ochii senini, cu chipul de moldovean înstărit ai lui moș Mișa Caracada se lăsară triști în jos, lăsând să cadă strivite câteva lacrimi, în timp ce pumnii lui munciți de greul lucrului gospodăresc, asprii se 'nceleștau amenințător, undeva spre soare răsare.

Moș Caracada plângea cu hohote. Era plânsul părintelui care în viața lui văzuse multe, păfise multe și gustase din plin amărăciunea sistemului de stăpânire sovietică. Trăise bătrânul sub pravoslavnică împărăție a Țarului, se fericise sub oblăduirea binecuvântată a anilor de revenire la Patrie și acum era otrăvit din toată inima de teroarea comuniștilor, care îi luaseră dela cămin fără nici un fel de vină, feciorul. — Nu-ți puteai reține lacrimile când vedeai sbuciumul și revolta bătrânului moș Mișa. Era doar răsvrătirea unui neam împilat, atâtor zeci și sute de mii de moldoveni, cărora păgânii dela răsărit nu le lăsaseră decât ochi de plâns.

— Apoi, cum și de unde l'or luat și de ce l'or ridicat?

— Apăi să vezi batiușka; era pe seară și Stiopa vinea pe șleau (vale) dela fân cu alți tineri și cu muerea. O vinut un aghent și i-a zis: Prezidatele a dat poruncă să mergi pân'la primărie. A lăsat băeatul coasa jos și o plecat desculț, ca de la lucru.

La marginea satului între Etulia și Cuza Vodă, era o mașină mare închisă și ajunși acolo l'au vârat înăuntru fără cuvânt de împotrivire.

S'a rugat băiatul să-l îngăduie până acas', dar n'a fost chip.

L'au împins și-or zâs: Acasă?... culac și burju... așa... ș'așa, pe rusește și trântindu-i un pumn în spate l'au mânăat în fundul mașinei, desculț și desbrăcat,... ca de la lucru.

Au pus un soldat sovietic de pază, ș'au plecat în sat. A venit muerea și mi-a spus. Am alergat într'un suflet acolo, dar n'a fost samă să pot vorbi cu dânsul. Cazacul m'a înjurat de toate cele și m'a alungat. Nici nu l'am văz't.

— Dar pe părintele și pe primarele cum l'au luat?

— Apoi tot pe atunci, la vreo câteva zile. Eu îs epitrop și vineam cu *domnu dascâl* — (cantorul bisericii) și cu storașul (crâsnicul) dela biserică, — și aci..., bătrânul moș Caracada își făcu sfios semnul sfintei cruci (cum își fac toți basarabenii ori de câte ori rostesc numele lui Dumnezeu și amintesc de biserică). Și luându-și căciula din cap, urmă:

Nu era slobod să ne rugăm lui Dumnezeu și pe părintele al siliseră să plătească 8000 de ruble pe an, pe lângă că făcea și robotă la soviet.

A fost pus sârmanul să spargă și la piatră pentru *șușă* (șosea), în rând cu toți *golanii* din sat. Le-a suferit toate și nu l'am *auzât* cântind o clipă. L'am ajutat și noi *nărodul* — (poporul, cu ce-am putut, numai să stea aci cu noi, să ne mângăe și să ne dea o leacă de curaj. Ni era teamă ca nu cumva sătul de toate cele să ia pe matuska — (preoteasă) și copchiii și 'ntr'o bună noapte să treacă Prutul.

Ce-am fi făcut?, Amar de noi și de capul nostru! Da, a rămas aci unde a fost văz't soarele, unde-o crescut și mi-o fost ca un tată, pe vatra ista, și-o suferit împreună cu noi.

— Dar slujbe de botez, de îngropăciune, de cununii, îi dau slobozenie să facă?

— De botezat nu cuteza de cât în ascuns să facă, îngropăciunile le făcea că plăteam noi al cu mortul 100 de ruble pentru fiecare caz, iar de cununii nu poate fi vorbă, că era pândit.

Vineau bieții gospodari noaptea și botezau pruncii acasă.

— Dar taică Mișo, noi am cunoscut că Rușii au fost pe vremuri oameni credincioși și iubitori tare de biserică.

— Jidovii părinte și comisarii așeia i-or sălbăticit. Și ca să nu piardă șirul convorbirii moș Caracada îmi spuse întâmplarea cum părintele a botezat copilul unui căpitan bolșevic.

— Cum zici c'a fost?

— Apoi să vedeți. La Vulcănești era *raion* și comandă militară condusă de un căpitan. Era în gazdă căpitanul la frate meu. Avea cu el nevasta, pe soacră sa și un copilăș. Copilul îl aveau nebotezat, pentrucă la soviete cine era militar trebuia să țină toate regulile partidului. Altfel era dat afară din armată și deportat în Siberia.

Cum erau și ofițeri sovietici creștini și cu credință în Dumnezeu?

— Taman asta vreau să spun batiuşka.

Într-o seară cam pe înopțate căpitanul sovietic, profitând de faptul că nevasta și soacra dumnealui nu sunt acasă, a luat copilul și a venit cu dânsul la popa nost' și a zâs:

— Părinte să nu știe nimeni. Eu sunt fiu de preot pravoslavnic, sunt creștin, cred în Dumnezeu și nu pot suferi ca în casa mea să am un copil nebotezat. Nu-l am decât pe el și te rog părinte să mi-l botezi după legea noastră pravoslavnică. Dar tăcere părinte ca pământul, că altfel îmi ruinez cariera; nimeni, nimeni să nu știe.

— Nimeni, Domnule căpitan, numai Dumnezeu. Și după legea creștinească, copilul a fost botezat.

Trecuseră câteva luni dela întâmplarea asta și părintele se pomenește într-o seară cu o doamnă că-i bate la ușă, cu un copilăș în brațe.

— Bună seara, părinte.

— Bună seara.

Părinte aș dori să-mi botez copilul. Eu sunt creștină și cred în Dumnezeu, mi-e frică să țin copilul fără botez în casă. Vă rog însă să nu știe nimeni. Și părintele a botezat copilul fără să bănuiască nimic.

Peste alte câteva luni, cam vreo jumătate de an, o bătrânică rusoaică înfășurată în broboadă, pe la chindie, intră în casă și după ce primi dela batiușka cuvenita blagoslovenie, trage după dânsa un copilăș și roagă pe părintele să i-l boteze după lege.

I s'a părut par'că suspect părintelui copilul și uitându-se mai deaproape la dânsul, a cunoscut că mai fusese adus aci, și-și aminti de căpitan și de doamna aceea tânără. Se adresă bătrânei și-o întrebă: Cum te chiamă? După o leac' de ezitare zice: Maria și pe bărbatul meu ce-i mort, i-o fost numele Dimitri Pavlov.

— Apoi Maria Dimitrovska, copilul a mai fost la mine.

— Nu știu, părinte! Eu sunt creștină și cred în Dumnezeu și ginerele meu și fata mea țin copilul nebotezat, că nu-i slobod dela Soviete. Eu îs bătrână și n'am pomenit să viețuiască suflet pe pământ nebotezat.

Băiețașul, care prinse convorbirea dintre preot și bunica lui, fără să-și dea seama ce mare adevăr spune, zice:

Da, da *mamașa* (bunică), tata și mamica m'or adus de două ori aici și tata popa m'a băgat de două ori în apă, ... și arată spre un colț unde Părintele Constantinof avea ascuns sub un măsaî colimvitra.

O adusese Mișa Caracada și storașul într-o noapte ca să nu fie văzuți de nimeni, pentruca părintele să boteze sutele de copii ale gospodarilor moldoveni, ruși și găgăuți de aci și din împrejurimile satului său.

— Atunci s'au lămurit toate. Și se poate dumiri fiecare cât de surghiunit a fost bietul suflet al poporului de dincolo de Prut

și până hăt . . . departe în stepele Nogailor. Credința, sfântă și dumnezeiască credință, a rămas neclintită și nici o constrângere ori prejudecată omenească n'a fost în stare s'o oprească în manifestările ei. Secera și ciocanul n'au fost în stare să birue strălucirea crucii lui Hristos și hулitorii lui Dumnezeu n'au putut-o nici învinge și nici întunece.

Sărman suflet pravoslavnic, sărman popor . . . !

— Dar, taică, leturghie făcea părintele?

Nu era chip, numai câteodată când nu era armată în sat ne adunam pe ascuns și ne rugam în taină.

Odată dela G. P. U. (poliția secretă bolșevică) un tânăr ca de 18 ani, jidov dupa făptură. A intrat în biserică, a ridicat arhiva, a scormonit tot și apoi a intrat în altar. Am fost de față și l'am văzut. A fost și primarele. Primarele pus de-ai noștri, de români. A scos sfintele taine dela locul lor, le-a aruncat pe jos și rânjind mi-o spus: „Cu astfel de pâne v'au săturat românii“. A luat apoi de pe sfânta Masă Antimisul, părinte și-l'a atârnat la gât, bată-l Dumnezeu, în loc de maramă și a plecat. Am încercat să i-l smulgem, dar o samă de soldați bolșevici ce păzeau afară ne-au împins și ne-au spus ceva urât în limba lor. A intervenit și primarele, am încercat și eu, dar n'am putut să-i înduplecăm să ni-l dea. Ziceau că aici vor deschide club și sală de petreceri și întruniri pentru „*tovarăși*“.

Apoi s'au adresat primarelui: *Tovarășe prezidate*, închide casa asta și du cheile la soviet. De-atunci n'am mai putut pătrunde în biserică.

— Dar clopotele vă lăsau să le trageți sărbătorile?

Niciodată, părinte, nici după morți. Ne-au dus bătrânii la groapă ca pe câni.

Am auzit că pe Prut or dat poruncă să le tragă în fiecare zi ca să audă românii, că aici suntem liberi ca să ne rugăm.

— Și-apoi cum spuneai că au luat pe părintele?

Apoi așa: a fost plecat către casă. L'au ajuns agenții și la pod l'or suit în mașină. A eșit matuska, or plâns pruncii, dar nu l'or mai lăsat și dus o fost și până azi.

Pe primarele l'au găsit în ogradă. Taman mântuise de *hăr-mănit* (treerat) niște grâu și atât i-a fost, nu l'a mai văz't nimeni.

— Dar pe cei 40 de gospodari de ce i-or luat?

I-or pârât *sercdneacii* și *bedneacii* (pleava satului) golani, că ei is culaci și au pământ și-or împilat nărodul. I-au ridicat noaptea. Veneau la casa omului și cereau de mâncare. Punea gospodarul pe masă ce avea mai bun cum se cuvine unor oaspeți și unor oameni ai stăpânirii. După ce se săturau numa ce ziceu: Apăi voi sunteți culaci bogați și trăiți bine. Hai cu noi. Și maș'na care aștepta la primărie a înghițit toată fruntea satului. Nu puteai scoate o vorbă că te amenințau cu revolverul.

— Dar învățători au luat vreunul?

— Da, am avut 16 învățători. Numai doi erau de sânge moldovenesc. Unu-i fugit în România, iar pe celalalt l-au ridicat acum o lună.

— Apăi de ce?

— Învăța pe copii în școală să se roage lui Dumnezeu și-a venit într-o zi un inspector sovietic. A intrat în clasă, a scos pe învățător afară și-a început a pune întrebări copiilor. Spunea către ei așa:

— Vă rugați voi lui Dumnezeu?

— Da tovarășe, ne rugăm.

— Vă dă Dumnezeu ce-i cereți?

Copiii tăceau.

— Ia încercați voi să cereți lui Dumnezeu pâne, că știu că vă e foame.

— Da tovarășe ne este foame.

— Apoi tocmai de aceea cereți lui Dumnezeu o bucată de pâne.

Copiii și-au făcut sfios semnul crucii și zic frumos „Tatăl nostru, acceluând la „Pânea noastră cea de toate zilele dăne-o nouă astăzi“ —, cu ajutorul inspectorului.

— Ei, v'a dat Dumnezeu pâne?

Copiii or prins a plânge fără a înțelege unde vrea să ajungă „tovarășul sovietic“.

— Ei vedeți, în loc să cereți pâne lui Dumnezeu, care nici nu vrea să știe de voi, mai bine ați ruga pe tovarășul *Stalin* și el v'ar trimite pâne.

Copiii infometaji cer lui *Stalin* pâne și inspectorul scoate de sub veston o pâne albă pe care o împarte școlarilor.

— Ei, de ce nu v'a dat Dumnezeu pâne?

Copiii tac.

— Vă spun eu. Dumnezeu nu există. *Stalin* e tatăl nostru al tuturor și totdeauna să cereți dela el pâne și o să vă dea.

— Dar cine v'a învățat pe voi să vă rugați lui Dumnezeu?

— Domnul învățător *Boniev*.

— Da . . . a?

— Da, mă rog.

— Dar părinții voștri v'au învățat să vă rugați, aveți voi icoane și candelă în casă? Cine are?

— Eu, eu, eu, mă rog, și copiii înșirau numele părinților pe care tovarășul sovietic le însemna direct în carnetul său.

Mâne-zi domnul învățător și toți părinții copiilor cu icoanele, au fost ridicați și trimiși nici până azi nu știm unde, continuă moș *Mișa*.

— Dar după ce au luat pe primarele, pe cine au pus să conducă satul?

— Un golan, al mai prăpădit din comună, fusese văcar și se ducea la ei, la sovietici la club. Ne pomenim într-o bună dimineață că el ni-i prezidate.

Ne-a luat pământurile noastre muncite și le-a împărțit la toți leneșii și stărpiturile lumii și iacă le vedeți că stau și azi nelucrate. Viile ni-s în paragină și holdele nearate, că cine n'a fost vrednic să-și câștige o palmă de pământ pentru sine, nici „deselînele“, altuia nu le-a știut gospodări.

Iacă sunt alb cum mă vedeți, dar așa conducere drăcească n'am pomenit. Aici a lucrat necuratu Părinte, nu Dumnezeu.

Cred, că jidovimea a ajuns la putere, a adunat pe lângă ea toată calicimea și aistea ne-or surghiunit atât. De mai ținea o leacă, apoi ne făceam seama singuri că altă cale nu era. Pe lista neagră pentru deportare eram puși să fim ridicați încă 80 de gospodari. Nici Prutul nu-l mai puteam trece. Nu mai era chip, că aduseseră armată și împânziseră apa până sus.

De-amu s'a mântuit. Și moș Mișă Caracada își împreună mâinile și ridicând ochii către Cer mulțimea lui Dumnezeu pentru izbavă.

— Apoi, taică, încă o întrebare ș'am *mântuit*, cum zici D-ta.

— Când ați auzit că vin Românii?

— Ei, iac' acum. De-o vreme stam ascunși și într-o seară ne aflam la Grigori un nepot al meu, eu, nevasta și o seamă de gospodari să ascultăm la radio. De-o vreme simțiam noi că ceva se va petrece. Prea trecea tovară de armată către Prut. Ascultam mai mult la București, că rusește nu pricepeam prea bine. Când în seara aceia de 23 Iunie, ast'vară, numa ce auzim: „*Vă ordon să treceți Prutul*“. Apoi celealalte și *Proclamația* către Țară a Generalului.

Ce-a fost atunci în sufletul nostru nu-ți poți închipui Părinte. Am început să plângem toți de bucurie și după ce am astupat bine ferestrele, am scos din ladă icoanele, am aprins candela, am îngenunchiat toți și ne-am rugat ca Dumnezeu să-i aducă mai de grabă.

Și din gură'n gură, toată lumea șoptea mânezi pe uliță că... vin Românii, ... vin Românii ... vin ai noștrii ... ? De unde se auzise, nuștiu.

Când au intrat în sat, i-am primit cu flori, am întins prasnici mare de s'au ospătat soldații și nărodul tot, am scos praporii, am tras iar clopotele de bucurie, ca după vremuri de isbeliște.

Dar părintele nu era, săracul!

— Au venit Românii moșule, și-acum sunt departe peste Nistru.

— Bine, că i-o adus Dumnezeu, că altfel . . . !, Doamne, Doamne, ce prăpăd ar fi fost.

— Dar prezidatele acela rău și golanii cari s'au făcut coadă de topor și v'au împilat, unde sunt?

Or fugit cu rușii și cu jădovii, bată-i puterea lui Dumnezeu, că nu-i mai rău când al tău te vinde și se bagă slugă la păgân.

Ehei, . . . da, copilul nu-l mai văd părinte. Imi spune cugetul meu că l'or ucis. Și nici Părintele nu mai trăește. A fost om tare de treabă și-l plânge nărodul tot, dar ce să facem.

Ni-i jale de mătușca că a rămas cu 4 prunci.

— Greu taică.

— Greu părinte, tare greu, dar barem de-amu s'a mântuit cu bolșevicii aiștea blăstămați. Nici pământul să nu-i primească.

Un lătrat de câine ne vesti că cineva a intrat în curte.

Era Ion șoferul, care-mi amintea că trebuie să plecăm mai departe.

Pr. D. V. Anuțoiu

Două cazuri de justiție divină.

— Un oarecare Samuel Whitaker din Los Angeles a fost condamnat la muncă silnică pe viață pentru că își ucisese soția. Așteptându-și sentința definitivă, condamnatul a ridicat brațele spre cer, exclamând: „Dacă sunt cu adevărat vinovat de crima aceasta, să dea Dumnezeu să mor mai înainte de a păși pragul celulei“.

Recondus apoi la închisoarea din San Quentin, Whitaker a avut, în momentul când cobora din dubă, o criză de cord și a căzut mort pe loc.

— La Birmingham (Alabama) un anume Walter George a fost acuzat că ar fi ucis un negru bătrân. Acuzatul n'a așteptat să vină poliția și s'a făcut nevăzut. „Dacă fiul meu a ucis, să dea Dumnezeu să nu mai apuc eu ziua de mâine!“, s'a jurat mama lui Walter George. A doua zi bătrâna a fost găsită moartă. Walter, arestat, și-a mărturisit crima.

INTĂRIRE.

Te-avântă suflete
Spre Ceriuri ia-ți zborul
De unde ne vine
La toți ajutorul.

Plutește de-asupra
Nălțimilor zării,
Mizeria lumii
Tu dă-o uitării.

Apucă putere
Și iar te 'ntărește
Din mila Celuia
Ce tot stăpânește.

În lumea cerească
Așteaptă, așteaptă
Cu 'ncredere sfântă
Răsplată cea dreaptă!

O, nu! Nu se poate
Un neam să tot plângă
În jertfă curată
Ș'apoi să se stângă.

Biserica doară
Așa ne și 'nvață:
Prin moarte ajungem
La nouă viață.

Din cartea: „Poezii“, 1920.

G. B.

„O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Dumnezeu și pe care o arăși celor ce nădăjduesc în Tine, în fața oamenilor. Tu îi acoperi cu acoperământul feței Tale, împotriva vicleniei omenești și îi ascunzi, ca în colibă, ocrotindu-i de gâlceava limbilor.“ (Psalm XXXI, 20—21.)

*

„Părinți, nu vă urgisiți pe fiii voștrii într-o mânie, ci îi creșteți pe ei într-o învățătură și certarea lui Dumnezeu.“ (Efeseni VI, 4.)

*

„Dacă oamenii sunt nefericiți, vinovați sunt ei înșiși, căci Dumnezeu a făcut pe toți oamenii să fie fericiți și nu nefericiți. Dumnezeu s'a purtat cu noi ca un tată bun. După mila Sa ne-a dat tot ce ne poate duce la adevăratul nostru bine. Și dacă totuși viața ni se pare grea, ca un drum neled fără scop, ca o masă bogată pentru oaspeți străini, e, că n'o întrebăm cum se cuvine.“ (Epictet.)

Reînvierea vieții monahale în Banat.

Situația vieții monahale în Banat și în general în întregul Ardeal, așa cum se prezintă azi, este a doua situației de dinaintea unei minuni.

— Neîncrederea și miru' lumii mirenești, care privește la zidurile pipernicite și învechite ale Mănăstirilor ca la niște morminte în care intră omul fără a explica nimănui acest gest; privațiunea ce și-o impune monahul „ca și când ar fi omorât pe cineva“, pe de-o parte; rezerva multor persoane clericale, de altă parte, la taina de sfînx a acestui chip ce îndrăznește să se infiripe din nou pe aceste meleaguri; șoaptele întrebătoare sau lămuritoare și mai ales atitudinea cobitoare a ciocilor „blajeni“, cari se chinuie să ascundă orice putere de viață a grăuntelui credinții noastre ortodoxe, peste care ei au aruncat atâte brazde de suferință; — tot acest freamăt de șoapte, asemănător zornăitului greu de chei la ușa unui mormânt de răspunsuri a căror înviere se așteaptă, pregătesc timpurilor de față înfățișarea sărbătorească a minunii ce este pe cale de a se săvârși.

Și minunată privesc:

În Ardealul întunecat de nouă atâtea nedrepte încălcări și silnice iobăgii, la Mănăstirea dela Sâmbăta de sus, un lerar, aprinde candela credinței la icoana Invierii duhovnicești a fiilor săi din aceste timpuri și brazdele de lumină, pârguesc orizontul nădejdi în Hristos a unui popor încercat. Ca prin farmec răsar scântele harului din vechile vetre de credință strămoșească și s'aprend făclii ce înveselesc ferestrele ca ochii ale smeritelor noastre mănăstiri.

Vedenia nu-i vis; ci curată realitate: viața monahală în părțile noastre își leagă firul existenței sale, rupt de zelul fanatic al uniaților vânzători și renegați și de neprielnicele timpuri create de ei.

Străvechile altare mărturisitoare ale dreptei credințe, păstrează în înfățișarea zidurilor lor încremenite, chipul evlaviei sănătoase și nerătăcitoare, ce a pulsat acum aproape două sute de ani în lăuntrul lor, și care acum se 'nalță înviind.

Să cerceteze oricine numai câteva din aceste așezări smerite și se va convinge de adevăr.

Bodrogul, stâncă de granit a credinței bănățene care cu Mănăstirea — azi biserică parohială — Lipovei au cântărit cu grămezi de ani, în balanța dreptei credințe, sufletele neaoșilor români, măcar că în coastă le ședea îmbietoare propaganda catolică dela Maria-Radna; reînviată azi M-tirea Hodoș-Bodrog prin stăruința căpeteniei bisericești dela Arad, P. S. Andrei, cu pictura zidurilor ei, cu școala de sculptură și râvna ostentitorilor de acolo, pregătesc zări luminoase hulitei noastre ortodoxii.

Sâraca, vatră umilită din cauza pizmei confesionale și naționale, reluată dela sârbi printr'o minune se ridică acum prim grija P. S. Vasile al Timișoarei, care a adus aci un ucenic „paisian” din Mănăstirea Secu și de doi ani încoace minunea învierii acestui Lăcaș, a îmbujorat obrații ofiliți ai feței sale ce era să se stingă.

Pictura zidurilor ei, care dela renovare are o vechime de 200 de ani și totuși se menține ca nouă, va fi în viitorul apropiat centrul preocupărilor de artă și pictură bisericească, ce se impune ca o primă necesitate pentru îmbiserizarea și ortodoxizarea iconografiei bisericești a întregului Banat, năpădit în ultimul timp de cele mai străine importatii în această privință.

De prezent cei doi călugări moldoveni, rupți de bună voie, din stâna paisianismului intransigent și cărturăresc, cari se găsesc aci, înclășați într'o muncă de titan și o răbdare ce face cinste tagmei, zi de zi desemnează aspectul ei extern în razele rugăciunilor lor sfinte ce le îmbină cu neobosite munci în aurora învierii vieții monahale și aci.

Clopot de argint cu răsunet în fundul văilor Godinovei dela Vasiova, se înfiripează *Mănăstirea sf. Ilie dela Izvor*, topind în cristalinul credinței lacrima dragostei de Hristos și omenire, pentru care pornesc cernitele maici ca „purtătoare de mir” să umple de rugăciune și muncă ordonată frumoasa clădire mănăstirească ce s'a durat în ultimii ani aci. Stațiune misionară cu un rol duhovnicesc nebănuît, pentru această regiune, și cu un răsunet moral și religios, precumpănitor, în sufletele populației împrejmuitoare, Mănăstirea de maice, condusă de o stareță cultă, pregătită în școala monahismului moldovean, proiectează în viitorul Bisericii noastre razele învierii monahismului luminat, păzitor al fecioriei religioase și morale a spiritului bisericesc în Banat.

Convingă-se ceata necredincioșilor privind actualitatea și să se mire de rezultatul practic al înfiripării acestei vieți aci. Biserica păzită cu sfințenie în cea mai exemplară curățenie, va trezi în suflete curățenia inimii, și pentru grija sf. altare ale bisericilor noastre sătești va trezi mult mai multă râvnă.

Atelierul de covoare, unde rugătoare împletesc taina rugăciunii în împletirea frumoaselor covoare, ce îmboldesc industria casnică a țărancelor noastre și dau modele curat românești, este încă o cucerire a timpului de față, care este atâta de depărtat de creația originală a sufletului românesc.

Și câte raze de binefacere spirituală și gospodărească nu va izvorî această așezare, scrisul nostru nu caută a le cuprinde, mulțumindu-ne doar a remarca și cu aceasta, faptul real doveditor al unei vieți monahale reînviată.

Și n'am numărat toate luminițele:

În preajma izvorului cald dela Românești (Făget) stărue manifestarea dorului de viață monahală în bisericuța mănăstirească închinată sf. Prooroc Ilie, și a fost de-ajuns ca să se înfiripe aci această bisericuță, ca și aici chipul Ingerului în trup să se arate

pentru a împlini dorul duhovnicesc al credincioșilor din jur. Aicia uniți nu sunt; biserița nu i-a îngăduit și mila lui Dumnezeu va face ca acest loc să fie, de aci înainte, loc de cultură religios-morală prin înmușirea obștei ce se impune, despre posibilitățile cărei realizări în viitor, vorbește locul, mijloacele și mai ales credința noastră. — Intemeetorul ei, regretatul patriarh Miron va avea locul de pomenire și la noi unde a păstrat mai întâiu.

Și pe munte la 1800 m. înălțime stăruie lumina Mănăstirii „Muntele mic“, aprinsă de râvna creștinească a Dir. Uzinelor Timișoara, iar colo la Orșova în Valea Mracunei, Mănăstirea cu același nume, care acum o sută de ani a fost cea mai vie vatră monahală din acele părți. Azi biserița scoasă din mălăcin și din ghiara vremii, care i-a ros zidurile stă renovată „în roșu“ și așteaptă mâinile cari s'o înmbrace în cuvenita haină a strălucirii vieții mănăstirești, — și suntem fericiți a anunța că pentru realizările ce se proiectează în anul ce vine, așteptarea biseriței nu este în zadar.

Prea Sfințitul Episcop Veniamin Nistor, fiu al Ardealului și „înger“ al bisericii curat ortodoxe în aceste părți este împlinitorul nădejdi învierii nu numai a acestei mănăstiri, ci al duhului monahal luminat pe întregul cuprins al acestei sf. Eparhii, în țesătura razelor, căruia, se va coase motiv lângă motiv, lucrarea harului sf. Duh prin vrednicele mâini ale ierarhului nostru.

Așa însemnăm la sfârșitul acestui an 1941, momentul reînvierii vieții călugărești pentru a mângâia inimile celorce iubesc bunăcuviința și ortodoxia Casei Domnului, având puternice motive a nu ne îndoi de realizarea măreță ce o așteptăm în apropiatul viitor dela micile noastre așezări mănăstirești, cari, în *smerenia* lor fac mult mai mult, decât trâmboșata trufie a „celor mai catolici decât Papa“ cari ignorează principiul fundamental al vieții creștine și monahale: **Smerenia**.

Și credem, întemeindu-ne pe cuvintele sfintei Scripturi ce zice: „Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har“, că bunul Dumnezeu ne îmbeie acest har astăzi, când, — reînviat în sufletele smeriților, reîntegrat de râvna ortodoxă a ierarhilor, — chipul îngerului în trup, legând veacul de acum, cu acel al intransigenței de aur al curatei ortodoxii, inspirată și întreținută de viața monahală, — proorocește astăzi, ca oarecând proorocul spre oasele risipite pe câmpia desnădejdi, zicând: „fiul omului proorocește spre oasele acestea și să le zică lor: „oase uscate, ascultați cuvântul Domnului. Acestea zice Domnul Dumnezeu oaselor acestora: iată eu voi aduce întru voi duh de viață și voi da peste voi vine și voi pune peste voi carne și voi întinde peste voi piele și voi da întru voi **duhul meu** și veți învia și veți cunoaște că Eu sunt Domnul, grăit-am și voi face, zice Domnul“. (Iezechiel cap. 87.)

Și minunea se împlinește ca o încredințare a învierii celei de obște a vieții veacului ce va să fie. **Amin**.

Ieromonah Iustinian Dales

Oh! omule... de faci rău, te ajunge pedeapsa lui Dumnezeu.

— Istorieară adevărată. —

Într'un sat, din mândrul nostru Banat, trăiau acum vr'o 40 de ani două familii cinstite și înstărite bine. Aveau în sat căși frumoase de cărămidă arsă, grajduri și alte acareturi economice, iar în țarină afară aveau sălașe cu vite de tot felul, bine îngrijite, țăsălate și grase, de drag să cauți la ele.

Pe unul din acești harnici gospodari îl chema: Serafin Trifulescu și locuia din sus de biserică a treia casă. Pe celălalt îl chema: Aron Cerna și ședea la crucea din mijlocul satului.

Amândoi acești gospodari aveau doi feciori ca doi brazi; veniseră dela armată și acum voiau să se căsătorească. Amândoi iubeau cu înfocare pe Anica Bujoreanu, o fată frumoasă ca o zână din povești, care avea pe lângă frumsețe și o zestre destul de mare, ca nici o altă fată din sat.

Cei doi juni, prietenii până acum, ajunseră doi dușmani periculoși, gata de ceartă, gata de luptă. Anica nu se feria de ei, îi era drag și de unul ca și de celălalt, căci erau amândoi frumoși, de omenie, erau cântăreți la biserică și cu vază în comună și din familii cinstite.

Dar Anica nu se putea împărți în două, trebuia pe unul din ei să l dea la o parte.

Și cununa fericirii căzu pe capul lui Ionel, fiul lui Serafin Trifulescu. Făcură formalitățile de lpsă și în Dumineca lăsatului de carne primiră taina nunții în biserică mare din sat. Bucuria lor fu foarte mare; asemenea și sătenii se veseliră împărătește.

Anica cu toată zestrea ei veni ca noră în casa lui Serafin și fericirea coborî pacinică în casa lor. La nunta lor fu invitat și rivalul său Nică Cerna, în sufletul cărui încolți un pic de răzbunare, care se mai potolise gândindu-se la cuvintele frumoase ale preotului pe cari le spusese în biserică cu ocazia cununiei.

Dar diavolul, acest mare dușman al omului, se cuibări în inima acestei familii și nu le dădu pace până nu eși el învingător. Aron nu se putea împăca cu gândul, ca Anica să fie soția lui Ionel și nu a fiului său.

Era postul sfintelor Paști când oamenii își mai aduceau aminte și de curățirea sufletului.

Familia Trifuleștilor postiră, se spovediră toți din casă și se cuminecară ca niște creștini adevărați, dimpreună cu majoritatea locuitorilor din comună, numai familia Cerna nici nu vru să știe de învățăturile sfintei Biserici, parcă erau păgâni.

În noaptea de Vinerea patimilor toată lumea era la biserică, numai familia Cerna lipsea dela sfânta slujbă.

În noaptea aceea chiar, se tăiară din pruniștea lui Serafin Trifulescu tocmai 20 de pruni din cei mai frumoși și încărcăți cu prune bistrite mărișoare cât jumătate de bob de mazăre. Paștile fură anul acela târziu la începutul lui Mai și prunii erau de 10 ani, cum sunt mai buni de rod, erau supra încărcăți de roade, erau ca „Lubariul” cel mai minunat. Dimineața se lăți vestea în sat, că astă noapte niște oameni ticăloși au tălat 20 de pomi din moșia Trifuleștilor, ca să-și răsbune asupra acestei familii cinstite.

Toată lumea credea și arăta chiar cu degetul familia Cerna că numai ea putuse face așa o fărădelege. Toată lumea așa credea și așa și era. Bietul Serafin cu toți ai săi nu apelară la ajutorul jandarmilor, ci rugară pe bunul Dumnezeu, ca el singur să descopere pe făptuitor și să-l arăte lumii. Se duse apoi cu carul și cu fiul său la prunii tăiați, puseră patru pomi în car, și-l aduseră la poarta sfintei biserici, doi de o parte a porții și doi de cealaltă parte în picioare, ca venind lumea la biserică la sfintele sărbători ale învierii să-i vadă și să blasteme pe făcătorii de rele.

Așa se și întâmplă.

Toată lumea care veni la biserică și văzu prunii tăiați ziceau: „Doamne batei-i și arată pe acești oameni ticăloși, cari au avut inimă de câni și nu de creștini”. Prunii au rămas la biserică până trecură sărbătorile învierii.

Iar familia Trifuleștilor dimpreună cu preotul satului mijlociră la cei mai mari să se afurisească pe făcătorul de rele în biserică în ziua întâia și a doua de paști.

Familia Cerna, care se simția cu musca pe căciulă la începerea afuriseniei eșiră din biserică ca opăriți, și se duseră acasă și nime nu i-a mai văzut la biserică ori la joc, până la Dumineca Tomii, când era și rugă (nedee) în sat.

În tot decursul cetirei afuriseniei poporul adunat în biserică striga cu mâinile ridicate în sus:

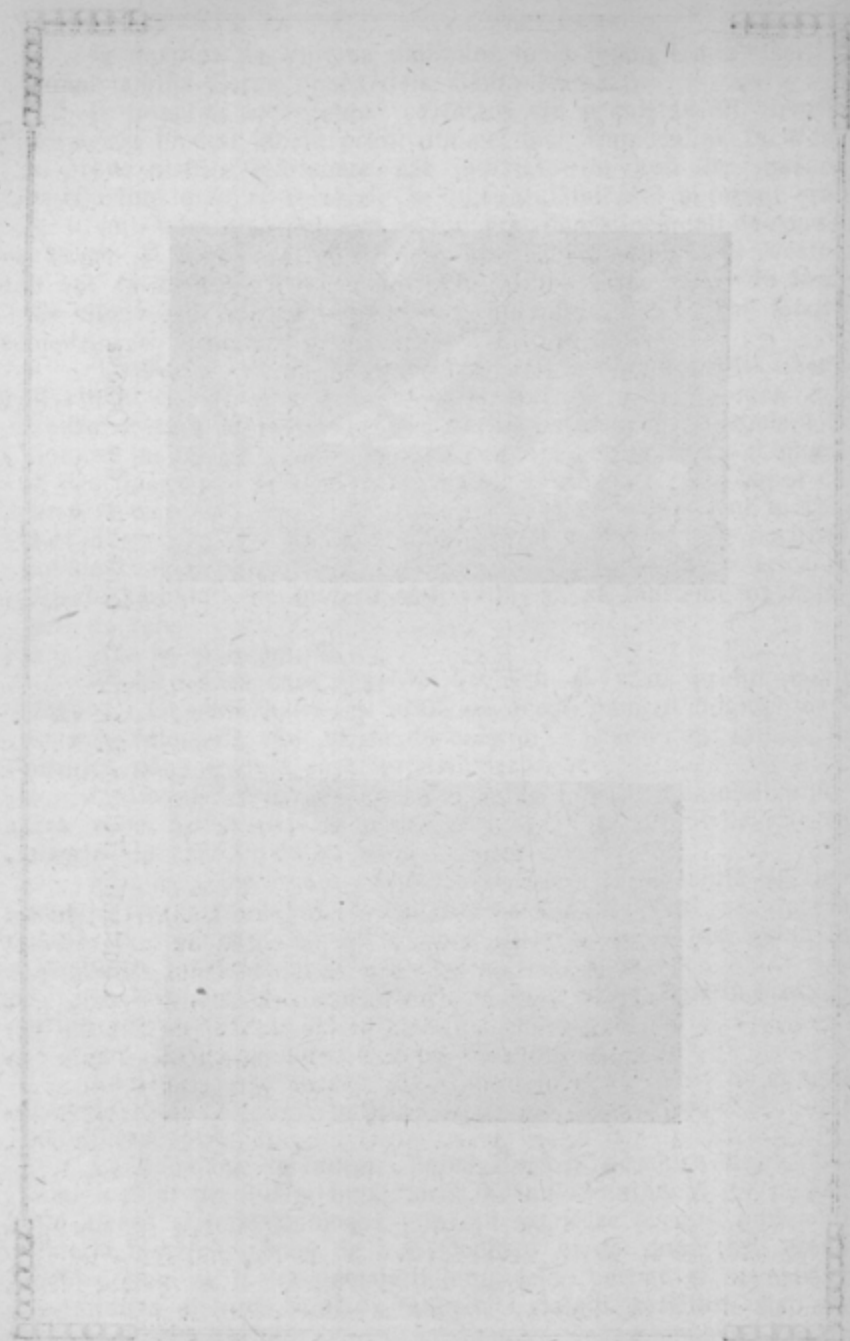
— „Să-i bată Dumnezeu și să-i descopere“!

La Dumineca Tomii toată lumea era în ferbere. Se pregăteau de joc: muzicele cântau de răsunau văile și pădurile cari încunjurau satul.

La două ore se începu hora. Hora o deschise după obiceiul locului preotul și învățătorul, având în mijlocul lor pe cea mai aleasă și mai frumoasă fată din sat, care avea și puneă în visteria bisericii o sută de Lei. Ocoleau ei de două ori arena jocului, apoi se înșirau ceialalți juni, fete, bărbați și neveste și se întindea o horă fără de sfârșit. Ceialalți privitori stau în mijloc și admirau chipurile și costumele noastre mândre românești fără de păreche.

Constantin Telșan și soția sa Elisaveta, din Orșova

Toată lumea se veselia, se bucura de măreția zilei, mai ales că era o zi frumoasă cu soare cald și înădușitor ce prevestea parcă o furtună mocnită undeva în culele pământului, numai familia Cerna se părea ofilită și abătută, nu jucau nici care, nu vorbeau cu nimeni, tristețea era întipărită pe fețele lor, în colțul gurii lor nici un zâmbet nu înflorește, aveau fața pământie, parcă acum au fost scoși din mormânt.

Pela orele 4 însă din partea din spre apus se ridică pe cer un punct mare negru, care din ce în ce luă forme tot mai mari, până când cerul întreg se acoperi cu nori negri zdrențuiți. Un vânticel cald se porni de prin văi și începu a răscoli paiele și pulberea de pe ulițele vesele ale satului. Se prevestea o furtună apropiată cu fulgere și tunete, ca în toial verii. Jocul însă nu se opri, căci ziceau oamenii: casa națională e aci, când pornește ploaia avem unde ne adăposti. Ploaia nu porni, în schimb fulgerile și trăsnetele se întetiră. Gândeai că e sfârșitul lumii.

Deodată o detunătură se auzi „în urma unui fulger șerpuitor și scurt“, care îngheță inimile tuturor. Când se trezi lumea din această detunătură puternică și privi spre dealul din față, văzu cu groază că tunetul lovise un sălaș, care și luă foc îndată și ardea cu vâlvătăi până la cer.

Cine 'l putea oare stinge? Că, una era departe până acolo și alta, că focul iscat din trăsnet după credința poporului nu se mai poate stinge. Lumea privea cu mare atenție spre foc ca se deslușească a cui o fi sălașul ce arde. Și eși la iveală, că sălașul era chiar a lui Aron Cerna. Veni și el bietul Cerna și recunoscu că sălașul care acum ardea și se năruia al său era.

Începu a plânge și a se tângui cu hohote și urlete ca de lup. Toată lumea se strânse în jurul său. El se sui atunci pe un scaun și începu a striga:

— Oameni buni! Mă cunoașteți cine sânt? sânt un păcătos ordinar, un nemernic și un prăpădit și nu merit să mai văd fața lui Dumnezeu. Oameni buni! eu am tăiat prunii lui Serafin Trifulescu, ca să mă răzbun și acum Dumnezeu m'a pedepsit, căci vedeți cum îmi arde sălașul, vitele și tot avutul meu. Oh! păcătosul de mine, și 'și da cu pumnii peste cap, peste piept, urla ca un smintit. Oameni buni, luați fiecare câte un par și spargeți-mi capul că alta nu merit, și urla și zbiera și se bătea cu pumnii până căzu de pe scaun folomoc la pământ și era ca mort.

Îl luară ai săi, îl puseră pe o loitră și 'l duseră acasă, îl puseră în pat, de unde nu se sculă șase săptămâni.

Îl se făcură slujbe de 7 preoți în șir, i se făcu sf. maslu; la șase săptămâni abia se ridică din pat, dar nu mai era omul cel dintâi, trupul i se smintise; dar și sufletul i se stricase, făcea numai umbră pământului și nu mai era capabil de nici o faptă bună. Era numai o greutate pe capul familiei și un nenorocit fără păreche.

Vedeți oameni buni și înțelegeți de aici, că Dumnezeu e bun, El răsplătește fiecăruia după faptele sale, celui bun cu bine, iar celui rău după cum face, după cum merită. Nu vă răzbunați înșivă, oameni buni, răzbunarea este a Domnului și nu a noastră.

Vă feriți de rele, ca să nu vă ajungă pedeapsa lui Dumnezeu de care nu puteți scăpa. Diavolul în multe feluri amăgește pe om ca să cadă în cursele lui, în mrejele lui, în păcate, dar tu omule, roagă-te lui Dumnezeu să trimită îngerii săi să te păzească de ispitele diavolului, mergi regulat la sf. biserică, păzește învățăturile ei, ascultă sfaturile bune ale preoților, ca după moarte să ajungi cu îngerii în rai, iar nu cu diavolii în focul veșnic al gheenei, de care să te ferească Dumnezeu, dar te ferește și tu, omule.

Valeadieni, în ziua sf. Martir Ștefan.

George Cătană

inv. penz.

Doi creștini buni.

Doi creștini cari prin munca lor s'au ridicat, dela starea de modestie la o situație bună: Constantin Tăișan și soția sa Elisaveta născ. Ungurean, din Orșova.

Am aflat de bine să le publicăm clișeele în Calendarul Românului atât pentru mângâierea alor doi buni creștini, cari au donat o parte din averea lor sfintei biserici din Orșova, cât și pentru ca să fie pildă altora...

Di Constantin Tăișan, care la vârsta de 20 ani era marinar, iar peste alți câțiva ani ajunge căpitan de vapor, a văzut multe în viața sa de 82 de ani. A călătorit mult, a cunoscut locuri și oameni; a adunat și avere, a crescut doi copii. Grijă lui însă, la amurgul vieții, se întoarce spre suflet, spre Dumnezeu. Mângâierea n'a găsit-o în cunoaștere de lume, de oameni; nici în avere, dar nici copiii nu sunt în stare să-i mulțumească deplin...

Iată, Constantin Tăișan, împreună sfătuindu-se cu soția sa Elisaveta, cu care a împărțit bucuriile și durerile vieții, au ajuns la o creștinească înțelegere, anume, s'au hotărât să doneze și au și donat bisericii noastre din Orșova, suma de 60.000 Lei.

Toate sunt de cât fumul mai înșelătoare... toate sunt trecătoare. Și viața și averea. Singură fapta bună rămâne!

Fapta bunului creștin Constantin Tăișan este înscrisă în cer, ea rămâne în veac.

N. C.

Tara și credința în Dumnezeu.

Taică părinte! . . . taică părinte, am primit scrisoare dela Ion, de pe front și dac'ai vrea Sfinția ta să mi-o citești, mare bunătate ți-ai face!

Si cum Ileana lui Ion Ursu era tare nerăbdătoare să afle vești dela Ion al ei, părintele nu a așteptat prea multă rugăminte. Mai întâi de toate trebuie să aflați, că Ion Ursu era un gospodă de ispravă în satul lui, om harnic și cinstit. Are vite și cuprins, cari îi sunt dragi ca ochii din cap. Acest lucru îl știe Ileana, de aceea grija ei deosebită ca în lipsa bărbatului să le păstreze precum i le-a dat în seamă. Că Ion a dus o viață trudnică. Am muncit din greu și Dumnezeu le-a binecuvântat strădania. Moștenire dela părinți n'au prea avut; un jugher de pământ, o vacă, un cal, câteva oi și-atâta tot. Prin muncă și cinste, prin chibzuială și înțelegere între ei, s'au învrednicit însă și au înmulțit darul.

Îi e greu unei femei singure în treburile gospodăriei. Ileana cade în fiecare seară în genunchi înaintea icoanelor, rugându-se cu lacrimi pentru împăcarea năroadelor, pentru izbăvirea Țării și să i se întoarcă bărbatul sănătos acasă . . . !

Ion e însă om al datoriei, atât la el acasă cât și față de țară. Când a plecat la război și-a rotit privirea asupra bătăturei și îmbrățișându-și copiii și nevasta, i-a zis:

— Ai grijă de copii și de casă, și-a potrivit apoi sumanul de pe un umăr pe altul ca un om pregătit pentru călătorie lungă și închinându-se, s'a pierdut în mulțimea celorlalți oameni chemați la datorie.

Când a primit scrisoarea a alergat la părintele.

— Auzi Ileană ce scrie Ion?

Spune că-i viu și sănătos și o duce bine, că s'a învățat cu războiul, cu „noul material“, — „cu ouăle dela cloșcă din văzduh“ — și mai departe după ce întreabă de copii înșirase niște cântece de pe front. Unul începe așa:

„Foae verde de secară,
S'a făcut veste'n țară
C'o să fie război iară . . .

Mai spunea că acum au ajuns departe, până la Marea de Azov, că au trecut munții și că:

„pentru sfânta libertate
vom lupta până la moarte“ . . . ,

și că urmăresc pe bolșevic ca să ducă lumina lui Hristos la lumea de pe acolo.

Cu ochii neclintii a ascultat Ileana citirea și apoi cu o prefăcută amărăciune, îndrăzni către preot.

— Lui Ion' i-arde de cântec și ștergându-și ochii cu năframa, sărutând dreapta părintelui, strânse scrisoarea la piept și plecă mulțumită... că Ion e „viu și sănătos“.

De muncă nu se speria Ileana; căpătase și ceva ajutoare, iar mai pe iarnă când a venit pretorele, primarul și notarul să împartă ajutoare la femeile mobilizaților, Ileana n'a vrut să mai primească și a zis:

— Mulțumim frumos domnule; dați altora că sunt mai sărace ca mine, eu slavă Domnului mai am pe lângă casă ce-mi trebuie.

Au plăcut mult vorbele Ileanei și mândria ei de gospodină înțelegătoare față de durerile și nevoile altora mai în lipsă ca ea.

Nici Ion n'a întârziat să-i răspundă la scrisoare „că bine a făcut“.

Căci Ion era omul întreg, omul datoriei. Om de credință pentru femeia și copiii lui, pentru cuprinsul și agonisita lui, mușcase pământul luptând pentru legea strămoșească, pentru Țara și Regele său.

Venit la regiment chiar dela începutul operațiilor a și intrat în fâgașul vieții ostășești. Ostaș român, așa cum trebuie, cum vrea Țara și credința pentru Neamul și drapelul sub care a slujit de acum 12 ani.

Doamne, multe s'au mai schimbat de atunci! Parcă fusese-eri când s'a despărțit de camarazi la liberare, pornind fiecare pe drumul vieții, dornici a-și croi fiecare un rost în viață.

Sufletul lui de bun creștin și bun român, credincios Țării și lui Dumnezeu, se ridică acum cu toată puterea, peste orice alte griji și îndatoriri ce nu făceau parte din lumea lui de ostaș. Când a intrat în foc la 22 lunie noaptea, și-a adus aminte fără să vrea că deasupra pragului la biserica lui din sat, preotul cânta dela masa sfântului Prestol:

„Toată grija cea lumească, acum să o lepădăm“.

Așa și el acum, în locul cântecului sfânt și târăgănat al cantorului care-l mângăia, îi pătrundea în suflet cântecul Patriei. Voința și credința lui erau nestrămutate și în urechi îi răsunau versurile cântate de camarazi:

„Țara mea și Leana mea
Pe amândouă le iubesc“!

Acesta era soldatul Ion Ursu.

Da, scrisoarea acestui vrednic ostaș este scrisoarea sufletului tuturor celor ce își sacrifică viața pentru noi. Este în ea graiul Țării ce va să vie, e zângănitul de arme al strămoșilor și porunca părinților noștri.

Totdeauna a fost așa. Istoria neamului nostru e scrisă cu litere de sânge.

Strămoșii noștri s'au învrednicit de și-au apărat pământul cu ajutor de sus, dela Dumnezeu, prin *credința*, răbdarea, încrederea în biruința și dreptatea lor. Ingenunchiau pe câmp de bătălie și Milostivul le-a ajutat să-și apere „*sărăcia și nevoile și neamul*”.

Dacă soarta ne-a hărăzit viețuirea într'un pământ rodnic, așezat în calea răutăților, calea râvnirii atâtor neamuri arse de dorința cutropirilor, nici bunătatea de Sus n'a întârziat să se reverse. Ne-a dăruit credința, izvor de întărire în necazuri și nevoi, cu ajutorul căreia am înfruntat toate primejdiile și suferințele veacurilor. Trecutul nostru glorios ne stă mărturie vie și nedesmințită în această privință.

În fruntea trupelor a străjuit totdeauna crucea. *Crucea și spada s'au înfrățit când a fost vorba să fim călcați*. Pentru că Biserica s'a confundat totdeauna cu Patria. Cine a zis „*bun creștin*”, a zis „*bun român*”. „*Războele se câștigă prin tăria credinței*”.

Mi-aduc aminte de vorbele spuse de învățătorul meu dela școala primară.

Noi copiii ne jucam de-a războiul, — *de-a românul și ungurul*. Bunul nostru învățător ne spunea :

— „Mă băeți, frumoase sunt jocurile voastre, dar să știți dela mine că un război, atunci când veți fi voi chemați să-l faceți, nu se câștigă numai cu armele. Fie ele cât de minunate. Un război se câștigă mai ales prin tăria sufletească a soldatului, prin credința lui”.

Priveam drept în ochii lui și încercam să prindem tâlcul acestor cuvinte.

Astăzi după douăzeci de ani de atunci, când suntem chemați să înălțăm zăgazuri la marginile Țării, când trebuie să întărim stăvilare de suflete și să curățim sfânta cruce a Domnului de bălăriile roșii ale păgânilor fără Dumnezeu, fără țară și fără cămin, îmi dau bine seama cât de mari adevăruri ne spunea dascălul nostru.

Hotărât lucru: credința e tăria sufletului omenesc! Biruința în viață, în toate încercările și greutățile ei, se capătă numai prin credință. Ea ne dă fiecareia dintre noi puterea împlinirii datoriei, curajul nesdruncinat și nădejdea în izbândă.

Prăbușirea unui neam începe cu slăbirea credinței lui, care târăște după ea toate celelalte poveri de păcate.

Ion, bărbatul iubit al Ilenei, ca și toți de seama lui, au înțeles că pe trupul țării se văd semnele biruinței prin credință a strămoșilor. Cetățile sufletului românesc, bisericile și mănăstirile noastre sunt marturiile dăinuirii noastre pe acest pământ, al nostru și numai al nostru.

Toate ne spun — „*râul și ramul*“ după vorba cronicarului, isvoarele și văile, dealurile și tot cuprinsul — ne spun că noi aici ne-am născut, aici am crescut și aici murim. Și după vorba cântecului școlăresc.

„Murim mai bine'n luptă cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost'pământ!!!.

Sub oblăduirea părintească a *Prea Sfințitului nostru Vlădieă Veniamin*, care în pragul păstoririi sale, din porunca Patriei, a luat cârja și a plecat la sfânta misiune, am călărit de curând prin târguri și sate pământul scump al Basarabiei și Transnistriei spre a duce cuvânt de îmbărbătare moldovenilor noștri de pe acele meleaguri și a încuraja pe ostașii noștri ce mărșăluiesc drumul spre front, glonț și sânge! — pretutindeni am întâlnit aceleași vechi așezări, aceleași pravoslavnică credință, același grai al pământului, care la fiecare răscruce, la fiecare izvor, ne șoptea, că suntem acasă la noi.

Prin viroage, prin margine de drumuri la umbră și foșnet de păduri voevodale, unde am întâlnit la straja căștilor îngăurite de schije dușmane, trupurile sfârtecate de gloanțe ce dormeau împăcate cu pământul și virtutea datoriei împlinite, trupuri și morminte nenumărate.

Când am văzut în ograda bisericii din *Corcmaz*, de pe limanul Nistrului, unde dorm zeci de ofițeri și ostași înfrățiți pentru vecinicie cu glia, m'am întrebat: „Doamne, Doamne ce este Patria mea?!“.

Patria? Iată, luați o mână de țărână cititori dragi. Nu e pământ dragii mei ci sunt oasele și carnea străbunilor noștri, cari au murit să ne dea nouă libertatea. Când întorcem primăvara brazda, întorcem fața către soare, trupurile mucenice ale lor, iar pâinea ce-o mâncăm e răsărită și odrăzlită din pulberea lor. Aceasta-i Patria noastră.

Aici am supt dela pieptul mamei întâele picături de lapte, aici ne-am bucurat ori am suferit și în pământul ei ne întorcem, ne adormind liniștiți pe căpătâiu, fie sfârtecați de glonț ca s'o apărăm.

Să nu uităm că multe din lăcașurile noastre sfinte sunt dovadă că ele au fost ridicate de voievozii noștri drept mulțumire lui Dumnezeu, pentru izbândă.

În sfintele lăcașuri se păstrează taina trecutului nostru sbuciumat. Prin ele se leagă trecutul cu viitorul. Legătura cea mai sfântă între Bucovina și Patrie, a fost totdeauna mormântul lui Ștefan Vodă dela Putna. Noi n'am uitat și nu uităm niciodată că sfântul trup al lui Mihai Vodă Viteazul, zace în câmpia dela Turda, iar tidva lui dela Mănăstirea Dealu a poruncit sufletului româ-

nesc cu glas și cu poruncă, că Ion al Ilenei și tot cugetul au datorința să străjuească pământul transilvan.

— Ne aflăm azi la o răscruce de vremuri în viața neamului. Ne aflăm în ceasuri de încercare când toți trebuie să ne ridicăm până la unul, cu aceeași veche a noastră credință, cu toată iubirea și cu toată simțirea.

Pe vânt și furtună, pe ger năprasnic și nămeți, eu mână înghețată pe mitralieră, Ion Ursu al Ilenei și toți ostașii noștri, ne apără libertatea și crucea, împlinind acolo marea și dumnezeiasca apostolie a Neamului și a noroadelor luptătoare pentru Dumnezeu.

Cei ce sunteți acasă luați aminte la cuvintele lui scrise pe dosarul scrisorii:

*„Când o fi să mă'ntorc Leană,
De copii și de ogoare,
Oi vedea cum ai luat seamă“!*

Să nu uităm dar:

Tara și credința!

Pr. D. V. ANUȚOIU

Cheltuieli păgubitoare.

(Beuturile alcoolice)

După o statistică fiscală în anul 1937 s'au băut în țara noastră 335 milioane litri vin, 50 milioane litri bere, 10 milioane țuică și 8 milioane sticle vin infundate, socotind vânzarea unui litru de vin numai cu 12 Lei, bere 16 Lei, țuica cu 30 Lei și vinul infundat cu 60 Lei, vedem că în total s'a cheltuit pentru otrăvirea cu alcool 5690 milioane Lei. Și, Doamne câți bani se vor fi risipit pe beuturile netaxate de fisc, numai pentru agonisirea de boli, ale trupului și minții: oftica, nebunia, crime, certuri, bătăi, procese etc. Și când te gândești că s'ar fi putut face cu acești bani 28 000 de case, socotind casa cu 200.000 Lei, ceea ce în 10 ani ar face 280.000 de case țărănești cu câte 3 camere, putând să adăpostească tot atâtea familii cu peste 1 milion suflete.

De aceea, iubite frate, nu da banii pe beătură, ci pe pâne, lapte zahăr, și alte lucruri trebuitoare. Ferește-te de beătură, căci după învățătură Sf. Ioan Gură de aur „beutura-i dela Dumnezeu, iar reaua ei întrebuințare este dela diavol“.

Un proverb spune, că „într'un păhar se înecă mai mulți, decât într'o mare“.

Lecuirea boalelor.

de: Pr. IOAN RACOVEANU-NERA

Cei dintâi oameni au dus o viață fără griji și suferințe, trăind astfel până în clipa când îndemnați de diavol au călcat porunca lui Dumnezeu. În urma acestei alunecări, oamenii au fost lăsați să-și câștige singuri cele trebuitoare vieții, muncind în spini și pălămidă și întru sudoarea frunții, cum spune Sfânta Scriptură.

Dar așa cum Dumnezeu s'a îngrijit ca pământul să rodească cele trebuitoare pentru hrană și îmbrăcăminte, tot așa a rânduit ca în felurimea florilor din livezi, în isvoarele pământului ori în gângăniile din iarbă să așeze puterea lecuitoare a boalelor cari se încuibază în corpul omului. Și treptat, treptat omul ajunge cu ajutorul lui Dumnezeu să le cunoască pe toate, folosindu-le pentru lecuirea boalelor lui.

Cei chemați să-și spună cuvântul la orice boală sunt fără îndoială medicii-doctorii, cari o viață întreagă învață cum să se războiască mai folositor cu suferințele din lume, dar atunci când doctorii sunt departe de cel bolnav e bine ca cei din jurul acestuia să știe cât de puțin, cum să-i vină în ajutor până la venirea medicului.

În alte țări ca Olanda, Elveția, Germania etc. aproape în fiecare casă se află câte o ladă prinsă în perete, pe etajerele căreia sunt așezate sticlutele cu leacuri, săculețe cu burueni, rădăcini și flori culese, toate pentru lecuirea boalelor de tot felul.

Nici țara noastră nu e mai pre jos în cunoașterea leacurilor, numai că pentru folosirea acestora e bine să avem o îndemânare.

Din colindarea noastră pe aproape întreg cuprinsul țării pentru îndrumarea culturală a sătenilor am ajuns, alături de medici, să câștigăm o adevărată practică în ceea ce privește lecuirea în casă a boalelor mai de seamă a oamenilor și animalelor.

Și pentru a veni în ajutorul tuturor credincioșilor și cetitorilor noștri în ceea ce privește cunoașterea și lecuirea boalelor lor, vom descrie boalele mai dese la om, arătând apoi și felul cum se pot vindeca cu leacuri dela farmacie, iar când aceasta nu e aproape, cu leacuri pregătite din buruenile și florile de câmp.

Boalele mai de seamă ale omului și vindecarea lor.

1. ANEMIA (lipsă de sânge). Anemicul are pielea palidă, fără culoare, gingiile și buzele sunt albe, amețeli, lipsă de poftă de mâncare. Toate aceste semne deschid drumul bolnavului spre o boală și mai grea: otitica.

Se trimite bolnavul la aer, la munte. Se vor face plimbări la soare, hrană bună, lapte, ouă, linte, spanac. Se va consuma și carne crudă măcinată. Ca siropuri se recomandă iodo- tonic și ioduri de fier, iar ca ceaiuri: cimbru, coajă de salcă și rosmarin.

2. ARSURILE provenite din cauza focului ori a razelor solare cauzează corpului omenesc dureri îngrozitoare. Arsurile sunt mai grele ori mai ușoare după cum s'au întâmplat, din apă fiartă ori din metale înfierbântate. În orice caz vom încerca să vindecăm corpul astfel:

Vom unge rana cu apă de var amestecată cu untdelemn, cu glicerină. Se mai poate obloji rana cu cârpe înmuiate în apă de plumb.

Dacă bolnavul are răceli, îl încălzim cu ceaiu de tei.

3. APRINDEREA DE PLĂMÂNI este una din boalele cele mai primejdioase pentru om. Această boală începe cu dureri de cap, nesomn, și cu un junghiu lung în dreptul țafei. Se pornește o tasă seacă, apoi un scuipat maginiu ca zeama de prune. Se fac beșicuțe la buze, obrazii se îmbujorează, limba se usucă.

Bolnavul se așează într-o cameră caldută ridicat pe perne. Ca hrană i se va da lapte, iaurt, ouă, cafea, zeamă de carne, vin vechiu (vermuth) cât se poate mai multe mâncări zemoase ca să spele otrăvurile.

Medicii fac injecții cu morfină și prescriu digitală. Se mai dau bolnavului beuturi întăritoare (vin) și sirop de coji de portocală.

La această boală ajută mult ceaiul preparat din rădăcină de amăreală și anghelică.

4. ASTMA este boala lipsei de aer sau a respirației grele și de care suferă mai cu seamă bărbații. Atacul de astmă vine peste noapte când te trezești din somn apăsător pe piept ca de o piatră de moară. Încerci să tragi aer și nu izbutești, atunci deschizi geamul crezând că poate n'ai aer suficient în cameră, dar nici cel de afară nu intră în plămâni decât foarte cu greu.

Bolnavul se ține pe spate cu capul ridicat într-o cameră bine aerisită și i se dă să fumeze țigări de *ciumăfaie*, *mă-sălarică*, *câneapă de India*, se va aprinde *hârtie nitrată* ori foi de *mătrăgună* în jurul bolnavului. Se dă bolnavului cafea neagră din sfert în sfert de oră și i se pune la gât o pungă cu ghiață.

Pentru a opri revenirea boalei, se iau măsuri de aerisire, temperatură, mirosuri, mâncare etc.

Leacul farmaceutic este iodurul de potasiu.

În popor se lecuiește cu vâsc, plantă care crește pe tulpina mărului, părului, bradului și răchișilor, care se bea fiert în apă. Tot la această boală se folosesc și ceaiurile de: *anghelică* (rădăcină), *săpunărișă*, *scânțeușă*, *mătrăgună*, *de-diței*, *laur* și *podbal*.

5. ASUDAREA PICIOARELOR se produce din cauză că aici avem mai multe glande (pungi) decât în oricare parte a corpului. Și fiind încontinuu închise, aerul se strică și opărește pielea.

Cel puțin la 3 zile odată se face baie caldă de apă cu săpun, în care punem *spirt* sau *oțet*.

După baie presărăm printre degete praf de bismut, talc, acid salicilic.

Poporul întrebuințează ca leac pentru asudarea picioarelor fiertură de coajă de stejar.

6. BĂȚĂILE DE INIMĂ provin din osteneli prea mari, beuturi alcoolice, ceaiu și cafea prea multă, ori prea multă hrană. Deodată simțim îngreunându-se respirația, după care de multe ori vine și un fel de leșin.

Oprirea tuturor cauzelor cari produc aceste băți. Se pune pungă cu gheață și cârpe înmuiate în apă rece în dreptul inimii.

Dela farmacie luăm: *bromur de potasiu* și *valeriană*.

În popor contra acestei boale se întrebuințează ceaiul de: *levănțică*, *lăptucă*, *sulfină*, *rosmarin*, *izmă*, *salcâm* și *sparanghel*.

7. BRÂNCA (orbalțul) e cea mai grozavă boală cunoscută în popor. Ea începe de obicei dela nas și se întinde la gură, urechi peste toată fața. Vine cu febrințelă mare, arătându-se prin niște pete mari roșii, cu fiori, fără poftă de mâncare, durere de cap, sete și vărsături de venin. La început pata e de culoare roșie, apoi se închide tot mai mult, provocând dureri ca de înțepătură. După 4—5 zile pata se pălește și cade, iar bolnavul se simte mai ușurat. Când a făcut însă puoi boala, având o formă grea, aduce moartea pe nesimțite.

Medicina a găsit leacuri destule pentru brâncă. Astfel bolnavului ca alimentație i se dă: lapte, bulion, vin cu apă, limonadă.

Spălături cu sublimat corosiv, acid fenic; ca alifii: resorcină, vaselină cu toate combinatele necesare.

Se fac și injecțiuni cu *ser artificial*.

La țară se întrebuințează: piele de cal, de câine, anin, bobovnic, brâncă, corn, cucubertică, iarba tâlharului, mintă, muștar, nufăr, pătlagină, ridiche, plop, soc din cari se extrag sucuri pentru oblojirea locului atins de brâncă.

8. **BUBOAIILE** (furunculele) apar pe piele în forma unui mușuroi ascuțit în vârf și lat jos de mărimea unui bob de porumb ori a unei alune câte odată. La început pielea e roșie lucioasă apoi prinde a se albi în vârf. După 4—5 zile se sparge și lasă să cîrgă coptura (puroiul), iar din mijlocul buboiului iese rădăcina ca un firicel alb, care trebuie să iasă afară, pentru ca buboiul să treacă.

Pe dinăuntru se dă o curățire, iar apoi drojdie de bere. Pe dinafară se atinge partea umflată cu *tinctură de iod* și se fac spălături cu acid fenic și compresii cu acid boric. E bine ca puroiul să se ardă cu fierul roșu după ce am amorțit locul.

La sate buboaiile se vindecă, puindu-se ceapă coaptă și seu de lumânare deasupra. Tot așa frunză de patlagină, de iederă, pecetea lui Solomon, foile de varză și ceapa de erin se întrebuințează la oblojirea buboaiilor.

9. **BUZELE CRĂPATE** le avem mai mult pe vreme de vânt și ger. În aceste împrejurări să nu ne spălăm cu apă rece, ci să urgem buzele cu *vaselină* ori *glicerină*, iar în lipsa acestora orice alte grăsimi nesărate ca: unt, untdelemn, grăsimi de porc etc.

10. **CONSTIPAȚIE** (încuietură). Această boală și-o fac de multe ori oamenii singuri, dacă nu merg afară atunci când trebuie și atunci ajung să nu poată merge afară 2—3 zile în șir. Din aceasta apoi pot ajunge alte boale și mai mari ca: anemie, apendicită, trânji etc.

Odată constipat omul, trebuie să i se facă un clistir cu apă rece (i se introduce pe dinapoi) la care am adăugat și puțin untdelemn ori spumă de săpun frecat în apă. Imediat după curățirea intestinelor (mațelor) omul trebuie să ia aminte ca în fiecare zi la aceeași vreme să meargă afară ca să-și facă obiceiul.

Cei care însă suferă timp mai îndelungat de această boală trebuie să aibe grijă la mâncare știind că: carnea de vacă, pâinea crudă, vinul, mezelurile (cârnații) nu sunt buni la încuietură.

Laptele rece, zerul, mierea, cafeaua, ceaiul, berea, ajută mult la ieșirea afară.

Ca medicamente avem: untul de recină, semințele de in luate după ce le-am ținut 10 minute în apă, luate cu apă cu tot.

La copiii mici se introduce o bucăciță de săpun de oasă dinapoi și imediat se descuie.

Florile de persic, foile de volbură și fructele de verigară sunt cele mai bune curățitoare de stomac și intestine.

Evenimente mai importante din anul 1941.

In țară:

Anul care a trecut încă a fost un an greu pentru noi Români. Totuși, Dumnezeu care ne încercase mult în anul 1940, de astă dată ne-a răsplătit cu mila Sa.

În 22 Iunie 1941 România, alături de Germania, intră în război cu Rusia. Ordinul Generalului Ion Antonescu a fost: *ostași, vă ordon: treceți Prutul!* — Și Prutul a fost trecut. În mai puțin de o lună armatele noastre au desrobii pământul strămoșesc dintre Prut și Nistru — Basarabia, precum și nordul Bucovinei.

— Setoși de răfuială cu vecinul dușman, rusul, soldații noștri curând trec și Nistrul, apoi Bugul. La 16 Octombrie 1941, ce e drept cu multe jertfe de vieți, e cucerită puternica cetate Odesa. Pământul desrobii, locuit în mare parte de români „moldoveni“, cunoscut sub numele de Transnistria, cu capitala Tiraspol iar mai apoi Odesa, este împărțit în 13 județe cu prefecți români, având în frunte pe dl guvernator George Alexianu.

— Și după această biruință, după alungarea cât mai departe a dușmanului păgân, armata noastră continuă a se lupta împotriva rușilor comuniști.

— Eparhia noastră și-a ales în 3 Iunie episcop nou. Instalarea Prea Sfințitului Episcop Veniamin s'a făcut Duminecă în 24 August 1941 cu mare pompă.

— Curând, după o săptămână, la 1 Septembrie, P. S. Sa pleacă în frunte cu I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae, și împreună cu toți Episcopii din Ardealul liber într-o importantă călătorie misionară în Basarabia. P. S. Sa Părintele Episcop Veniamin al nostru trece și în Transnistria, oficiind liturghie arhierească în Balta, fostă capitală a republicii moldovenești.

Misionada ierarhilor ardeleni a fost binevenită. Pe ranele încă proaspete, lăsate de batjocuritorii lui Dumnezeu și ai Crucii, preasfinții lor au turnat untdelemnul mângâerii. Calendarul nostru conține patru articole scrise de preoți participanți la misionadă, cari descoperă interesante lucruri din viața celor cari au zăcut în robia bolșevică.

— În anul 1941 s'au ținut două adunări obștești plebiscitare : în Februarie și în Noemvrie. Țara s'a pronunțat pentru generalul, mai nou Mareșalul Ion Antonescu, care i-a asigurat liniște în interior, întărire și consolidare, iar după un an de înstrăinare a cucerit cele două provincii scumpe, creînd simultan și un spațiu, important la răsărit : Transnistria românească !

În străinătate :

În primăvara anului 1941 Germania atacă Jugoslavia, al cărei guvern aderase în Martie 1941 la polit ca Axei, dar care nu fu urmat de popor, mai bine zis de o coterie care pune mîna pe putere, rupe alianța cu Germania și se dedă la acte de terorism față de nemții din țară. În câteva săptămîni Germania, atacînd Iugoslavia, o bate, reușind în prealabil să desfacă pe croați, cari se declară independenți sub suveranitatea Italiei.

Germania atacă și pe Greci, pe cari după oarecare rezistență — cu deosebire în insula Creta — îi înfrîng.

În 22 Iunie Germania, împreună cu România și Finlanda atacă Rusia sovietică. Ceva armată voluntară trimisă și spaniolii, italienii, trincezii și ungurii. Serios se bat însă Românii, Germanii și Finlandezii. Țările baltice răsuflă ușurate, totașa populația străină și chiar rușii oprimați de stăpînirea bolșevică.

Lupte mari se dau la Odessa și Kiev, cari cad, întâia în mîinile Românilor, iar cea de a doua la Germani.

În Africa se dau mai mult lupte locale. Germanii încă au trimis armate. Totașa au trimis Englezii în Iran, ca și Rușii; nu a fost decât o acțiune fără urmări.

În Noemvrie s'a semnat la Berlin prelungirea pactului Antikomintern pe o durată de încă 5 ani. Între nouile state aderente e și România.

În răsăritul îndepărtat relațiunile dintre Japonezi și Statele Unite se tot înăspresc. Nu-i exclus ca războiul să-și mute punctul central în Pacific...

Numerii din cărțile vechi bisericești:

Ā, B, Γ, Δ, E, S, Z, H, Θ, I, ΔI.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

ΒI, ΠI, K, KĀ, KΓ, Λ, M, H, Z.
12 13 20 21 23 30 40 50 60

Ō, Π, Ÿ, P, Ō, T, V, Φ, X.
70 80 90 100 200 300 400 500 600

Ψ, Ω, Π, Δ, B, T, Φ.
700 800 900 1000 2000 10.000 500.000

Cât timp poartă animalele de casă.

Epele poartă 41½ săptămâni sau 340 zile (extreme 330 și 419 zile);

Vacile: 41½ săptămâni sau 295 zile (extreme 240 și 321 zile);

Oile și caprele: aproape 22 săptămâni sau 154 zile (extreme 146 și 158 zile);

Scroafele; peste 17 săptămâni sau 120 zile (extreme 100 și 133 zile);

Cățelele: 9 săptămâni sau 63—65 zile.

Găina clocește 20—22 zile 16—20 ouă.

Curca " 27—29 " 15—20 "

Gâsca " 28—32 " 12—15 "

Rața " 23—32 " 15—18 "

Porumbița " 17—19 " 6—10 "

Începutul		Sfârșitul periodului de purtat la:					
datul		cai 340 zile	vacii 295 zile	oi și capre 154 zile	scroafe 120 zile	cățele 62 zile	
1 Ian.	6 Dec.	12 Oct.	3 Iunie	30 Aprilie	4 Martie		
6 "	11 "	17 "	8 "	5 Maiu	9 "		
11 "	16 "	22 "	13 "	10 "	14 "		
16 "	21 "	27 "	18 "	15 "	19 "		
21 "	26 "	1 Nov.	23 "	20 "	24 "		
26 "	31 "	6 "	28 "	25 "	29 "		
31 "	5 Ian.	11 "	3 Iulie	30 "	3 Aprilie		
5 Febr.	10 "	16 "	8 "	4 Iunie	8 "		
10 "	15 "	21 "	13 "	9 "	13 "		
15 "	20 "	26 "	18 "	14 "	18 "		
20 "	25 "	1 Dec.	23 "	19 "	23 "		
25 "	30 "	6 "	28 "	24 "	28 "		
2 Martie	4 Febr.	11 "	2 Aug.	29 "	3 Maiu		
7 "	9 "	16 "	7 "	4 Iulie	8 "		
12 "	14 "	21 "	12 "	9 "	13 "		
27 "	19 "	26 "	17 "	14 "	18 "		
22 "	24 "	31 "	22 "	19 "	23 "		
17 "	1 Martie	5 Ian.	27 "	24 "	28 "		
1 Aprilie	9 "	10 "	1 Sept.	29 "	2 Iunie		
6 "	11 "	15 "	6 "	3 Aug.	7 "		
11 "	16 "	20 "	11 "	8 "	12 "		
16 "	21 "	25 "	16 "	13 "	17 "		
21 "	26 "	30 "	21 "	18 "	22 "		
26 "	31 "	4 Febr.	26 "	23 "	27 "		
1 Maiu	5 Aprilie	9 "	1 Oct.	28 "	2 Iulie		
6 "	10 "	14 "	6 "	2 Sept.	7 "		
11 "	15 "	19 "	11 "	7 "	12 "		
16 "	20 "	24 "	16 "	12 "	17 "		
21 "	25 "	1 Martie	21 "	17 "	22 "		
26 "	30 "	6 "	26 "	22 "	27 "		
31 "	5 Maiu	11 "	31 "	27 "	1 Aug.		

Începutul datul	Sfârșitul periodului de purtat la:				
	cai 346 zile	vaci 295 zile	oi și capre 154 zile	scroafe 120 zile	cățele 62 zile
5 Iunie	10 Maiu	16 Martie	5 Nov.	2 Oct.	6 Aug.
10 "	15 "	21 "	10 "	7 "	11 "
15 "	20 "	26 "	15 "	12 "	16 "
20 "	25 "	31 "	20 "	17 "	21 "
25 "	30 "	5 Aprilie	25 "	22 "	26 "
30 "	4 Iunie	10 "	30 "	27 "	31 "
5 Iulie	9 "	15 "	5 Dec.	1 Nov.	5 Sept.
10 "	14 "	20 "	10 "	6 "	10 "
15 "	19 "	25 "	15 "	11 "	15 "
20 "	24 "	30 "	20 "	16 "	20 "
25 "	29 "	5 Maiu	25 "	21 "	25 "
30 "	4 Iulie	10 "	30 "	26 "	30 "
4 Aug.	9 "	15 "	4 Ian.	1 Dec.	5 Oct.
9 "	14 "	20 "	9 "	6 "	10 "
14 "	19 "	25 "	14 "	11 "	15 "
19 "	24 "	30 "	19 "	16 "	20 "
24 "	29 "	4 Iunie	24 "	21 "	25 "
29 "	3 Aug.	9 "	29 "	26 "	30 "
3 Sept.	8 "	14 "	3 Feb.	31 "	4 Nov.
8 "	13 "	19 "	8 "	5 Ian.	9 "
13 "	18 "	24 "	13 "	10 "	14 "
18 "	23 "	29 "	18 "	15 "	19 "
23 "	28 "	4 Iulie	23 "	20 "	24 "
28 "	2 Sept.	9 "	28 "	25 "	29 "
3 Oct.	7 "	14 "	5 Martie	30 "	4 Dec.
8 "	12 "	19 "	10 "	4 Febr.	9 "
13 "	17 "	24 "	15 "	9 "	14 "
18 "	22 "	29 "	20 "	14 "	19 "
23 "	27 "	4 Aug.	25 "	19 "	24 "
28 "	2 Oct.	9 "	30 "	24 "	29 "
2 Nov.	7 "	14 "	4 Aprilie	1 Martie	3 Ian.
7 "	12 "	19 "	9 "	6 "	8 "
12 "	17 "	24 "	14 "	11 "	13 "
17 "	22 "	29 "	19 "	16 "	18 "
22 "	27 "	3 Sept.	24 "	21 "	23 "
27 "	1 Nov.	8 "	29 "	26 "	28 "
2 Dec.	6 "	13 "	4 Maiu	30 "	2 Febr.
7 "	11 "	18 "	9 "	5 Aprilie	7 "
12 "	16 "	23 "	14 "	10 "	12 "
17 "	21 "	28 "	19 "	15 "	17 "
22 "	26 "	2 Oct.	24 "	20 "	22 "
27 "	1 Dec.	7 "	29 "	25 "	27 "
31 "	5 "	11 "	2 Iunie	30 "	3 Martie

CONSEMNAREA TÂRGURILOR

din Bănat și Transilvania.

Notă. În acest conșpect s'au considerat mai ales părțile locuite de Români. Zilele sunt însemnate după calendarul nou. — Se mai observă că în urma războiului și a organizației administrative noi, termenele s'au putut ici-colo schimba.

- Aradul-nou**, 1 Martie, 16 Iunie și 18 Octomvrie.
Aradul-vechiu, 12—16 Martie, 2—6 Iulie și 29 Oct.—
2 Nov.
Alibunariu, în ziua de Rusalii și în ziua de sânta Măria-
mare.
Bata, prima Joi din lunile Februarie, Maiu, August și
Noemvrie.
Banloc, 4 Aprilie și 1 Noemvrie.
Balinț, prima Joi din lunile Aprilie, Iunie, Septemvrie și
Decemvrie.
Beba-vechie, 8 Martie, 8 Iunie și 8 Septemvrie.
Becicherechul-mare, Joi, Vineri, Sâmbătă și Duminecă
înainte de 1 Martie, 25 Maiu, 17 August 12 Oct.
și 23 Novemvrie.
Belinț, 1 Aprilie și 1 Octomvrie.
Beregsăul-mare, 9 Aprilie, 1 August și 1 Noemvrie.
Berzava, Duminecă înainte de 21 Martie, 6 Iunie și 24
Octomvrie.
Berzovia (Jidovini jud. Caraș) 29 Martie, 31 Maiu, 26 Iulie
și 25 Octombrie.
Beșenova-veche, 14 Maiu, 15 August și 15 Octomvrie.
Bethausen, ultima Sâmbătă din lunile Aprilie și Sept.

Bichiș, 24 Martie, 20 Iunie și 29 Septemvrie.

Bichiș-Ciaba, 3 Martie, 1 Iulie, 26 Octombrie și 10 Dec.
(Dumineca a 2-a de advent) nou, și dacă aceste zile
nu cad pe Duminecă, atunci Dumineca premergătoare.
(Vineri și Sâmbătă de vite).

Biled, 20 Martie, 12 Iunie și 2 Octomvrie.

Birchiș, 16 Ianuarie, 25 Martie și 10 Iunie.

Biserica-albă, 5, 6, 7 Martie, 20—23 Iunie, 15—18 Oct.

Bocșa română, 10 Maiu, 14 Octomvrie.

Bocșa-montană, 11—14 Martie, 20—23 Maiu, 1—4 Iulie,
23—26 Septemvrie.

Boroșineu, 6—7 Ianuarie, 17—18 Iulie și 10—11 Nov.

Boroșsebeș, 21 Aprilie, 29 Septemvrie și 8 Decemvrie.

Bozovici, 5—6 Aprilie, 3—4 Maiu, 4—5 Octomvrie și
20—21 Decemvrie.

Brad, 4 Martie, 3 Iunie, 2 Septemvrie și 2 Decemvrie.

Brestovăț, 8 Aprilie și 4 Octomvrie.

Buteni, 1 Februarie, 24 Maiu, 6 Septemvrie, 20 Dec.

Buziaș, Vinerea din săptămâna a 3-a din Ianuarie, Aprilie
și Iulie. Ultima Vineri din luna August. Vineri din
săptămână 1-a din Octomvrie.

Cacova, 21—22 Aprilie și 3—4 Noemvrie.

Căpâlnaș, prima Miercuri din lunile Ianuarie; Martie, Maiu,
August și Noemvrie.

Caransebeș, ultima Joi din lunile Ianuarie și Aprilie.

Prima Joi din lunile August și Octomvrie.

Cărpiniș, 3 Aprilie, 12 Iunie și 18 Septemvrie.

Cenadul-mare, 13 Martie, 19 Iunie, 9 Octomvrie și 4
Decemvrie.

Cenei, 24 Maiu, 24 August și 24 Octomvrie.

Chelmac, 7 Ianuarie și 7 Iulie.

Chevereșul-mare, 10 Martie, 9 Iunie, 4 August și 3
Noemvrie.

Chichinda-mic, 19—22 Februarie, 4—7 Noemvrie.

Chișineu-Criș, 17—18 Aprilie, 25—26 Septemvrie, 4—5
Decemvrie.

Chizătău, 11 Ianuarie, 28 Aprilie, 18 Iunie și 15 Oct.

- Ciacova, 7 Aprilie, 30 Iunie, 25 August și 13 Octomvrie.
 Ciuchiciu; Întâia Joi după Întâmpinarea Domnului, întâia
 Joi după Constantin și Elena, întâia joi după Înălța-
 rea Domnului și întâia Joi după „Sfântul Dumitru”.
 Clopodia, 17 Ianuarie, 7 Aprilie, 4 August și 6 Oct.
 Comloșul-mare, 28 Februarie, 12 Iunie, 28 August și
 13 Noemvrie.
 Cornea, târg săptămânal de vite în fiecare Luni și 2 bâlciuri
 anuale: Luni după Dumineca a 5-a din postul Paștilor,
 9 Septemvrie și Luni înainte de ss. Arhangheli
 Mihail și Gavril.
 Crașova, în 23—24 Aprilie, 28—29 Iunie, 14 August și
 10—11 Noemvrie.
 Cubin, 17 Martie, 5 Maiu, 7 Noemvrie.
 Curtea, Luni înainte de Sf. Constantin și Elena. Lunia
 înainte de 14 Septemvrie.
Dalboșeș, 10 Martie, 23 Octomvrie.
 Deliblată 6 Aprile, 10 Septemvrie.
 Denta, 20 Mai, 2 Noemvrie.
 Deta, prima Sâmbătă din luna Februarie. 19 Martie, 11
 Iunie, 10 Sepemvrie și 26 Noemvrie.
 Dêzna, 19 Martie, 14 Maiu, 10 Septemvrie, 3 Decemvrie.
 Dobrița 2—5 Maiu, 23—25 Septemvrie.
 Dognecea, 8 Septemvrie.
 Doloave, 21 Martie, 11 Octomvrie.
 Domașnea, Luni după Dumineca Floriilor. Luni după
 Sf. Petru și Pavel. Ultima Luni din luna Octomvrie.
 Luni înainte de Crăciun.
Făget, Vineri înainte de: Bobotează, 10 Martie, Florii,
 Ispăs și Sf. Petru și Pavel. Vineri după Sf. Maria
 (15 August) și Sf. Dimitrie. Vineri înainte de Sf.
 Nicolae.
 Ferdinand: Întâia Duminecă după 15 Octombrie.
 Fibiș, 8 Februarie, 9 Maiu, 9 August și 7 Noemvrie.
Gătaia, 23 Ianuarie, a 1-a Luni după Sf. Gheorghe
 când ar coincide sărbătoarea cu ziua de târg, con-
 trar Sâmbătă după 20 Aprilie, 23 Iulie și 23 Oct.
 Ghertenış, 10 Ianuarie, 10 Aprilie, 10 Iulie și Octomvrie.
 Ghizela, 21 Martie, 31 Maiu, 21 Sept. și 21 Decemvrie.

- Giulvăz, 12 Maiu. 12 August și 7 Octomvrie.
 Goruia, în 19 Mai și în 8 Septemvrie.
 Grabaț, 5 Martie, 5 August și 20 Noemvrie.
 Gurahonț, 9 Febr., Miercuri înainte de 11 Mai, 7 August, 9 Noemvrie. Târg de săptămână în fiecare Luni.
 Guttенbrun, 16 Ianuarie, 16 Mai și 14 Septemvrie.
Idvor, 3 Mai, 28 Septemvrie.
 Iassenova, 21 Mai și 11 Octomvrie.
 Igrîș, 4 Septemvrie.
 Iohanisfeld, 15 Aprilie și 15 Octomvrie.
 Izvin, 1 Februarie, 20 Maiu și 30 Noemvrie.
Jamul-mare, 17 Februarie, 17 Aprilie, 4 Septemvrie și 10 Noemvrie.
 Jebel, 21—22 Aprilie, 1 Iunie, 1 Septemvrie și 20—21 Octomvrie.
 Jimbolia, 26—27 Martie, 25—26 Iunie, 3—4 Sept. și 5—6 Noemvrie.
Lipova, Vineri și Sâmbătă anterioară datelor: 23 Aprilie, 20 Iulie, 8 Septemvrie și 8 Noemvrie.
 Lenaueheim, 6 Martie, 24 Aprilie și 9 Octomvrie.
 Liebling, 10 Maiu și 7 Septemvrie.
 Logoj, Marți înainte de: 10 Februarie, 25 Martie, 10 Maiu, 5 Iulie, 15 August, 21 Octomvrie și 15 Decemvrie.
 Lovrin, 12 Martie, 25 Iunie, 10 Septemvrie și 29 Oct.
Mehadia, Sâmbătă înainte de: Bobotează, Florii, Sf. Petru și Pavel, Cuv. M. Paraschiva.
 Mehadica, Miercuri înainte de: Întâmpinarea Domnului, Sf. Gheorghe, Sf. Ilie și Sf. Arh. Mihail și Gavril.
 Mertișoara (Merczidorf), 20 Aprile și 10 August.
 Moldova-veche, 21 Aprile și 27 August.
 Moldova-noauă, 5 Mai și 24 Iunie.
 Mocrin, 14 Februarie, 20 Mai și 12 August.
 Moritzfeld, 20 Martie, 8 Maiu, 21 August și 6 Noemvrie.
Nădlac, 2 Ianuarie, 28 Martie, 2 Iulie și 24 Septemvrie.
 Nițhidorf, 22 Maiu și 6 August.
Omolița, 18 August.
 Oravița, 25 Martie, 25 Iulie.

Ohaba-Forgaci, 20 Ianuarie, 26 Maiu, 14 Iulie și 27 Octomvrie.

Orșova, prima Joi din luna Maiu. A doua Joi din luna Septemvrie.

Orțișoara, 22 Aprile și 6 Septemvrie.

Peciul-Nou, 3 Aprilie, 7 August și 23 Octomvrie.

Pâncota, 7 Maiu, 6 August, și 15 Octomvrie.

Pauliș, 6 Maiu și 1 Octombre.

Pesac, 1 Aprilie, 24 Iunie și 14 Octomvrie.

Periam, 24 Aprile și 15 Iunie.

Perlas, 27 Iunie, 9 Novemvrie.

Petriș, 2 Ianuarie, 9 Martie, 24 Iunie, 2 August și 14 Octomvrie.

Piscolt, 3 Martie, 1 Septemvrie.

Radna, 4 Iunie și 1 Octomvrie.

Recaș, 20 Februarie, 16 Aprilie, 28 Iunie, 31 August și 29 Octomvrie.

Racovița, Vineri după 23 Aprilie. Vineri din săptămâna 14 Octomvrie.

Recița-montană, 1-a Vineri din Martie, Vineri înainte de 25 April, de 5 August și înainte de 27 Septemvrie.

Rittberg, 17 Apr., 15 Iunie, 13 - 14 Sept., 15 Nov., dacă însă pe aceste zile cade vr'o sărbătoare împărătească rom. cat. sau ort. rom., atunci cu o săptămână mai târziu.

Rudna, Dumineca înainte de 21 Aprilie, Duminecă înainte de 21 Mai, 20 Septemvrie.

Sacul, 24 Maiu și 8 Noemvrie.

Sacoșul-mare, 19 Martie, 14 August și 28 Septemvrie.

Sacoșul-turcesc, 12 Februarie, 17 Maiu, 22 August și 17 Noemvrie.

Sânnicolaul-mare, 1-a Sâmbătă înainte de: 5 Aprilie, 1 Iulie, 26 Octomvrie și 18 Noemvrie, vite și Duminicile următoare acestor date mărfuri. 1-a Sâmbătă înainte de: 15 August și Duminică mărturi.

Sânpetrul-german, 16 August.

Saravale, 26 Martie și 27 August.

Satchinez, 15 Maiu, 15 August și 15 Noemvrie.

Sasca Montană, 11 Ianuarie, 5 Mai, 20 Septemvrie.
Secaş, 10 Aprilie şi 10 Octomvrie.
Secusigiu, 25 Ianuarie, 27 Iulie şi 23 Octomvrie.
Şilindia, 30 Maiu, 10 Octomvrie şi 19 Decemvrie.
Şimand, Duminecă în săptămânile în care cade 13 Feb.;
 13 Maiu şi 13 Sept.

Şiria, 13 Ianuarie, 10 Martie, 2 Iunie, 11 August, 22 Septemvrie şi 24 Noemvrie.

Soborşin 14 Februarie, 13 Maiu, 18 Aug. şi 3 Decem.
Sviniţa, Miercuri înainte de: 25 Martie, 15 Iunie, 30 Octomvrie şi 15 Decemvrie.

Timişoara, Joi şi Vineri înainte de: 20 Martie, 2 Iunie, 16 August, 30 Septemvrie şi 19 Decemvrie.

Teregova, Vineri înainte de: Bobotează, Florii, 24 Iunie 26 Octomvrie.

Tinca, 25 Martie, 17 Iunie, 18 Septemvrie şi 18 Decemvrie.
Topolovăţul-mare, în ziua de 14 ale lunilor: Martie, Iunie, Septemvrie şi Decemvrie.

Tormac, 22 Aprilie, 17—19 Iunie, 16—18 Septemvrie şi 25—27 Noemvrie.

Uivar, 10 Aprilie, 22 August şi 10 Octomvrie.

Valea-mare, 30 Ianuarie şi 30 Iulie.

Varadia, 22 Aprilie, 2 Septemvrie.

Variaş, 3 Aprilie, 4 Septemvrie şi 30 Octomvrie.

Vinga, 21 Maiu, 20 August, 20 Octomvrie şi 2 Dec.

Voiteg, 1 Maiu, 1 Septemvrie.

Vermeş, 8 Mai, 11 Octomvrie.

Vrani, Vinerea Patimilor, 29 Iunie şi 26 Octomvrie.

Zarand, 20—21 Martie, 19—20 Iunie, 7—8 August, 11—12 Decemvrie.

Zerindul-mare, 14 Ianuarie şi 25 August.

Zorlenţul-mare, 11 Iulie, 24 Octomvrie.

Abrud, 2 Martie, 3 Maiu, 26 Iulie, 27 Septemvrie şi 20 Decemvrie.

Aleşd, 3 Martie, 17 Iunie, 23 Sept. şi 16 Decemvrie.

Aiud, 22 Ian., 1 Martie, 5 Maiu, 10 Iunie, 16 Aug., 16 Oct.
 Alamor, 4 Martie, 3 Sept., câte o zi înainte târg de vite.
 Aletea, 15 Martie, 15 Iunie și 15 Octombrie.
 Almașul-mare, 5 Febr., 2 Iulie și 25 Oct.

Baia de Criș, 17 Martie, 16 Iunie, 15 Sept., 15 Dec.
 Baia-mare, 17 Ianuarie, 1 Martie, 31 Maiu, 23 August
 și 15 Noemvrie.

Beiuș, 11 Februarie, 6 Maiu, 29 Iulie, 23 August,
 4 Noemvrie.

Beliu, Marți târg de vite și Miercuri de mărfuri, în primele săptămâni din lunile: Aprilie, Iunie și Sept., precum și în Marția și Miercuria săptămânei a 3-a a lunii Octomvrie.

Belgrad, (Alba-Iulia) Marți înainte de Paștile apusene.
 26 Iulie, 30 Septemvrie și 17 Decemvrie.

Bistrița, 14—16 Februarie, 14—16 Maiu, 19—24 August,
 21—23 Noemvrie.

Blaj, 17—20 Martie, 29 Iunie—2 Iulie, 25—28 Sept. și
 3—6 Decemvrie.

Brașov, 6 Aprilie, 31 Maiu și 25 Octomvrie.

Câmpeni, 23 Aprilie, 27 Iunie, 9 Iulie, 28 August și
 5 Noemvrie.

Cetatea de baltă, 5 Februarie, 19 Martie, 21 Maiu,
 18—19 August, 5—6 Oct. și 17 Decemvrie.

Cic-Sân-Georgiu, 21 Martie și 19 Decemvrie.

Cic-Sereda, 12 zile înainte de Mercurea lăs. de post, sau Vineri după Mercurea septuagesimă, Vineri după Joia mare.
 13 Iulie, 29 Sept., în trei zile premergătoare târg de vite,

Cincu-mare, 23 Februarie, 25 Maiu, 28 Septemvrie și
 16 Decemvrie.

Cincu-mic, 9 Martie, 15 Iulie și 20 Octomvrie.

Cluj, 7 Ianuarie, 9 Martie. 10 Iunie, 29 August și 29
 Octomvrie.

Cluj-Manaștur, 5 Maiu.

Cohalm, 7 Ianuarie, 10 Aprilie, 22—24 Iulie și 7—8
 Octomvrie.

Dej, 26 Februarie, 28 Maiu, 13 August 10 Decemvrie

Deva, în 11 Ianuarie, 10 Mai, 31 Iulie și 17 Octomvrie.

Dobra, 6 Mai, Joia doua după Rusalii, 8 Septemvrie Joi
26 Octomvrie, 6 Mai (vite și marfă), a doua Joie
după Rusalii (vite și marfă) 8 Septemvrie (vite și
marfă), 26 Octomvrie (vite și marfă), Marța Crăc.
(vite și marfă).

Făgăraș, 15 Martie, 2 Iunie, 7 Sept., 4 Decemvrie.

Gherla, 4 Febr., 29 Aprile, 29 Iulie, 28 Oct., 23 Dec.
Grădiște, 30 Aprilie, 14 Octomvrie.

Halmagiu, 4 Martie, 8 Aprilie, 1 Iulie, 14 August și
9 Decemvrie.

Halmagiu-mare, Sâmbătă din mijlocul Postului Mare, 16
Aprilie, 2 Iulie, 17 Septemvrie, 17 Decemvrie.

Hațeg, 30—31 Ianuarie, 28—30 Martie, 12—13 August
5—6 Septemvrie.

Hunedoara, 21—23 Martie, 9—11 Maiu, 26—28 Iunie,
26—28 ugust și 11—13 Noemvrie.

Ibașfalău, 27 Ianuarie, ziua după Bunavestire rom.-cat.
Joia după înălțarea Domnului, 5 Iulie, 29 Sept., 17 Nov.

Ilia, 23 Ian., 14 August, 29 Sept.

Lăpușul-românesc, Sâmbetele dintâi din Februarie, Apr.,
Iunie, August și Octomvrie și Sâmbătă după 1 Dec.,
târg de vite.

Lăpușul-ung., 17—19 Ian., 12—14 Mai, și 5—7 Iulie,
25—27 Septemvrie.

Mediaș, 23 Martie, 28—30 Mai, 9—13 Iulie, Joi înainte
de 29 Septemvrie, Marți din săptămâna cu 5 Noemvrie,
și 27 Noemvrie.

Mercurea, în 22 și 23 Februarie, în 25 și 26 Iunie, în 9
și 10 Nov. Târguri de marfă în 24 Febr., 27 Iunie
și 11 Noemvrie.

Merghideal, 21 Aprilie, 23 August, 21 Octomvrie.

Micasasa, 25 Ianuarie, 17 Mai, 10 Octomvrie.

Mureș-Oșorheiu, 17 Ianuarie, Joi înaintea Floriilor catolice,
Luni după ziua Domnului, 4 Sept., 11 Nov., în trei
zile precedente târg de vite.

Năsăud, 20 Martie, 25 Maiu, 3 Sept. și 6—7 Nov.
Nocrichiu, 1 Februarie, ziua după Înălțarea Domnului,
Luni înainte de 20 Octomvrie.

Odorheiu, Dumineca primă după jumătatea postului mare; Luni după Joia verde; 4 Oct., 21 Dec., 3 zile înainte târg de vite; dacă ziua primă a târgului de vite, sau a celuilalt târg cade pe sărbătoare, atunci târgul să începe în ziua următoare.

Oradea-mare, 11 Martie, 24 Iunie, 9 Septembrie și 9 Decembrie.

Orăștie, 11 Martie, 1—2 Iunie, 1 Octombrie, 3 Dec.; în trei zile premergătoare târg de vite.

Ormeniș, 18 Ianuarie, 5 Mai, 6 Iulie, 19 Decembrie; câte 2 zile înainte târg de vite; apoi începând cu 15 Aprilie în trei zile târg de oi, iară începând cu 10 Decembrie în trei zile târg de porci.

Paraid, 16 Martie, 26 Iulie, 15 Oct. și 17 Decembrie; câte 2 zile înainte târg de vite.

Prundul-Burgăului, 7—8 Ianuarie, 12 Aprilie, 2 Iulie, târgul de vite începe cu 2 zile înainte; 27 Oct.; târgul de vite cu 3 zile înainte.

Racoșul de jos, 23 Aprilie, 23 Iunie și 20 Sept. o zi mai înainte de vite.

Reghinul-săsesc, 11—13 Febr., 4—12 Mai, 2—4 August, 18—22 Octombrie.

Reșinari, 1 Martie târg de vite; 16 Noembrie.

Reteag, 7 Maiu, 11 Iulie, 28 Septembrie, câte o zi înainte târg de vite.

Sașciori, 28 Martie, 24 Oct. 2 zile precedente târg de vite.

Sebeșul-săsesc, 26 Ianuarie, 24 Aprilie, 8 August, 21 August câte trei zile precedente târg de vite. 6—8 April și 10—12 August târg de oi.

Șeica-mare, 1 Iunie, 13 Decembrie.

Șeica-mică, 12 Iunie, 11 Noembrie.

Sepsi-Sân-Giorgiu, 16—17 Martie, 27—28 Aprilie, 5—6 Octombrie, 21—22 Dec., 29—30 Iunie târg de cai.

Sereda, (Mureșului) 21—24 Febr, 1, 2, 3, 4 August, 7—10 Dec.

Sibiiu, 9—10 Ianuarie, 29—30 Aprilie, 2—3 Maiu, 13—14 Septembrie.

Sighișoara, 15 Ianuarie, 13 Martie, 21 Iunie, 15 Sept., și 1 Noembrie târg de vite.

Somcuta-mare, Miercuri înainte de Duminică Orbului,
18—19 Iunie, 13—14 August și 5—6 Noemvrie.

Șomărtin, 14, 15 și 17 Aprilie; 3, 4 și 6 Nov.

Șimleul-Silvaniei, 19 Martie, 23—24 Mai, 25 Septemvrie,
18 Decemvrie.

Teuș, 17—18 Februarie, 26—27 Aprilie, 24—25 Iunie,
25—26 August, 5—6 Noemvrie.

Turda, 1—3 Martie, 24 Aprilie, 24 Iunie, 9 Septemvrie,
6 Decemvrie, câte 3 zile înainte târg de vite.

Vaidahaza, 21 Martie, 20 Septemvrie, ziua precedentă
târg de vite.

Vințul de sus, Vineri înainte de Duminică Orbului,
5—7 Iunie, 20—22 August și 16—18 Noemvrie.

Zam, 28 Maiu, 7 Iulie, 28 August și 13 Septemvrie.

Zernești, 31 Maiu și 20 Noemvrie.

Zalău, 7—8 Martie, 6—7 Iunie, 5—6 Septemvrie și
5—6 Decemvrie.

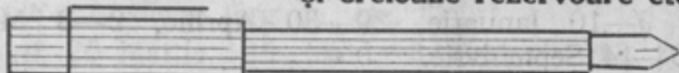
Zlatna, 17—18 Martie, 18 Iunie, 1 Septemvrie și 21
Noemvrie.

Librăria Diecezană

C A R A N S E B E Ș

oferă Onoratei sale clien-
tele spre vizitare bogatul și
variatal său asortiment de:

Recvizite de birou, mape și
genți de piele, mașini de scris
portative Continental, tocuri
și creioane rezervoare etc.

Fabrica de lumănări

a eparhiei Caransebeșului

În fabrica de lumănări, înființată de Consiliul nostru eparhial, se află de vânzare

Lumănări de ceară curată,

în diferite mărimi și grosimi.

Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică lumănările de ceară curată trebuincioase la diferite acte religioase: Cununii, praznice, pomeni, cazuri de deces, părăstase, etc. după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericei noastre dreptmăritoare.

Lumănările se pot procura direct dela Fabrică cu grosul și cu bucată la

LIBRARIA DIECEZANA CARANSEBES.

„Librăria Diecezană“

CARANSEBES

oferă spre vânzare din bogatul său magazin:

PAHARE pentru mir.

LINGURITE.

VASE pentru apă și vin cu tavă.

FEȘNICE pentru o lumină, 2 și 3 lumini din metal argintat.

LITIERE.

POTIR pentru sf. cuminectură diferite forme. CĂDELNIȚE din metal și alpaca argintat, argint marcat și cizelate.

BRÂNE pentru preoți.

POLICANDRE din alamă masivă turnată în stil bizantin.

SFEȘNICE de iconostas din alamă masivă, în greutate 35 și 60 Kg.

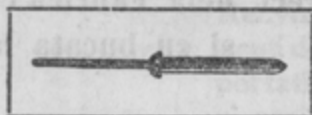
SFEȘNICE de iconostas din alamă masivă (împărătești) de 100 și 155 Kg.

EVANGHELIE din metal, în întregime de alpaca argintat, bogat cizelată.

EVANGHELIE de alpaca argintat cu colțuri de pluș.

RIPIZI.

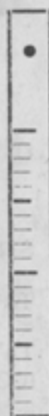
Policandrele și sfeșnicile de iconostase le furnizăm după comandă, tot după comandă furnizăm și prapori, epitafe, față de masă pentru altar, perdele pentru ușile împărătești, etc., etc.

Tipografia și Librăria Diecezană

Caransebeș

Librăria are un mare depozit stabil de cărți literare, religioase și poate câștiga prin legăturile ei directe cu editurile, ori și ce carte. Mare și bogat asort. în cărți didactice, reviste, ziare și papetărie. Secția ornatelor și revistelor este înzestrată cu dif. stofe și ob. bisericești.

La expoziția etnografică și istorică culturală în Sibiu din anul 1905 distinsă cu diploma de recunoștință și la expoziția agricolă industrială în Lojoj din anul 1911 premiată cu medalia de bronz. Este unul din cele mai bine aranjate stabilimente grafice din
B a n a t.

Tipografia

execută cu exactitate ori ce soi de tipărituri
cu prețuri moderate.

LIBRĂRIA DIECEZA

Oferă spre vânzare din

ORNATE (odăjdii) cu toate aparținătoarele:
Fe on, Epatrahil, 2 Mănecuțe, 2 Aere,
Acoperământ pentru Sf. Potir și Brâu din
material din țară și Lyon.

STIHARE pentru Cucernicii preoți și pentru
copii (ministranți).

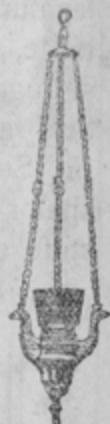
TAVĂ pentru anaforă, frumos executată din
metal argintat.

TAVĂ pentru tasuri îmbrăcat în postav.

ICOANE din metal argintat, Maica Domnului
și Sf. George.

PRĂZNICARE pictate pe metal.

CRUCE pentru molitfelnic, fără postament,
din metal argintat.

NA CARANSEBES

bogatul său magazin:

DISC și STELUTĂ, din metal și alpaca argintat cu picior și fără picior.

CHIVOT din metal argintat.

CUNUNI din alpaca argintate.

CANDELE din metal și alpaca argintate.

CUTIE pentru Sf. botez din alpaca argintat, plușate, prevăzute cu cutiute pentru mir și sf. oleu, burete și foarfeci.

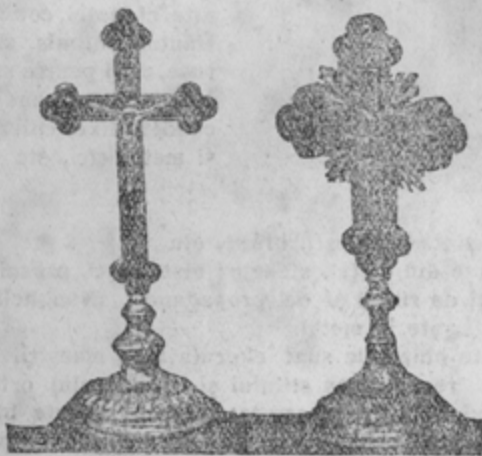
CUTIE pentru cuminecarea bolnavilor.

MIRUITOARE din metal argintat și aurit.

COPIE din metal argintat.

CUTIE pentru păstrarea Sf. Cuminecături.

CRUCI din metal argintat și argint marcat de stat.

CU SERVICIU PROMPT ȘI PREȚURI MODERATE
SE AFLĂ LA:

LIBRĂRIA DICEZANĂ

CARANSEBEȘ

Prin legăturile directe ce le avem,
putem procura Onor. comune bi-
sericești orice fel de comandă, ce-
eace privește biserica.

Se găsesc expuse spre vânzare în con-
dițiuni avantajoase, ca execuție,
material și preț, obiecte biseri-
cești ca:

LEI 8

Potire, cruci, cruci portative pen-
tru molitfelnic, policandre, cădel-
nițe, clopoței, copii, bureți pentru
sfântul antimis, sfeșnice, căldă-
rușe, cutii pentru sfântul mir, dis-
cure, steluze, candelă cu suport,
candelă fixe, chivoturi din lemn
și metal etc., etc.

Vesminte preoțești, brâne, etc.

Icoane din metal, steaguri bisericesti, praznicare etc.

Cărți de ritual și de propagandă. Evanghelii de lux, le-
gate în metal.

Toate obiectele sunt executate de maeștrii specialiști, cu
respectarea stilului și caracterului ortodox.

Primim spre reparare tot felul de obiecte bisericesti.

Cucernicii preoți și creștinii darnici, sunt rugați să cerceteze
magazinul nostru unde vor fi serviți ireproșabil.

